DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIES I ANUNCIS

Preus de subscripció

Barcelona: Edició vespre 2 ptes mes; Edició matí 2 » »
Península . . 7'50 » trimestre
América i Filipines . . 9'50 » »
Unió Postal . . . . . 25 » »

La Veu de Catalunya

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA
Carrer de Ferlandina 7, 9 i 11
(Prop de la Plaça dels Angels)
Telèfon num 4396-A

ADMINISTRACIÓ
Rambla de St. Josep, 16, principal
Telèfon 184 A
Anuncis esqueles comunicats i reclams a preus de tarifa.

Any XXXV- N.º 9.087 — Barcelona: Dissabte, 25 de juliol de 1925 — **Edició del vespre**

LIQUIDACIO de MOBLES

Per ampliació i reformes del local la casa Roigé Provença, 265 (entre Passeig de Gràcia i Clarís)

Ofereix al públic una veritable ocasió per adquirir mobles a més baix preu que les altres cases per ésser tots construïts en els meus propis tallers d'ebenisteria situats al carrer de Bailèn, 225. Telèfon 1074 G.

IMPORTANT: Garantitzo la solidesa dels meus mobles

Grans Magatzems **TIVOLI** Casp, 17 i 19 (davant del Teatre)

PREU FIX : FABRICACIO PROPIA : MAJOR I DETALL

PRESENT del DILLUNS, dia 27 de Juliol

1 estovalles 7 x 7, classe forta, per Ptes. **3'50**
2 » 7 x 7, » » » » » **10'**

Llenceria - Confeccions - Teixits - Gèneres de punt - Camiseria
EQUIPS COMPLETS PER A NUVIS (Confeccionem completament gratis pressupostos per aquests equips)
Paneretes per a nou-nats :: Immens assortit en articles per a CAMP i PLATJA a preus sense competència

Reuma, Catarros, Càlculs, Neurastènia, CURA DE REPOS — Balneari **TERMES PALLARES**

ALHAMA DE ARAGON, Casino-Teatre. Grans parcs i llac navegable. Informes directament Farmàcia Bermúdez, Aragó, 225. Tel. 1549 G.

Conversió de les Obligacions 4 ½ per 100 de la Mancomunitat de Catalunya en Obligacions Provincials 6 per 100 de les Diputacions de Barcelona, Girona, Lleyda i Tarragona.

A partir del vinent dimarts, dia 28 del corrent, a la Caixa de la Diputació de Barcelona — sense perjudici d'atorgar les convenients facilitats al públic perquè pugui efectuar-ho en els establiments bancaris d'aquesta ciutat — es procedirà a la conversió i canvi de les Obligacions 4 i mig per cent de la dissolta Mancomunitat de Catalunya, en Obligacions Provincials 6 per cent de l'emissió de 30 de juny de l'any actual aprovada per les Diputacions interessades i autoritzada pel Govern de S. M. per R. D. i R. O. de 27 del passat mes de juny.

La conversió es realitzarà, a voluntat dels interessants, en una de les dues formes següents :

Primera. — O canviar títol per títol mitjançant abonar en aquest cas la diferència efectiva de valor que importa l'augment d'interès, el qual valor — hagut compte de l'abonament que ha de fer-se als tenedors de la capitalització de la prima d'amortització a què tenien dret — quedarà reduït a 98'75 pessetes per títol, els corresponents a l'emissió de 1915, la qual amortització està ja oberta ; i a 106'25 pessetes per títol els corresponents a l'emissió de 1920, la qual amortització no ha començat encara. Advertint que aquesta forma de canvi solament es podrà utilitzar fins on ho permeti el nombre limitat d'Obligacions 6 per cent de què es disposa.

I segona. — O bé canviar 4 títols del 4 i mig per cent per 3 Obligacions Provincials 6 per cent que redituen matemàticament el mateix interès i representen un major capital *efectiu*, rebent en aquest cas, en compensació a la prima d'amortització a què l'exigu interès tenien dret i a què pel canvi renuncien, la quantitat de 74'40 pessetes per cada 4 títols de l'emissió de 1915, d'amortització en curs ; i la de 44'40 pessetes si es tracta de títols de l'emissió de 1920 l'amortització de la qual encara no s'ha inaugurat.

A les oficines de la Diputació i als establiments bancaris facilitaran les oportunes factures per a formalitzar les operacions.

Barcelona, 24 de juliol de 1925

El President de la Comissió Liquidadora,
Josep M. Milà i Camps

POMPES FUNEBRES

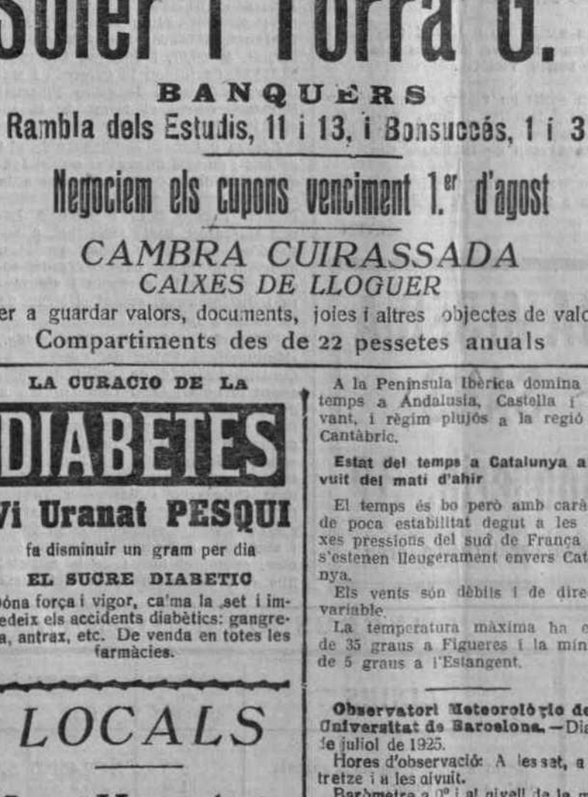

Fundada l'any 1886
Auto-fargó-ostxe fúnebre 32 HP Hispano per al trasllat de cadàvers

Central i oficines: Plaça Santa Anna, 24, pral.
TELEFONS 2480 A. I 3916 A.
Tallers, garatge, desinfecció fàbrica d'ornamentacions
Campo Sagrado, 24 - Telèfon 3400 A.

Soler i Torra G. ans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3

Negociem els cupons venciment 1.er d'agost

CAMBRA CUIRASSADA
CAIXES DE LLOGUER
per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals

LA CURACIO DE LA **DIABETES**
Vi Uranat PESQUI
fa disminuir un gram per dia
EL SUCRE DIABETIC
Dóna força i vigor, ca'ma la set i impedeix els accidents diabètics: gangrena, antrax, etc. De venda en totes les farmàcies.

POMPES FUNEBRES
LA CONDAL, S. A.
Telèfon número 1027 A
La més acreditada i important de Barcelona
Central: Rambla Catalunya, 15, pral.

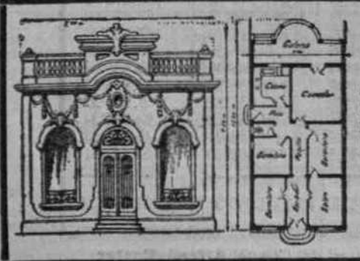

XALETS
Es construeixen des de set mil pessetes. Pressupostos de franc de qualsevol obra o reparació en general. Aixecaments de plànols de terrenys.
Oficina Constructora, — Ronda de Sant Pere, 47, tercer. Telèfon 588 S. P. Despatx de quatre a vuit.

LOCALS

Servei Meteorològic de Catalunya

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del matí d'ahir:

Els nuclis de pertorbació atmosfèrica de França i Alemanya han disminuit d'intensitat però encara donen lloc a algunes pluges isolades.

Les altes pressions es troben situades en el nord d'Europa.

A la Península Ibèrica domina bon temps a Andalusia, Castella i Llevant, i règim plujós a la regió del Cantàbric.

Estat del temps a Catalunya a les vuit del matí d'ahir

El temps és bo però amb caràcter de poca estabilitat degut a les baixes pressions del sud de França que s'estenen lleugerament envers Catalunya.

Els vents són dèbils i de direcció variable.

La temperatura màxima ha estat de 35 graus a Figueres i la mínima de 5 graus a l'Estangent.

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. — Dia 23 de juliol de 1925.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: milímetres 759'1, 757'8, 758'1. Milibars 1012'1, 1010'3, 1010'7.

Direcció del vent: SO., SO., SO.

Termòmetre sec, 24'0, 29'1, 26'3. Humit: 18'0, 19'3, 19'6.

Humitat (centèsimes de saturació): 53, 35, 51.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 6, 7.

Estat del cel: Serè.

Classe de núvols: Cu.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima 30'0; mínima, 19'0; id. prop de terra, 17'6.

Oscil·lació termomètrica: 11'0.

Temperatura mitja: 24'5.

Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data: 0'0 mm.

Recorregut del vent en igual període: 152 qm.

Observacions particulars: No-cap.

El director : E. Alcobé.

- Vanos Cardús Portaferrissa, 10.

En el moment que practicaven un forat a un establiment del carrer de Bonavista, foren sorpresos dos individus que fugiren. Un d'aquests va poder ésser agafat i digué anomenar-se Josep Cuesta Montes.

Al detingut se li ocuparen un filabarqui, una palanqueta i altres eines per al robatori.

— BANYS DE SANT MIQUEL S. A. Banys de Mar per a senyores, senyors i famílies, a platja lliure.

Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona.

Demà, diumenge, dia 26, a les vuit, missa resada de Comunió.

- JOIES VILANOVA Unió, 6.

La colònia escolar destinada a Viella (Vall d'Aran), va marxar a dos quarts de dues d'ahir a la tarda.

—El departament de famílies, platja lliure, dels banys de Sant Miquel, es veu concorregudíssim per selecta clientela que va a fruir les delícies del bany en agradable reunió familiar.

L'obrer impressor Auguadé i Turet, de 24 anys, mentre treballava del seu ofici a un taller del carrer del Bruch, fou agafat per una màquina minerva que li causà una ferida de consideració a la mà dreta.

Treballant a bord del vapor «Mallorca», ancorat al moll de la Porta de la Pau, Lluís Avilés i Moreno, de 41 anys, es produí unes contusions importants al pit i a la mà esquerra.

- Verdaguer Banyeres, lavabos, Rda. Universitat, 9.

A l'Avinguda d'Icària, davant del Bogatell, Josep Garcia i Martínez, de 35 anys, va caure d'un tramvia de la línia 36, i es contusionà fortament la regió escapular esquerra.

- Sangrà Pelayo 11 **- Bidets**

El minyó ciclista Josep Dachs i Parés, de 17 anys, va topar, al carrer del Cardoner, amb l'automòbil número 17.143 B.

De resultes de la topada, el ciclista va rebre unes cotusions de consideració a la cara i a l'húmer.

QUARTOS de BANY
Pessetes 415
1 calentador.
1 banyera esmalt porcellana,
1 lavabo de pisa anglesa.
Grans existències en tota mena d'articles sanitaris
Vidua de R. Bianchi
Balmes, núm. 4

Al carrer del Marquès del Duero, l'automòbil número 9.642 B, va atropellar la dona Isabel Esteban i Magdalena, de 26 anys, i li produí massegament general i contusions d'importància a diferents parts del cos.

Election HORA EXACTA

Trobant-se a casa seva Guillem Terés, de 39 anys, casat, confiter, habitant al carrer de la Travessera, número 42, segon, degué beure alguna substància tòxica, perquè l'hagueren de portar al Dispensari de Gràcia en greu estat.

Després d'auxiliat, passà a l'Hospital Clínic.

- Gran Café Restaurant Barcelona
Plaça Universitat, 1
(Cantonada Corts)
Telèfon 5100 A

El carro d'indústria número 11.827, atropellà al carrer d'Alvarez a Francisca Raich Sala, de 55 anys, vídua, trencant-li el braç esquerre i fent-li contusions al cap.

— BANYS DE SANT MIQUEL S. A. Banys de Pila amb aigua **extreta directament de la mar.**
GRAN CONFORT I ACURAT SERVEI. Obert tot l'any.

Al magatzem de pintures i decoracions que els senyors Vilaró i Valls tenen al carrer de Corts, 604, es calà foc. No se sap si per acció d'algun malintencionat.

Hi acudiren tres bombes i l'apagaren de seguida. No prengué mal ningú.

Autos Taxis
Garatge Garcia
Corts, 737. - Tel. 1790 S. P.
Els millors per a bodes i bateigs a 10 pessetes hora.
Per excursions des de 60 cts. per quilòmetre.

El tramvia número 152 de la línia 57 atropellà al carrer Nou, una dona de 60 anys, anomenada Josepa Olivé Somario, fent-li diverses ferides de pronòstic reservat.

- Cuines de gas per a Hotels
Bertrand i G. Florensa
Carrer Santa Anna, 26

L'auto número 9.642, conduit pel seu propietari, H. Petri, atropellà al carrer de Vilamarí Isabel Esteban Magdalena, de 26 anys, casada, produint-li contusions diverses i macadures generals de pronòstic reservat.

— Palles per a gelats a 0'50 el paquet d'un centenar, a les vaixelleries Lluís **INGLADA**, Rbla. de les Flors, 5, i Ronda Sant Antoni, 5.

Religioses

Avui: Sant Jaume Apòstol, patró d'Espanya. Sants Cugat, Florenci i Fèlix, màrtirs, i Sta. Valentina, verge.

Quaranta hores.—Demà: A la parròquia de Sant Pau del Camp. Hores d'exposició: De les sis del matí a dos quarts de vuit de la tarda.

Cort de Maria.—Demà: Nostra Dona de Montserrat, a Sant Just.

Adoració nocturna. — Avui: Torn de Sant Antoni de Pàdua. — Demà: Torn del Purissim Cor de Maria.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de La Natívitat del Senyor, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà: Torn de Jesús Salvador, a la mateixa capella.

—Parròquia de Betlem. — Demà, diumenge, dia 26, les misses de sis a una. A dos quarts de vuit, explicació del Sant Evangeli, pel reverend senyor rector. A les vuit, novena a Sant Ignasi. A les deu, Ofici solemne. A les onze, catecisme. A les dotze, visita a la Mare de Déu. A les set de la tarda, Rosari i funció parroquial.

—Parròquia de Santa Maria del Pi. — Demà diumenge, la primera missa a les quatre, la segona a les sis, i les altres cada mitja hora, i la darrera a dos quarts d'una. A les set, missa i explicació del Sant Evangeli, pel reverend rector. A les vuit, missa de Comunió general de reglament, amb plàtica preparatòria per les filrés d'Hores Canòniques. A les deu, res d'Hores Canòniques. A les deu, Ofici conventual cantat per la reverenda Comunitat. A dos quarts de dotze, missa i lectura doctrinal.

Tarda, de tres a quatre, ensenyament del catecisme. A dos quarts de sei, Rosari, oració mental i visita al Santíssim.

—Parròquia Major de Santa Anna.—Demà, diumenge, festa de Santa Anna, a dos quarts de vuit del matí, missa matinal cantada. A les deu, amb assistència de la M. I. J. d'Obra, Ofici solemne cantat per la capella de música de la parròquia, sota la direcció del mestre reverend Masvidal, ocupant la sagrada càtedra el reverend don Joan Baptista Canals, prevere: en l'ofertori s'adorarà la relíquia de la Santa.

A les sis de la tarda, rés del Sant Rosari. Exercicis del segon dia de la Novena, amb intermedis de música sacra; sermó pel reverend don Josep Bonnin, prevere, i cant de Goigs.

Els altres dies es practicaran els exercicis de la Novena durant la missa de dotze.

—Església Hospital de la Santa Creu. — La Congregació de Jesús, Maria i Josep, i Sagrat Cor de Jesús, demà diumenge, a les vuit, celebrarà missa de Comunió general, amb plàtica, aplicada per a l'ànima de la germana congressista Joana Vila. (A. C. S.).

A les sis de la tarda, funció amb exposició de Nostramo, predicant mossèn Francesc de P. Pla, prevere, processó, benedicció i reserva.

—Peregrinació a Lourdes i II a Roma. — La Peregrinació que organitza la Junta de l'Hospitalitat per a visitar Lourdes i Roma, que sortirà de Barcelona el dia 30 del proper setembre, serà presidida pel doctor Francesc Vidal i Barraquer, cardenal-arquebisbe de Tarragona, i reverends Prelats de Catalunya.

—Parròquia de la Mercè. — Demà, diumenge, de sis a dotze, missa cada hora; acabada la darrera, besamans a la Santíssima Verge. A les set, missa parroquial i explicació de l'evangeli pel Rnd. senyor rector. A tres quarts de deu, cant d'Hores Menors, y a continuació ofici conventual cantat per la Rnda. Comunitat.

A la tarda, a les sis, rés del Sant Rosari, cant de la Salve i Goigs per l'Escolania i besamans a la Santíssima Verge al seu tron del Cambril.

—Parròquia de Sant Just i Sant Pastor. — La Pia Associació del «Viacrucis Perpetu i Vivent», canònicament establerta en aquesta església practicarà solemnement l'exercici del Via Crucis, demà, quart diumenge de mes, a tres quarts de set de la tarda, acabant tan pietós acte amb sermó pel Rnd senyor rector, i adoració del Sant Crist.

—Parròquia de la Puríssima Concepció. —Demà, diumenge, misses cada mitja hora, des de dos quarts de sis a la una. A dos quarts de vuit, plàtica paroquial que farà el Rnd senyor rector. A les deu, Ofici. A dos quarts de dotze, visita espiritual a Nostra Dona de Montserrat. A dos quarts d'una, plàtica doctrinal pel Rnd doctor Ricard Aragó, Pvre.

A la tarda, a les sis, Rosari, Trisagi amb exposició de Nostramo, benedicció i reserva.

L'Exposició de París

CATALANS AL JURAT

Han estat elegits membres del Jurat de l'Exposició d'Art Decoratiu de París, els artistes catalans Lluís Masriera, Gargallo i Lorens i Artigue.

De les terres catalanes

MANRESA

Concert

El prop-passat diumenge, dia 19, se'ns oferí — gràcies a l'esforç d'organització realitzat pel «Centre Excursionista Montserrat», amb la cooperació de la «Joventut Catòlica», contribuint-hi amb el favor del seu estatge on se celebrà el concert — una d'aquelles poques ocasions que de faisó inespitlada poden presentar-se en una ciutat que, com la nostra, viu, excessivament passiva, al marge de tota possibilitat de fruir, musicalment, art veritable de veritables artistes. Foren el violinista Enric Roig, de Badalona, i la pianista senyoreta Teresa Bergay, professora de l'Escola Municipal de Música de Barcelona, que ens delectaren amb el seu art d'extraordinària gràcia en la interpretació.

En realitat no fou un concert, o, millor dit, ço que se sol entendre per concert, sinó que més apropiadament en dirìem una conferenciada lliçó d'execució musical. Tres obres integraven el programa: un Concert en sol menor i dues Sonates de Vivaldi, Mendelsshon i Dvorak, respectivament; cada una d'elles les precedí enric Roig, d'una bella i literària definició crítica i històrica, i resultaren tres interessantíssimes lliçons d'espiritualitzada execució. La literatura altament crítica al servei — no diem pas supeditació — de l'art dels sons, és d'un efecte valoratiu de recursos intensíssims i extensíssims. Les obres novament viscudes, puix que en sabem les veritables condicions de lloc i temps, recobren el seu passat localisme i actualitat, que són avui el seu major encís i valor. Moltes obres, que el temps arrecona, necessitarien aquest humaníssim treball de rehabilitació, alleugerint-ne bon xic aquell encarcarament que van prenent a cavall del temps, fins haver-les de declarar inservibles i buides, i ens apareixerien novament valoritzades.

L'exordi amb què precedí i resumí el programa Enric Roig, fou una exposició franca i explícita de la finalitat que persegeixen amb la seva obra, que ho és de veritable regeneració artística en les execucions musicals. Saber ésser humils fins a la total extirpació de l'exhibicionisme enlluernador, sense contingut, que empra per ensibornar al públic; posant el propi esperit, amb delicada fidelitat, al servei de l'autor interpretat, rodejant-lo del seu mitjà ambient real que foren causa i efecte de la seva inspiració.

Fou justament apreciada per la selecta concurrència, que omplí totalment el local, la meritíssima obra dels executants, deixant-nos el viu desig i ferm propòsit de sentir-los novament i prompte.

LLEYDA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

Colònia escolar

A Cervera, estiueja una colònia escolar de Barcelona, composta de 26 nois, acompanyats de llur mestre, senyor Tubert.

Animació a Caldes

Enguany, el Balneari de Caldes de Bohí està molt animat. Entre les nombroses famílies que estiuegen allà, hi ha la de l'enginyer senyor Bonaventura Barba; la del doctor M. Moles, i la del senyor Vinyals, apoderat de la Banca Arnús. Totes aquestes famílies són barcelonines.

Altres noves

S'ha fet públic el programa de la Setmana Aranesa, que es celebrarà del dia 20 al 26 del pròxim mes d'agost. Es redueix a l'organització d'un viatge en caravana per a visitar el Vall, i a fer algun acte públic, tal com trametre un retrat del rei a l'Ajuntament de Viella, i la collocació de la primera pedra a l'Hospital Clínic del Vall.

—El governador civil ha penyorat amb 75 pessetes el blasfem Alfons Sol.

GIRONA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

Donatiu

En Jaume Bru ha tramès al capítol Catedral la quantitat de cinc mil pessetes, destinades a ajudar a cobrir les despeses fetes en l'arranjament del rellotge d'aquesta Seu.

Les festes de Sant Narcís

Ha estat publicat el següent prospecte del concurs de dibuixos per al cartell anunciador de les fires i festes de Sant Narcís:

La comissió de festes de la ciutat de Girona ha acordat obrir un concurs per a premiar un dibuix que serveixi de capçalera per als cartells anunciadors de les mateixes, sota les següents bases:

Primera. — El dibuix ha d'interpretar un tema que s'adapti al caràcter, situació i condicions peculiars de la ciutat.

Segona. — El dibuix ha d'ésser a tres colors com a mínim, i amb la següent inscripció: «Ciutat de Girona. Fires i festes de Sant Narcís».

Tercera. — Les dimensions del dibuix seran de 1'20 metres d'ample.

Quarta.—El termini d'admissió dels treballs acabarà el dia 31 d'agost pròxim, havent-se de trametre a nom del senyor president de la comissió de festes: Cases Consistorials, Girona.

Cinquena. — Els originals hauran d'anar sense signatura, acompanyats del corresponent plec.

Sisena. — S'estableix un premi únic de 750 pessetes, el qual s'adjudicarà per un Jurat competent, que s'anunciarà amb la deguda anticipació, i el veredicte del qual serà inapellable.

Setena. — el dibuix premiat quedarà de propietat de l'Ajuntament.

Vuitena. — La Comissió organitzarà una exposició per a exhibir els dibuixos que s'hagin presentat a concurs.

Girona, 21 de juliol de 1925. — La comissió.

Altres noves

Han sigut tancats els pous dels carrers de l'Àngel i de la Rosa, per no reunir les degudes condicions de salubritat per al consum públic.

—La comissió de la Diputació ha estat convocada per dilluns vinent.

—S'ha calat foc a unes garbes de blat, a Sant Joan de Palamós, propietat dels agricultors senyors Sabat i Rovira. Les pèrdues ocasionades per l'incendi es calculen en 950 pessetes.

—La Cambra de la Propietat Urbana ha convocat la seva Junta de govern pel dia 27, per tal d'impugnar els pressupostos extraordinaris de l'Ajuntament.

—Avui han començat les festes de Lloret de Mar. Ha estat contractat el notable quintet «Emporium».

Segrià

PONS. — L'increment experimentat en aquests darrers anys per l'automobilisme s'ha fet sentir també a la nostra vila. Efecte d'això ha sigut la celebració de la festa de Sant Cristòfor, la qual festa s'ha fet enguany per primera vegada.

Els automòbils exornats amb profusió de flors, foren beneïts davant de l'església parroquial, i anaren després en excursió collectiva a la presa del Canal d'Urgell. I com a bell complement de la festa, hi hagué a la nit una ballada de sardanes a la via pública, la qual fou molt concorreguda pel nostre jovent.

—Als regidors d'aquest Ajuntament Lluís Civit, Josep Tebé i Joan Tresserra, se'ls ha admès la dimissió de llurs càrrecs que de molts dies ençà tenien presentada.

—Veritablement extraordinària pot dir-se que resultà la festa que a honor de la seva Patrona, la Mare de Déu del Carme organitzaren les benemèrites i mai prou lloades monges carmelites, d'aquesta població.

Al matí es celebrà a l'església parroquial un ofici solemne en el qual actuà de celebrant el virtuós vicari d'aquesta, mossèn Joaquim Taples, havent-hi Comunió general i anant la plàtica preparatòria a càrrec del Pare Massana de l'I. C. M. Va ésser cantada la missa de Pius X per un grup d'alumnes de les monges, sota la direcció de l'excellent organista d'aquesta població, mossèn Aleix Andreu.

A la tarda, va ésser cantat un trisagi dedicat a la Verge del Carme, i l'esmentat orador sagrat dissertà sobre les excellències de la Patrona.

Les esmentades funcions religioses es veieren molt concorregudes, essent una prova palesa del molt apreci en què es tenen en aquesta població les monges carmelites, que han sabut fer de llur Collegi un veritable centre d'ensenyament on adquireixen llurs deixebles una sòlida instrucció en tot allò referent a l'ensenyament de la dona.

—De gom a gom s'emplenà diumenge passat la sala del teatre del Círcol Catòlic, amb motiu d'un anunciat míting de propaganda dels exercicis parroquials, que dirigits pel Pare Vallet tindran lloc a Solsona, del 27 de l'actual al 2 d'agost.

Realitzaren aquest acte exercitants de la primera tanda dels exercicis, els quals venien per a invitar-nos a la segona tanda, que com hem dit, s'ha d'efectuar aviat.

Entre els que parlaren, recordem el doctor Boix i el doctor Espert, Pvres.; el notari senyor Abras, el senyor registrador, el metge senyor Baixes. I l'apotecari senyor Ballescà, tots exercitants i amb residència a Solsona. Foren precedits per un breu i eloqüent parlament del nostre vicari, mossèn Taples.

Vidreres

El dia 12, en la sufragània de Santa Susanna celebrà per primera vegada i amb tota solemnitat l'august sacrifici de la Missa el nou sacerdot Mn. Lluís Mundet i Oller, fill de la secular i cristiana família Mundet de Caulés, apadrinat pels seus oncles don Joaquim Oller Draper i donya Maria de la Mercè Oller de Oller.

La xamosa i blanca església que corona l'alta serra i domina la riallera plana de la Selva, semblava talment un rusc d'abelles; tota curulla a vessar d'una gentada que gustava a ple de la dolçor més que de bresca de l'emocionant cerimònia. La capella de la parròquia del Carme de Girona, sota la direcció de Mn. Josep M. Ribas, desgranà amb acurada pulcritud una escollida missa polifònica. Les excellències de la missió sacerdotal foren glossades bellament pel Dr. Comerma, primer professor que fou del missacantant.

Finida la missa, els invitats, en nombre de seixanta, foren obsequiats amb un esplèndid banquet al senyorial estatge dels senyors Mundet, durant el qual es traslluí palesament la completa satisfacció amb què tothom havia assistit a la tal solemnitat.

A l'hora del xampany brindaren eloqüentment el Dr. Oms, senyors Oller i Noguera, el Dr. Herranz, canonge magistral de Girona, i els reverends Teixidor, rector de Vidreres; Dr. Comerma, Xutglar, Llorens, Clapés i Mir, honorant el nou sacerdot i sa distingida i patriarcal família, fidel guardiana de les tradicions de la llar catalana a la qual pertany el senyor Oller, qui, a l'acceptar amb entusiasme junt amb la seva esposa l'honorífic càrrec de padrins del seu nebot capellà, han tingut ocasió de palesar-li de bell nou llur afecte amb els riquíssims i esplèndids presents de missa nova.

Vallès

SANT PERE DE VILAMAJOR. — Es troben estiuejant en aquest poblet deliciós diferents famílies de Barcelona entre altres les d'Adell, doctor Chacón, Planas, Sagarra (Ignasi), Jori, doctor Farreras, Cuerchi, Ferragut, vídua Roig, Martínez, San Vicente, Barangué, González, etc.

—Sembla un fet la vinguda de l'electricitat fins ací. Bona falta que hi fa. De temps ençà que ja hi comptaríem si no ho haguessin dificultat les lamentables diferències entre alguns dels nostres propietaris, les quals, no tan sols els ha perjudicat a ells i a la resta del poble, sinó també als estiuejants, puix d'haver-hi fluid elèctric per aquests indrets, les quatre villes que s'hi han fet en dos anys, ja s'haurien triplicat almenys.

—Fa dos dies que s'estimbà un carro davant la casa del senyor mestre, i no esdevingué cap desgràcia per un veritable miracle.

—Ja tenim P. U. P. i els que el menen n'estan molt cofois, perquè tothom diu que anirem tan bé.

TARRAGONA

(Conferència de les 9 de la nit)

Per l'ànima de Guimerà

A dos quarts de vuit d'aquest matí, a l'església de Sant Francesc, s'ha celebrat una missa pel bé de l'ànima del gran dramaturg Àngel Guimerà.

Hi ha assistit molta gent. L'acte ha resultat molt seriós i solemne. L'església era exornada amb el dol de les grans solemnitats.

Soldat negat

Aquesta tarda el soldat del regiment d'infanteria d'Almansa anomenat Francesc Garrido i Tomasete, sevillà, ha anat a banyar-se a la platja del Miracle, al costat de l'indret on la tropa fa exercicis de tir.

El dissortat soldat, com que no sabia gaire de nedar, ha anat a fons. Diferents banyistes i els encarregats de les barquetes de salvament de la platja han corregut a prestar-li llur auxili, però en arribar a terra el soldat ja era cadàver.

Altres noves

Amb motiu d'ésser avui el Sant de la Reina mare, han estat alliberats vuit o deu individus detinguts que complien quinzena.

— Aquesta nit, al passeig de Pi i Margall, es celebrà una revetlla a benefici dels mutilats.

BALAGUER

Una comèdia de Joan Marvà

Podem anunciar que Joan Marvà ha escrit una comèdia en un acte que és molt probable que la veiem representar aviat pels aficionats de la nostra població. Tenim entès que és de caràcter satíric i humorístic. L'argument és desenrotllat amb traça i els diàlegs són correctes. Esperem poder comunicar la impressió de l'estrena ben aviat.

La radiofonia

L'afició a la radi va prenent més cos cada dia i són ja bastants els aparells installats. Les transmissions de Barcelona són pescades amb tota habilitat i perfecció. Això fa que els balaguerins que es daleixen per la capital trobin motiu per deixar escapar llur entusiasme i no els sembli tan llarga la distància.

Mercat

Els mercats són molt concorreguts. Els preus han variat molt poca cosa. El blat roig es paga a 31 pessetes els 80 litres, l'ordi a 16, la farina a 69 els 100 quilos i el segonet a 12'50 els 25.

La collita ha estat migrada.

«Pla i Muntanya»

El periòdic comarcal «Pla i Muntanya» que surt a Balaguer, prepara el número vinent dedicat a Camarassa i segons anuncia anirà illustrat amb fotografies. El text serà interessant i portarà articles d'escriptors camarasins que estudiaran l'aspecte de Camarassa agrícol, històric, industrial, etc.

Conca de Barbarà

ESPLUGA DE FRANCOLÍ. — Els dies 30 i 31 d'aquest mes i 1 d'agost, celebrarà aquesta vila la seva festa major. Els actes revestiran l'acostumada importància i tot fa preveure que en resultarà una festa ben lluïda.

— El nostre balneari d'aigües ferruginoses es troba actualment concorregudíssim d'estiuejants que vénen a gaudir i a cercar un reconfortant repòs a la nostra vila.

— Per les eres es va batent de valent. El gra porta uns preus ben remuneradors. El blat es paga a 32 pessetes la quartera i l'ordi a 16.

— Durant l'estiu, cada dilluns, dimecres i dissabte, a les cinc del matí surt del balneari un formós autòmnibus que, passant per Montblanch, arriba a Valls a hora hàbil perquè els passatgers puguin agafar el tren, que surt d'aquella població a un quart de set cap a Barcelona. Fa el viatge de tornada sortint de Valls a les deu del matí. A la tarda, l'òmnibus del Garatge Garriga, de Montblanch, espera a Picamoixons el tren que surt de Barcelona a la una del migdia, prenent els passatgers d'aquest tren i evitant-los-hi les dues hores d'espera a Picamoixons i permetent-los-hi arribar a les sis a l'Espluga. És un nou servei que creiem que donarà bons resultats.

— Ha estat embellida la façana de la casa del senyor Josep Serrat, del carrer Nou, amb una vorera que li és molt escaient.

La Costa

CALELLA. — Com sempre que se'ns ofereix ocasió d'ocupar-nos de l'obra catòlica, social i d'àmplia cultura que vé portant a cap, amb general beneplàcit, la Congregació de la Mare de Déu de les Escoles Pies, és amb viva satisfacció i joia que emplenem aquestes quartelles ressenyant l'excursió que, collectivament, realitzaren els joves pertanyents a l'esmentada Congregació, diumenge, dia 12 del present, a la xamosa i productiva vila d'Alella.

L'excursió de referència, és la que tots els anys, amb caràcter oficial, efectua la Congregació a diferents poblacions, nomenant-se-la «Jornada de Germanor».

De bon matí, a missa primera, a l'església dels PP. Escolapis feia bo de veure el nombrós estol de Congregants oint, amb edificant fervor, el Sant Sacrifici i acostar-se a la Sagrada Taula a rebre el Pa de vida.

Eren les 6'35 quan els simpàtics expedicionaris, amb el director de la Congregació reverend P. Enric Pobla i el sots-director senyor Fèlix Llobet, sortien amb el tren que havia de conduir-los fins a Mataró, des d'on, i, en altre tren, es traslladaren a Masnou i des d'aquest punt, per l'asfaltada carretera, a Alella.

A l'entrada de la població esperaven a la Congregació de Calella, els PP. Cuadras i Palet, escolapis, així com bon nombre de joves de la Congregació de la Immaculada i Sant Lluís, establerta a la parròquia d'Alella, amb son prefecte senyor Josep Barnadas.

Prèvies les presentacions i salutacions de rigor, s'encaminaren tots vers la important i acreditadíssima Cooperativa de Colliters «Alella Vinícola», recorrent les diverses dependències i cellers. Acompanyaven els visitants, ultra altres distingides persones, el ja esmentat senyor Barnadas, fill del senyor secretari de l'esmentada Cooperativa, el qual, palesant llurs sòlids coneixements en la matèria, anava donant àmplies i eloqüents explicacions de totes i quiscuna de les operacions a que es sotmeten els vins, des que entren, raïms encara, fins a deixar-los a punt per al consum.

Tota la maquinària que s'empra en l'esmentada, és del més modern, oferint, en tots els serveis a que està destinada, el màxim de rapidesa, seguretat i perfecció.

En un dels grans cellers, entre un nombre crescut de fondres la cabuda de les quals oscilla entre 200 i 300 càrregues de vi, cada una d'elles, hi han dues monumentals «tines», construïdes de ciment, una de les quals té una cabuda de 1.000 càrregues i l'altra de 800.

Són els principals mercats d'exportació d'aquesta coperativa, Anglaterra, França, Mèxic, Cuba, Fernando Póo, etc.

Al final de tan interessant com instructiva visita, arribats que foren a la secció d'embotellatge, es serviren exquisides pastes i vins.

Agraïdíssims i en extrem reconeguts per les atencions i fineses de què se'ls féu objecte, els congregants calellencs emprengueren la marxa cap a l'Institut Borrell, de les Escoles Pies, on hi van arribar a dos quarts d'onze, pròximament, saludant tot seguit el reverend P. rector Joaquim Fuster i a la reverenda Comunitat.

Com descriure-la per a donar-ne tan sols una idea, el que fou la per tots conceptes agradabilíssima estada del povent Marià de Calella en l'esmentat Institut Borrell?

Situat aquest en un paratge ubèrrim, a uns dos quilòmetres d'Alella, ofereix totes les perspectives d'un palau magnífic, superb, amb una frondositat de vegetació a l'entorn sed, que encisa.

Ja a l'entrar, un ample i senyorívol passeig, on s'hi observa una cura extremada, com en tot l'altre, produeix una molt viva i grata impressió que augmenta més i més en deambular per aquells artístics jardins de exuberància plena, on l'ànim s'hi extasia; ça i enllà apareixent cascades esplèndides, poètics fontinyols i brolladors fantàstics; llacs, coves, de bellea encisadora... i tot, en conjunt, harmònic i grandiós que imposa..

En l'interior del majestàtic edifici— a part de les belleses pròpies de les construccions, com el gran saló de cristall, la capella oratori íntim, les torres, les règies escalinates, etc. — són notables la immensa biblioteca i els museus de pintura, escultura, antiguitats i d'art en general.

Amb quin afecte i amb quin amor el P. Sebastià Serra, vice-rector, i el P. Cuadras anaven satisfent la natural curiositat dels visitants...

Ja pot suposar-se com hi gaudirien a pler en llocs tan bellíssims i encisadors, aquell jovent saturat de nobles ideals que a no dubtar les recordarà sempre més aquelles set hores allí viscudes...

La del retorn fou arribada, i aplegats tots a la capella del Collegi, es celebrà una breu però corprenedora funció de comiat amb exposició menor i escollits cants litúrgics pels congregants, finalitzant amb l'himne a la Verge de les Escoles Pies.

En eixir de l'Institut, presents el P. Rector i molts altres PP., acomiadant-los, ressonaren entusiastes visques «als Pares Escolapis d'Alella», a «l'Escola Pia» i a la «Congregació Calellenca», els quals foren unànimament i calurosament contestats.

I, com a l'anada, en tren, arribà la nostra Congregació a Calella a dos quarts de nou del vespre, contentíssims en extrem tots els seus components de les belles emocions de tan memorable diada. — E. F.

De Societat

Han passat alguns dies a Caldetes els barons de Güell.

—

Han sortit cap a Chatel Guyon, la senyora de Rowe Mulleras i la seva filla, Maria Victòria.

—

Han sortit en viatge de nuvis, cap a París, Londres i Nova York, els joves esposos Enric Bosch Manich i donya Araceli de Dalmases Illa.

—

Don Ramon Panyella i família estiueja a Sant Joan de Mediona.

SEVEN

CAMISERIA SANS
Boqueria, 32
Gran baratura de preu

Maritima i Comercial

MOVIMENT DEL PORT

Dia 25 de juliol de 1925

ENTRADES

Procedent de Les Palmes, el vapor «Guardamar», amb càrrega general.

D'Anvers, el vapor anglès «Cates», amb càrrega general.

De Marsella, el vapor francès «Maruja», amb càrrega general.

De Roses, el veler «Alejos», amb sal.

De La Galite, el veler holandès «S. Pietro», amb carregament de llagosta.

De La Galite, el veler holandès «Caterine Madre», amb carregament de llagosta.

SORTIDES

Cap a València, el vapor «Maruja», amb càrrega general.

Cap a Gandia i escales, el vapor «Cullera», amb càrrega general.

Cap a Alacant, el vapor «Canalejas», amb càrrega general.

Cap a Mallorca, el vapor correu «Rey Jaime I», amb passatge i càrrega general.

EL TEMPS

A Barcelona, el cel nebulós, vent del S. fresc i tràngol del mateix vent.

REGISTRE MERCANTIL

Constitucions

Hijo de José Tarrés, S. en C. — Constituïda el 20 de febrer de 1925 davant el notari Guillem A. Alcover, entre Josep Maria Tarrés Piera, soci collectiu, i Adolf Tarrés Quellas, soci comanditari, a base d'un capital social de 501,000 pessetes, aportant Josep Maria Tarrés 10,000 pessetes, que junt amb les que té aportades, formen 50,000 pessetes. Per a formar la resta del capital comanditari aquest s'amplia en 441 accions al portador de 1,000 pessetes cada una, que subscriu L. A. Tarrés. Correspon la gerència i signatura a Josep Maria Tarrés Piera, essent el terme de la societat indefinit. Antoni Tarrés Piera morí sense testar, havent estat nomenats hereus per parts iguals, els seus pares, Josep Tarrés Boada i Dolors Piera Janer. Entre els béns deixats pel mort hi ha la participació de 35,139'17 pessetes, en la societat Josep Tarrés i fills, S. en C. Josep Tarrés Boada i els hereus del soci Antoni Tarrés Piera, que ho són el propi Josep Tarrés i la seva esposa donya Dolors Piera Janer, se separen de la societat Josep Tarrés i fills, S. en C., havent rebut en pagament del seu haver, Josep Tarrés 428,422'67 pessetes, i el propi senyor, en unió de la seva esposa, com hereus d'Antoni Tarrés, 35,139'17 pessetes. La societat Josep Tarrés i Fills, S. en C., queda constituïda en la forma expressada.

INFORMACIONS GENERALS DE COMERÇ
SON FACILITADES AMB TOTA EXACTITUD PER L'EMPRESA

BARCELONA-MADRID
Apartat 59 Apartat 978

Hijos de Luis Pibernat, Sociedad Limitada. — Constituïda el 3 de març de 1925 davant el notari Melcior Canal, per a dedicar-se a la fabricació, compra-venda de productes refractaris i gres, entre Josep Maria, Joaquima, Joaquim i Josefina Pibernat Barangé, i els menors Lluís i Joan Pibernat Barangé, representats per Josep Pibernat, a base d'un capital social limitat de 343,844'77 pessetes, aportant-ne 80,248'37 Josep Pibernat; 60,714'59, Joaquim Pibernat; 46,[illegible]55'93, Lluís Pibernat; Joan Pibernat, 53,944'08; Josep Maria Pibernat, 49,949,97, i Josefina Pibernat, 52,232'33. Correspon la gerència i signatura a Josep i Joaquim Pibernat Barangé, essent el terme de la societat indefinit.

Lázaro y López. — Constituïda el 4 de març de 1925 davant el notari Joaquim Casades, per a dedicar-se a la compra-venda de bicicletes, entre Ramon Lázaro Solé i Sebastià López Mascaray, socis collectius, a base d'un capital de 30,000 pessetes, aportant-ne 15,000 pessetes cada soci. Correspon la gerència i signatura indistintament, essent el terme de la societat indefinit.

Puigcarbó y Tascón, Sdad. Ltda., «Monumental Palau de Vendes». — Constituïda el 6 de març de 1925, avant el notari Creu Usatorre, per a dedicar-se a l'explotació del sots-arrendament de la planta baixa i pis davant el noari Creu Usatorre, per a venda a la menuda i a l'engròs de tota classe de mercaderies, entre Ramon Puigcarbó i Bernabeu Tascon Ortega, a base d'un capital social de 2,500 pessetes. Correspon la gerència i signatura a Ramon Puigcarbó Gómez, essent el terme de la Societat fins el 5 de setembre de 1925, data en què termina el contracte d'arrendament.

Rovira Bachs y Macià. — Constituïda el 7 de març de 1925, davant el notari Melcior Canal, per a dedicar-se a la compra-venda de matèries colorants i productes químics, entre Ramon Rovira Fàbregas i Josep Bachs Casanovas i Josep Macià Roca, socis collectius, a base d'un capital social de 30,000 pessetes, aportant-ne 24,000 Ramon Rovira; 1,000 Josep Bachs i 5,000 Josep Macià. Correspon la gerència i signatura indistintament, essent el terme de la societat indefinit.

Pujadas y Ventura, Sdad. Ltda. — Constituïda el 10 de març de 1925 davant el notari Lluís Rufasta, de Barcelona, per a dedicar-se a la fabricació de carbònics i similars, entre Josep Pujadas Garriga i Francesc Ventura Ventura, socis collectius, a base d'un capital limitat de 20,000 pessetes, per meitat. Correspon la gerència i signatura indistintament, i el terme de la societat és de deu anys.

Dissolucions

Baguer Hermanos, de Ciutadella.— Aquesta societat que es dedicava a la fabricació de calçat i els seus similars, amb aquesta data queda dissolta, la qual estava integrada per Francesc, Pere, Bartomeu i Angela Baguer Capó i Josep Mascaró Català.

Gomà i Rovira, de Manresa. — Notari: Lluís Duran, de Manresa. Francesc Gomà Santasusana i Lluís Rovira Pujol, manifesten, que la societat que constituïren el 1 de juny de 1923, segons escriptura autoritzada pel notari de Manresa, Lluís Duran, la declaren dissolta i liquidada.

Pi y Esteve. — Notari: Josep Poal. Tomàs Pi Tomàs i Francesc Esteve Feliu, manifesten que la societat que constituïren el 18 de desembre de 1923, segons escriptura autoritzada pel notari Josep Poal, la declaren dissolta i nomenen liquidador a Francesc Esteve Feliu.

Jouana y Gifreu, S. en C. — Notari: Creu Usatorre. Edisson Jouana Vila, Cebrià Gifreu Quintana, en nom propi i Josep Sol Bordas i Isaac Cervera Cane, com a socis de la societat Sol i Cervera, d'aquesta ciutat, manifesten que la societat que constituïren el 4 d'abril de 1924, segons escriptura autoritzada pel notari Creu Usatorre, la declaren dissolta i nomenen liquidador a Edisson Jouana Vila.

Germain y Comp. Sdad. Ltda. — Notari: Isidre Lluís Riera. Joan Germain Vila, Joan Macet Figueras i Rafel Gusi Roig, manifesten que la societat que constituïren el 20 de gener de 1923, segons escriptura autoritzada pel notari Isidre Lluís Riera, la declaren dissolta i liquidada.

Borroughs, S. A. — Notari: Josep Maria Izaguirre. Carles Dones Solà manifesta que portant a compliment els acords presos per la junta general, la societat que es constituí el 11 de juny de 1919, segons escriptura autoritzada pel notari Josep Maria Aguirre, la declara dissolta, havent estat nomenats ell i Manuel Calleja Martínez, els liquidadors.

Benguerel y Soler, Sdad. Ltda. — Notari: Guillem Alcover: Marcel·l Soler Biosca i Domènec Benguerel Reig, manifesten que la societat que constituïren el 26 de març de 1923, segons escriptura autoritzada pel notari Guillem Alcover, la declaren dissolta i liquidada.

Vapor Vega Solà, S. A. — Notari: Isidre Lluís Riera. Josep i Alfons Freixa Argemí i Narcís i Joaquim Freixa Ubach, manifesten que com a únics posseïdors de totes les accions de la dita societat que es constituí el 17 d'agost de 1909, segons escriptura autoritzada pel notari Isidre Lluís Riera, la declaren dissolta, i s'adjudiquen l'actiu social.

Massana Balcells y Comp., de Manresa. — Notari: Josep Maria Català, de Manresa. Enric Massana Canudas, Manuel Balcells Riera i Josep (Morros) Llanas Morros, manifesten que la societat que constituïren el 3 de març de 1924, segons escriptura autoritzada pel notari de Manresa Josep Maria Català, la declaren dissolta i nomenen liquidador Manuel Balcells Riera.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 24 de juliol de 1925.

Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de Vins de Barcelona.

Preus per grau i hectolitre i mercaderia posada al celler del collliter:

Penedès blanc, a 1'35.
Camp de Tarragona, blanc, a 1'75.
Priorat negre, a 2'05.
Vilanova i Geltrú, negre, a 1'20.
Igualada negre, a 1'20.
Manxa, blanc, a 1'40
Mistela blanca nova, a 2'96
Mistela negra, 3'10.
Moscatell, 3'50.

Prohibida la reproducció si no es cita la procedència.

COLONIALS

Dia 24 de juliol de 1925.

Sucres.—Continuen ferms els preus en el nostre mercat, no havent variat pel consum les cotitzacions:

Mel, de 156 a 158.
Terciat, de 158 a 160.
Centrífuga remolatxa, de 162 a 164.
Quebrat clar, de 168 a 170.
Blanquilles, de 167 a 160.
Granets superiors, de 173 a 175.
Blancs, primera refinats, de 188 a 190 pessetes.
Tarròs P. G. Aragó, de 172 a 174.
Tarròs P. G. Andalusia, de 183 a 185.
Pilons, de 192 a 194.
Tallat, de 216 a 218.
Pessetes els 100 quilos.

Sucres de taxa:
Blanquilles, magatzem 175; Consum 180.
Tarròs P. G., magatzem, 185; Consum, 190.
Pessetes els 100 quilos.

Cafès. — Aquesta setmana han arribat alguns vaixells que amb les partides que han portat d'aquest gra, han normalitzat el mercat que estava desproveït d'algunes classes.

Els preus no han variat sensiblement per al consum, podent indicar els següents:

Moka legítim, de 765 a 770.
Semi-Moka, Harrar i africans, de 730 a 740.
Puerto Rico caracolillo, de 830 a 840.
Puerto Rico Caragolet, de 830 a 840.
Puerto Rico Iauco especial, de 820 a 830.
Puerto Rico Iauco superior, de 800 a 810.
Puerto Rico Hisenda, de 710 a 720.
Caracas desceretzat i similars, de 765 a 775.
Tritllats extra, de 690 a 700.
Puerto Cabello i corrents, de 680 a 690.
Java Robusta, de 650 a 660.
Palembang, de 625 a 635.
Pasilles, de 590 a 600.
Pessetes els 100 quilos

Cacaus. — Mercat més animat havent-se realitzat bastants d'operacions les quals han reduït les existències particularment d'algunes classes, que quasi queden exhaurides. Això fa que els preus siguin més ferms si bé per al consum de moment no han variat.

Guaiaquil Arriba, de 500 a 510 pessetes
Guaiaquil Balao, de 480 a 490 pessetes
Fernando Póo primera, de 400 a 410 pessetes
Fernando Póo segona, de [illegible] a 390 pessetes
Fernando Póo tercera, de 365 a 375 pessetes.
Fernando Póo quarta, de 345 a 355 pesetes els 100 quilos.
Caracas de primera, de 590 a 600 pessetes.
Caracas de segona, de 500 a 510 pessetes.
Els 100 quilos.

Canyelles. — Cellàn extra, a 1190.
Cellàn número 1, a 1,010.
Cellàn número 2, a 990.
Cellàn número 3, a 970.
Cellàn número 4, a 950.
Xina, a 590
Rasures de Cellan, 575.
Pessetes els 100 quilos.

Pebres. — Singapoore blanc, a 925.
Singapoore negre, 760.
Penang i Tellicherri, a 750.
Tabasc o Jamaica, a 680.
Els 100 quilos.

Tribunals

DELS JUTJATS

Robatoris

Josep Sicart ha denunciat que anant en un tramvia de la Bonanova li robaren el rellotge d'or valorat en 200 pessetes.

—

Al carrer de Besòs foren detinguts Arbert Fuertes i Jaume Cabrero acusats d'haver robat una partida de tubs de plom.

—

Ha estat detingut Enric Gonzàlez, acusat d'haver robat unes gallines en el moll de la Pau, propietat de Manuel Mira

Avís:

A tots els nostres subscriptors i amics advertim que LA VEU DE CATALUNYA agraeix cordialment les indicacions que li puguin ésser fetes i les collaboracions espontànies. No podem, però, ni retornar els originals ni mantenir correspondència sobre les suggestions dels nostres amics i lectors, encara que siguin inclosos a les cartes els segells per a contestar.

Tots els compendran que llur propi interès ens obliga a no esmerçar el temps sinó en el servei del públic i queens fóra materialment impossible sostenir correspondència amb cada subscriptor sobre apreciacions circumstancials de política o de conducta.

Això no vol dir, però, que no agraïm totes les indicacions que ens puguin ésser fetes amb esperit patriòtic i que no aprofitem, reconeguts.

INGRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils del Nord d'Espanya

LINIES	Quilòmetres en explotació	Ingressos dels dies 1 al 10 de juliol				Ingressos des de 1.er de gener al 10 de juliol			
		1925	1924	Diferència		1925	1924	Diferència	
Madrid a Irún i els seus ramals.	909	3.436.484'05	3.375.751'62	+	60.732'62	55.312.547'44	54.010.462'44	+	1.302.085'01
Alar a Santander.	139	295.2[illegible]9'08	253.879'71	+	41.359'96	4.384.538'80	4.217,719'29	+	166.819'51
Saragossa a Pamplona i Barcelona	773	1.444.449'69	1.484.627'39	—	40.177'70	26.883.229'90	29.795.556'26	+	87.67[illegible]'64
Tudela a Bilbao	249	713.793'36	675.810'44	+	37.982'92	11.827.939'06	11.640.018'73	+	187.920'3[illegible]
Almansa a València i Tarragona.	524	1.358.546'63	1.372.789'06	+	14.242'43	30.072.228'36	29.822.926'50	+	249.301'86
Astúries, Galícia i León.	741	1.778.745'61	1.626.976'87	+	151.768'74	23.871.827'04	28.632.996'00	+	238.831'04
Villabona a Avilés.	21	32.374'20	28.160'51	+	4.213'69	736.742'97	742.938'20	+	13.804'77
Claño a Soto de Rey.	22	23.278'70	25.758'42	—	2.4[illegible]1'72	490.8[illegible]1'30	495.937'62	—	5.136'32
Lleyda a Reus i Tarragona.	103	176.845'79	133.361'28	+	16.515'49	2.757.237'46	2.766.881'80	—	29.644'34
Sant Joan de les Abadesses.	112	251.518'72	231.321'48	+	20.197'24	3.703.537'24	3.654.758'01	+	48.779'23
València a Utiel	88	51.109'55	39.920'97	+	11.188'58	793.604'91	724.162'10	+	69.442'81
Tota la xarxa.	3.681	9.502.385'39	9.248.349'22	+	254.036'16	165.834.234'49	163.504.356'95	+	2.329.877'54

Barcelona, 24 de juliol de 1925. — El secretari del Comitè, **Alfred Fuster**

LA TRANSFORMACIÓ D'UN ESTABLIMENT POPULAR

LA GRANJA ROYAL ORIENT

ELS ESTABLIMENTS DE DON ESTEVE SALA

La transformació del vell Saló Comtal, el popularíssim cafè establert durant tants anys als baixos del Gran Hotel d'Orient, en aquest establiment sumptuós que és la Granja Royal Orient, marca una etapa assenyaladíssima en la modernització de la Rambla, dels llocs de divertiment i refrigeri i, per tant, de la nostra estimada Barcelona.

El propietari del Gran Hotel d'Orient, el popular i benemèrit industrial don Esteve Sala, mereix l'agraïment dels barcelonins, una vegada més, per son darrer esforç per a l'embelliment de la ciutat i per la nota de riquesa i bon gust amb què ha cooperat a l'animació de la Rambla, comprant i modernitzant el Gran Hotel d'Orient i transformant els seus baixos en aquesta Granja Royal Orient.

El senyor Sala havia aconseguit una anomenada envejable d'home emprenedor i dedicat a l'embelliment i animació de la ciutat. Els barcelonins l'assenyalaven com un model d'industrials que havia conquerit sa fortuna i sa popularitat amb un treball decidit i constant, ajudat per un instint dreturer i feliç per a endevinar el gust del públic i servir-lo àmpliament, tot servint ensems els propis interessos.

El senyor Sala, amb sos establiments, Kiosc de Canaletes, Bar Canaletes, Cafè Royal de la Rambla, Granja Royal del carrer de Pelayo amb son anex Saló Duré, havia aconseguit implantar a Barcelona una sèrie d'institucions dedicades a la refacció i divertiment del públic, seguint una escala de riquesa que va des de les consumacions més modestes del Quiosc i el Bar Canaletes, a les festes i soirées de luxe del Saló Doré de la Granja Royal.

Ara, seguint una escala ascendent en importància dels establiments, ha obert al públic la Royal Granja d'Orient, dividida en dues seccions isolades: el Saló de festes per a Banquets, Bodes, Bateigs, etc., que té l'entrada per la mateixa porta principal que era del Saló Comtal, i la Charcuterie, Bar o sala de begudes i el Cafè que s'obren sobre la Rambla amb ses portalades innombrables de llum i color.

Els barcelonins que saben adonar-se del benefici i renom que donen a la ciutat establiments com els del senyor Sala, tenen aquest benemèrit industrial en el petit nombre dels que desperten les devocions i estimacions col·lectives. Adhuc sense conèixer-lo personalment, perquè el senyor Sala s'ha mantingut en una actitud de modèstia i senzillesa que el fan tan desconegut en persona com conegut en les obres, la gent sap com estima la ciutat i diu per a expressar-ho: «Amb uns quants com ell distribuïts en els diferents negocis, Barcelona com creixeria!...»

EL NUCLI DE DIVERSIONS DE LA RAMBLA

Qualsevol que passegi per la nostra Rambla, especialment per la part centre-inferior, s'adonarà de la transformació que va experimentant. Anem camí de què des del Pla de la Boqueria fins a Santa Mònica, tots o gairebé tots els baixos de les cases siguin ocupats per cafès, restaurants, bars, dancings, xarcoteries i altres botigues de luxe, propícies a restar obertes durant la nit.

D'això ja en tenim un exemple que val la pena d'estudiar. Milà és segurament la ciutat del món que més s'assembla a Barcelona. Capital industrial i centre financier d'un Estat llatí en ràpida ascensió i ple enriquiment, té un barri, que per casualitat és també el centre geomètric de la ciutat, on s'apleguen tots els principals establiments de luxe i divertiment. La Galeria amb les places anexes de la Scala i del Duomo, ofereix al viatger encuriosit un nucli d'animació i alegria que el corprèn i el convida a trobar-s'hi bé i a fer d'aquell lloc el punt fix per a ses estades més llargues durant el dia i la nit.

Els cafès, restaurants, llibreries, bars, etc., etc., de la Galeria, amb ses orquestres i ses multituds d'aire de festa, a part l'espectacle de la Borsa de cantants que sota les altes voltes envidrades es descabdella, formen com un sol establiment gegant i tentacular on es troba tot el que es necessita per a subsistir i divertir-se.

La nostra Rambla ha d'esdevenir quelcom d'això. Ha d'ésser la nostra Galeria, ha d'ésser el centre de les diversions de la ciutat, ja que és, de fa molts anys, el seu cor i el seu passeig més típic.

Per això seran necessàries moltes coses i especialment una que és elemental i urgent: la urbanització de la via pública. Es precís que així que acabin les obres del Metro, sigui tornat a construir de seguida el paviment del passeig central, que les andanes per a cotxes i autos siguin entretingudes en el millor estat, que les línies dels tramvies siguin millor cuidades perquè els cotxes no semblin unes muntanyes russes ni facin tant de soroll, que la pols desaparegui amb una millor cura en l'escombrar i regar, etc., etc., com també serà precís estudiar la manera de què no siguin tants els cotxes, autos i tramvies que passin per la Rambla, a fi de què el vianant no hagi d'anar amb l'ai al cor, així que ha de deixar les llenques de passeig.

El dia que per la Rambla passin els tramvies i autos indispensables —els cotxes no trigaran a desaparèixer— la Rambla serà un passeig molt més deliciós, perquè ajuntarà a l'ambient tradicional la tranquil·litat que avui no té per l'excessiva aglomeració de trànsit i soroll.

Llavors lluiran amb més esplendor els establiments de diversió que l'emplenen, especialment aquesta Royal Granja d'Orient, que és la nota de ciutadania més elegant i més rica de la Rambla.

LA URBANITZACIO DE LA RAMBLA DEL MIG

Quan al segle XIII hom decidí formar el segon cercle de muralles que cenyís folgadament la Barcelona que s'engrandia, ofegant-se dintre el cercle estret dels murs romans, la naturalesa de les planes veïnes ja assenyalava el lloc per on havia de passar la muralla nova, pel cantó de ponent.

Un xic allunyada del mur romà corria una riera o rambla. En deien la Riera de Cagalell i baixava dret al mar. En arribar a mig camí —el lloc conegut avui per Pla de la Boqueria— se li ajuntava l'aigua d'una altra riera més important, El Torrent de l'Olla, baixant de les altures on amb el temps havia d'ésser edificada la part dreta de la vila i barriada de Gràcia, després d'ajuntar-se, allà on ara hi ha la Plaça d'Urquinaona, amb la Riera d'En Malla, que venia de la part esquerra del mateix lloc, enfilava dret cap al vell mur, formant la Riera de Sant Joan.

Llavors, seguint el mur i, formant la Riera del Pi, anava a trobar l'altra riera o rambla per a seguir juntes cap al mar.

Es natural que un curs d'aigua, i, més encara, una riera d'aigües pluvials, de vegades caudalosa, de vegades gairebé eixuta, no seguís un camí regular o tirat a dret fil.

La Rambla formava una giragonça cap a la dreta al lloc on és ara el Palau de la Virreina, després tirava dreta cap el Pla de la Boqueria, aviat tornava a formar una recolzada cap a la dreta, al lloc on és ara el Gran Hotel d'Orient i, de seguida, tornava cap a l'esquerra, estenent-se pel lloc que després fou anomenat Pla de les Comèdies i ara és la Plaça del Teatre.

La muralla ponentina del segon cercle seguí una mica aquestes fluctuacions de la Rambla i formà una espona dura als cops de l'aigua, obligant-la a estendre's cap a la dreta i servint-se del llit de sorra com d'una fossada natural que servia per a fer més inexpugnable la ciutat per aquell cantó.

Això explica les anomalies de direcció de la Rambla o passeig actual, així com les alineacions d'alguns edificis, entre ells l'Hotel d'Orient. La creixença de la ciutat, empesa per les gestes glorioses i profitoses del rei Jaume I, era molt forta i decidida i aviat ultrapassà el segon cercle formant-se un grup de cases davant de la Porta de Santa Anna, on s'establiren els «tallers», o talladors de carn que donaren nom a l'actual carrer de Tallers, i davant de la Porta de la Boqueria, seguint les vores de la via romana que sortia per on hi ha ara el carrer de l'Hospital.

Llavors fou començat el tercer cercle, que, pel cantó de ponent seguí les actuals Rondes de Sant Antoni i Sant Pau. Mes, per un excés de precaució, subsistí la muralla de la Rambla i, els plànols de la ciutat, formats als segles XVII i XVIII, la deixen veure clarament, seguint poc o menys la línia que ara marquen les cases del cantó esquerre.

ELS CONVENTS DE LA RAMBLA

Subsistint la muralla de l'esquerra de la Rambla que tancava la ciutat, no oferint-li gaire lloc per a estendre ses cases i carrers, és natural que les comunitats religioses triessin per a edificar sos convents l'altre cantó de la Rambla, que amb sos descampats els oferia terrenys plans i extensos per a llurs edificis, i els horts anexos.

Al cantó de dintre de la muralla, tocant a ses gruixudes parets, hi havia dos convents: el de franciscans, que ocupava tota la part baixa, passat el carrer del Dormitori de Sant Francesc, des de les Drassanes fins al lloc que ara forma la plaça de Medinaceli.

Un xic més amunt, sensiblement, on ara hi ha la plaça Reial i carrer de Fernando, s'estenien el conven i l'hort dels caputxins.

El Capítol General de l'Orde, celebrat en 1570, accedí a la petició dels consellers de Barcelona, i ordenà la fundació de la capella de Santa Madrona, de Barcelona, i el convent de Gràcia, la qual fou la casa matriu de tots els convents caputxins d'Espanya i les seves colònies.

Les guerres aconsellaren posar el convent dintre de Barcelona, i els fou cedit el terreny vora la Rambla. Posada la primera pedra el 1718, i acabat en 1723, subsistí fins el període constitucional de 1820-1824, en què fou aterrat, essent reedificat de seguida, i acabat el 1829.

Després de 1835, en què els monjos en foren foragitats, serví per a diversos usos, fins que fou aterrat novament per a bastir-hi un teatre, l'any 1843, el qual fou destruït l'any 1848, per a formar la plaça Reial.

A l'altre cantó foren bastits convents i collegis de religiosos.

El convent de Santa Mònica, d'Agustins descalços, fou fundat en 1626. Diu que una deixa de la cèlebre comediante Maria Riguelusa va servir per a construir la capella, i per això la primera missa celebrada el 6 d'agost de 1634, no fou de Glòria sinó de Difunts. La revolta de 1835 foragità els frares i convertí el convent en edifici militar.

El Collegi de Sant Pere Nolasc, de PP. Mercedaris, era el complement del gran Convent de la Mercè l'actual Capitania General), i hi tenia el seu Seminari aquesta gloriosa Orde catalana. Fou fundat en 1643, per Fra Eudald Serra. Ocupava les cases que fan cantonada al carrer de Trenta Claus.

El Collegi dels PP. Carmelites calçats subsisteix en bona part, ja que la seva església és l'actual caserna de la Guàrdia civil, marcada amb el núm. 24 de la Rambla del Mig, o de Caputxins, i les restes s'estenien fins el carrer de les Penedides. Fou començat a edificar el 13 de febrer de 1593, als llocs i patis ocupats pel carrer del Bisbe Joan de Cardona, l'edifici antic ocupava també el lloc per on fou obert el carrer Nou de la Rambla i l'edifici modern, començat en 1790, fou reculat molt, ja que deixà lloc no sols per al carrer, sinó també per a les quatre primeres cases que restaven propietat del convent.

El Collegi de Sant Bonaventura, dels PP. Franciscans fou establert tocant al dels Carmelitans, al mateix edifici que ocupa avui el Gran Cafè d'Orient. En parlarà en forma més endavant en capítol apart.

El convent de Trinitaris descalçats, establert als llocs que ocupen ara el Gran Teatre del Liceu i el Círcol del mateix nom. Fundat en 1639, durant la dominació francesa, serví de magatzem de queviures, i durant el Govern constitucional de 1820 a 1823, l'església serví de Sala a la Tertúlia Patriòtica.

El convent dels PP. Carmelitans descalçats establert a la Rambla de Sant Josep o de la Boqueria, fundat en 1590, tenia, entre moltes riqueses, una fundició de tipus d'impremta, a la qual havia concedit el títol de «Fàbrica Real» el Rei Carles IV.

Aterrat després de 1835, hi fou començada en 1840 la plaça porticada que no fou acabada, però serví per a traslladar-hi les taules i barraquetes de les verdures, fruites, etc., que abans enlletgien la Rambla.

El convent dels Jesuïtes, amb la seva església de Betlem, començava la Rambla dels Estudis. Era l'antic Imperial i Reial Seminari de Nobles, anomenat Collegi Cordelles, fundat en 1545, el qual passà a poder dels Jesuïtes, juntament amb l'«Hostal de la Parra», en 1553, en qual data fou començada l'antiga església de Betlem.

Expulsats els jesuïtes dels dominis de la Corona d'Espanya, en 1767, va establir-s'hi el Seminari Episcopal, i en 1823 serví d'hospital.

L'ORDE FRANCISCANA A BARCELONA

Entre totes les comunitats religioses establertes a la nostra ciutat, moltes de les quals ja hem vist que tenien llurs edificis a la Rambla, probablement la més popular i més estesa era la dels Franciscans.

Aquesta orde tenia a Barcelona tres grans edificis, apart els que tenien les branques desgafades de l'orde matriu com la dels Caputxins, que també tenia convent i collegi a Barcelona.

L'orde, fundada per Sant Francesc d'Assís, i aprovada de paraula el 26 d'abril de 1209 pel Papa Innocenci III, i, definitivament, pel Papa Honori III, aviat posà arrels a Barcelona, per la vinguda del Fundador per allà els anys de 1211 al 1214.

La Rúbrica de Bruniquer, recollint la tradició, diu, textualment: «En l'any 1214 vingué a Barcelona lo gloriós Sant Francesc, y la ciutat l'hospedà en lo Hospital de St. Nicolau, destinat per primer convent del orde en Espanya, ahont entengué lo Poble la gran glòria de nostra Patrona Santa Eulàlia...»

Els franciscans reberen, ultra l'Hospital de Sant Nicolau, terreny i cases, cedits per les famílies de Cardona i Espuny. Aviat estiguè construït el grandiós temple, el qual apoià son àbsis a la muralla de mar i obrí la seva porta al carrer anomenat Dormitori de Sant Francesc. L'any 1267 ja s'hi digué la primera missa amb assistència del Rei Jaume el Conqueridor, i l'any 1297 fou consagrat definitivament pel bisbe de Barcelona Fra Bernat Pelegrí i el de Tolosa, Sant Lluís, fill de Carles d'Anjou, rei de Nàpols, i nebot de Sant Lluís rei de França, el qual havia vingut a Barcelona, com a presoner de guerra amb altres dos germans seus, després de la victòria de Roger de Llúria, i s'havia aficionat tant a l'orde franciscana, que prengué hàbit i estudià al convent barceloní.

El convent va créixer molt per la munificència de la ciutat, de la família reial i de la casa de Cardona, i esdevingué el més gran de Barcelona, arribant des de la plaça de Medinaceli —anomenada així per haver-hi el palau dels ducs de Cardona, fusionats amb els de Medinaceli— fins a les Drassanes, resultant que el lloc que ocupa avui al peu de la Rambla era l'hort del convent.

El rei Carles III manà construir un fortí a l'hort del convent, per a major defensa de les Drassanes, el qual agafà part del mateix convent el qual restà empetitit, si bé els frares reberen una justa indemnització pecuniària.

Jaume I havia disposat que els reis juressin els furs de Catalunya abans de possessionar-se del Govern. El lloc de la cerimònia era la plaça, davant del convent dels franciscans i concedí al guardià del convent el privilegi de pendre el jurament pel ca, Sardenya, Eivissa i Sicília, privica, Sardenya, Eiviça i Sicília, privilegi que els franciscans conservaren malgrat les posteriors pretensions de bisbes i arquebisbes.

La darrera vegada que fou celebrada aquesta imponent cerimònia fou l'any 1701, en que jurà Felip V les Constitucions que després havia de respectar ben poc.

EL COL·LEGI DE SANT BONAVENTURA ESTABLERT A L'EDIFICI DE L'ACTUAL HOTEL D'ORIENT

Les principals ordes religioses establertes a Barcelona, tenien el Collegi o Seminari dels seus estudis en edificis distints dels convents.

Els franciscans, com a orde més estesa a Catalunya i més important a Barcelona, ja que possein 32 cases al Principat, entre elles els dos grandiosos convents de Barcelona, també tenien el Collegi més important, que era el de Sant Bonaventura, establert al gran edifici que avui estatja l'Hotel d'Orient.

El Collegi fou fundat per la munificència ajuntada dels ducs de Cardona, constants protectors dels franciscans barcelonins, i el cavaller Pau Canals.

Els ducs cediren la casa que tenien a la Rambla, i Pau Canals cedí les rendes, amb la condició que, en cas de no ésser possible seguir aplicant-les al Collegi, fossin destinades, amb permís del Papa, a l'Hospital general de la ciutat.

Aquestes rendes procedien de la Torre Gran i la Torre Petita, radicades al terme d'Hospitalet, i d'una finca estesa al terme de Sant Martí de Provençals. La Torre Gran era composta de casa, dependències i hort, que ocupaven una mojada i set quartes. Aquesta finca pagava un dret d'una lliura i 16 sous, i 10 quartans de blat i dos capons a l'abadessa de Sant Pere de les Puelles. La finca de Sant Martí era formada per una casa o torre i sis peces de terra, que mesuraven nou mojades i mitja de regadiu i cinc i quart de secà.

Aquestes finques estaven arrendades, i produïren unes 2.300 lliures, equivalents a 6.133'33 pessetes, quantitat aleshores força important.

A més, el Collegi posseïa alguns censos i censals, que produïen de tres a quatre centes lliures, cosa de 1.000 pessetes. A això s'ajuntaven els diners procedents de les almoines, misses, aniversaris etc.

L'edifici resulta grandiós, i seguí la línia de la Rambla que, com he dit abans, formava en aquest lloc una giragonça cap a la dreta. Rectificada, després, la Rambla, avença el convent posant-lo a la línia, sense destruir la part edificada anteriorment.

Així l'actual Hotel d'Orient té la porta principal arran de la Rambla, i en canvi el Saló dels baixos, ocupat ara per la Granja Royal Orient, i que abans era el claustre del Collegi, té l'angle del nord més proper a la Rambla que no pas el del migdia, deixant ample lloc per a la Xarcuteria i sala de begudes.

El claustre forma un quadrat de 9'35 metres de cantó, i el pati o centre, que en temps del Collegi mirava a l'aire lliure i ara està cobert per vidrieres i sostres escaients, apoiades en columnes postisses, té 16 metres en quadre, quedant-ne 2'80 a l'amplada de la galeria i 0'55 a la doblada dels pilans quadrats de sòlida pedra.

Aquests formen per cada cantó cinc arcs de mig punt, de forma ben senzilla i harmònica, i les galeries van cobertes amb voltes per aresta creuada, dividides en compartiments per arc.

El pis de dalt no tenia galeria, i per tant, formava deambulatori descobert, com avui forma el claustre de Poblet.

Al mig del claustre o pati, hi havia un pou, que posteriorment ha estat tapat pels usos a que l'edifici ha estat destinat posteriorment.

Al cantó de l'Est del claustre, i probablement al del Sud, hi havia les aules dels estudis; a l'Oest el refetor o menjador; al Nord l'església, no del tot parallela al claustre, ja que el peu se'n separava per a deixar lloc a l'escala del convent, i el presbiteri anava a tocar l'angle NO. de l'esmentat claustre.

Davant de l'església, hi havia la porteria, la qual tocava a la Rambla.

Més cap al Nord seguien cases particulars, algunes de les quals anaren a terra quan fou obert el carrer de la Unió.

Darrera del Collegi hi havia l'hort per a les necessitats i esbargiment dels seus habitants. Aquest hort era molt espaiós, car anava des de l'hort del Collegi dels Carmelitans calçats —del qual només el separava un carreró interior, per a ús dels dos Collegis, que donava a la Rambla per una portalada— fins al darrera de les cases del carrer de Sant Pau. Així comprenia tot l'espai en què avui hi ha l'Alcàzar Español, la casa següent del carrer de la Unió, i les cases compreses entre el convent de Monges Penedides i l'hort del convent dels Trinitaris, on més tard fou edificat el Gran Teatre del Liceu.

LES VICISSITUDS DEL COL·LEGI DE SANT BONAVENTURA

El Collegi de Sant Bonaventura anà servint tranquillament les necessitats de l'orde franciscana, fins l'època de la invasió francesa, l'any 1808.

Aleshores començaren una sèrie de vicissituds que sovintejaren extraordinàriament.

Possessionats els francesos de Barcelona, destinaren el Collegi de Sant Bonaventura a diversos usos militars. Al principi hi romangueren alguns frares, mentre els altres, els novicis i estudiants, se n'anaren a viure al convent de Fra Menors, del Dormitori de Sant Francesc, però aviat es produïren les dificultats naturals, entre els militars allotjats allí en so de conquesta i els frares, els quals hagueren de sofrir tota mena de vexacions. Especialment després d'ésser exigit el jurament de fidelitat als francesos, anaren desapareixent els frares. Els darrers que restaren al Collegi, foren el Pare Josep Dulcet, lector o catedràtic de Teologia, el P. Lluís Garriga, ex-lector i mestre d'estudiants, fra Josep Casafont, llec, i el germà Jaume Domènec, donat.

Al gener de 1810, el Collegi serví de magatzem dels cereals reunits, en pagament de les contribucions. Durant aquells anys, foren destruïdes inestimables obres d'art religiós, per a reunir diners, car els francesos s'apoderaren de 218 quilos de plata dels convents de Barcelona, entre aquests, de 912 unces dels de l'orde franciscana.

No cal dir que així que fou acabada la guerra, el Collegi estava molt fet malbé. Per això els francescans penseren de seguida apariar-lo, gastant en la restauració de 7.000 a 8.000 lliures, equivalents a unes 20.000 pessetes, apart del que els costà reunir una nova biblioteca, car l'anterior havia desaparegut en mans dels entrants i vinents del convent-magatzem.

Ànima d'aquesta restauració fou el P. Antoni Boxo, president i lector jubilat del Collegi, ex-regent d'estudis i ex-definidor de l'orde.

Mentre durà el govern absolut de Ferran VII, qui succeí al domini francès, el Collegi fruí de relativa calma.

Els constitucionalistes no es resignaren al règim absolut, i anàren esclatant conspiracions, entre elles les següents: en 1814 la de Francesc Espoz i Mina, a Pamplona; en 1815 la de Joan Diaz Porlier, a la Corunya; en 1817 la de Vicens Richard, a Madrid; la del comte del Montijo, a Granada, i la de Lluís Lacy i Francesc Milans, a Caldetes; en 1819 la de Joaquim Vidal, a València, i en 1 de gener de 1820 la de Rafel de Riego, a Cabezas de San Juan. Aquesta sublevació i la del comte de La Bisbal, que menava l'exèrcit tramès per Ferran VII contra els constitucionalistes, l'obligaren a signar la Constitució, canviant l'estat de coses.

Els frares patiren per aquest canvi, i el Collegi de Sant Bonaventura fou suprimit, com altres, pel decret de 16 de maig de 1821, agregant-se a la seva comunitat el convent de Fra Menors.

Els béns del Collegi i els seus mobles foren venuts per l'Erari públic.

L'Ajuntament demanà que li lliuressin els edificis del Monestir de Sant Pau del Camp, del Collegi de Sant Bonaventura i del convent de Trinitaris descalços, per a establir-hi cases de correcció, beneficència i instrucció pública. El Guardià dels franciscans, demanà que no fos canviat res a l'edifici de Sant Bonaventura, i que fos destinat a beneficència, i, l'any següent, subministrà la llista de les rendes, el juny de 1822, mentre l'Ajuntament pensava installar-hi una Acadèmia Cívica.

Simultàniament el Crèdit públic subhastava els béns del Collegi, produint la Torre Gran d'Hospitalet 47.488 lliures, 6 sous i 6 diners, i la finca de Sant Martí de Provençals, 500.000 rals.

L'edifici fou destinat a presó de personatges distingits, especialment eclesiàstics.

PROJECTE D'UNA GRAN PLAÇA I DESTRUCCIO DEL COL·LEGI

Per aquell temps, fou concebut el projecte d'una gran plaça que s'eixamplés als dos costats de la Rambla, aprofitant els terrenys que ocupaven el Collegi de Sant Bonaventura, l'hort dels Trinitaris descalços (actual Liceu), i el convent de caputxins (actual Plaça Reial). La plaça havia de tenir relleus, estàtues, etc., dedicades a les antigues glòries.

El 14 d'abril de 1823, posaren mans a l'obra, i començaren a fer caure el convent i el Collegi, com també les cases que separaven el Collegi de l'hort dels Trinitaris, que ocupaven el lloc de l'actual carrer de la Unió. Les gestions dels propietaris i les irregularitats del procés, aturaren l'obra, però els edificis religiosos ja eren a terra.

RENAIXENÇA DEL COL·LEGI

Caigut el govern constitucional i tornat a establir l'absolutisme, els frares franciscans tornaren a possessionar-se del lloc, però de l'antic Collegi de Sant Bonaventura ja no en quedava pedra en peu.

Es decidiren a reconstruir-lo. Començaren per edificar dues cases al nivell de la Rambla (deuen ésser la part del cantó de dalt de l'Hotel), i de seguida posaren mans a la reconstrucció del Collegi.

Mentrestant, els franciscans, com si volguessin demostrar el seu desig de tenir els seus estudis en edifici apart dels convent, els installaren a Can Dusay, el gran casal del carrer de Regomir.

Sembla que el nou edifici seguí les mateixes línies de l'anterior.

No fruïren de gaires anys de pau els estudiants de Sant Bonaventura. No havien passat deu anys de la reedificació, l'octubre de 1834, foren foragitats del Collegi. La comunitat no era aleshores gaire nombrosa, car es componia de 24 religiosos, entre mestres i deixebles.

LA CASA CONVERTIDA EN CASERNA DE POLICIA

El governador interí de Barcelona don Joaquim Ayerve, brigadier de l'exèrcit, Tinent de Rei o segon cap de la plaça, home de pocs miraments, s'apropià l'edifici amb motiu del còlera, però amb l'oferta de pagar-ne arrendament.

Donà dos dies de temps als frares perquè treguessin els llibres i mobiliari i se n'anessin a Fra Menors. Ells aprofitaren el temps i conduïren els objectes al convent de monges de Jerusalem, en el qual estaven encarregats del servei del culte, però no pogueren restar gaire al convent central de llur orde, perquè una part fou destinada a hospital de les víctimes de l'epidèmia. Llavors, els superiors trameteren els estudiants de Teologia al convent de Sant Tomàs, de Vich, i els de Cànons al de Sant Francesc de Vilafranca.

A l'edifici de Sant Bonaventura hi foren installades les oficines de la policia. El nou destí el salvà de la crema que destruí tants convents el dia de Sant Jaume de 1835, i àdhuc va contribuir a salvar alguns religiosos del veí Collegi del Sant Angel, dels Carmelitans calçats (actual caserna de la guàrdia civil) i del convent de Trinitaris descalçats (actual Teatre del Liceu).

En efecte, a la nit pogueren uns i altres saltar les tàpies de l'hort de Sant Bonaventura, des del seu respectiu, refugiar-se a una de les celles dels pisos de dalt i esperar que l'endemà la tropa els recollís per a dur-los a les Drassanes, on llurs vides no corregueren perill. Amb tot, hagueren de sofrir molt igualment que al castell de Montjuich, on foren duts, com la major part dels frares salvats de les ires populars.

Mentrestant, els antics collegials de Sant Bonaventura refugiats a Vich, eren portats altra vegada a Fra Menors, i d'allí duts a Vilafranca, on passaren la tempesta d'aquells dies.

EL GENERAL BASSA CREMAT DAVANT DE L'EDIFICI

La policia, installada a Sant Bonaventura no estava gaire segura i tranquilla. Si no fou atacada el dia de Sant Jaume, patí el dia 5 d'agost en què triomfà la revolució i el general Bassa fou assassinat al Saló del Palau Reial i tirat pel balcó a la vista de les tropes formades al Pla del Palau.

Quan la turba, arrossegant el cadàver del general, lligat al cap d'una corda presa a les obres de les cases d'En Xifré, llavors en construcció, arribà a la Rambla (1), es trobà amb un altre tumult o motí.

Els revoltats havien envaït el casal, dominant la policia, i per les finestres tiraren tots els mobles i objectes, fent-ne un gran munt al mig de la Rambla i calant-hi foc. Les flamarades eren tan grosses, que cremaren els arbres veïns.

Els que arrossegaven l'infeliç general, es pararen davant de la foguera i, llavors, conceberen la idea de cremar el cadàver. Dos de forçuts l'agafaren, i balancejant-lo el tiraren al foc.

Dies després hom deia per Barcelona que tot el cadàver no fou cremat, perquè una dona, apiadada, aconseguí agafar el cap i enterrar-lo decorosament, però no ha estat possible esbrinar la certesa d'això, com tampoc és possible saber la vàlua d'un rumor que corregué dient que un gitano havia agafat un tros de carn del braseral i se'l començava a menjar, fins que els presents, horroritzats, li feren tornar a tirar al foc.

L'EDIFICI, CASERNA DE MILICIANS

Pocs dies després del squeig de les oficines de la policia, el casal de Sant Bonaventura fou destinat a caserna principal de milicians, seguint amb aquesta aplicació fins l'any 1840.

Durant aquests anys l'Estat volgué vendre l'edifici, com vengué els altres convents o els destinà a diversos usos i serveis públics.

Així, el 4 de desembre de 1836, el jutjat anuncià la venda dels 7,709 pams i 10/12 de pam quadrat, que feia l'edifici, sota el tipus de 398,890 rals.

Simultàniament anuncià la venda de les finques del Col·legi, les quals foren adquirides per diversos compradors, perquè no reclamà ningú.

El cas del Col·legi no era el mateix. El duc de Cardona i de Medinaceli, per mitjà del seu comptador o representant a Barcelona, don Joan de Balle, protestà de la venda, publicà al «Diari de Barcelona» i demostrà que l'edifici era propietat d'ell, car son avantpassat don Enric Folch de Cardona havia cedit el terreny i cases llavors existents en virtut de pacte revisional. Una sentència del jutjat del 22 d'octubre de 1839, confirmada per una altra de la Sala Primera de l'Audiència de 5 de juny de 1840, donà raó a la poderosa casa ducal.

LA FONDA D'ORIENT

Acabada la Guerra dels set anys, Barcelona seguí el seu impuls interior que havia de convertir-la en una gran ciutat. La indústria començava a enfortir-se i modernitzar-se, i els barcelonins emprenien viatges i tornaven amb el desig d'installar aquí tot el que havien trobat de bo per les terres estrangeres. Simultàniament, venien a Barcelona molts industrials i comerciants estrangers i s'hi installaven, contribuint a la modernització de la ciutat.

El nou estat de coses va reflectir-se en la creació de la Fonda d'Orient, al gran casal de l'antic Collegi de Sant Bonaventura.

El deliciós llibre «Memorias de un Menestral», de don Josep Coroleu, en la pàgina 212, consigna aquest fet, donant-li la deguda importància.

El dijous, dia 21 d'abril de l'any 1842, s'obrí al públic la grandiosa fonda anomenada d'Orient, al lloc més formós i cèntric de la ciutat, això és, a la Rambla, entre els carrers de la Unió i del Comte del Asalto.

Fins aleshores no s'havia vist a Barcelona un establiment d'aquesta classe, dotat de tant luxe i comoditats, de manera que la seva inauguració fou un veritable esdeveniment. Se servia, en dues taules rodones, a dos quarts de tres i a dos quarts de sis de la tarda, àpats a l'estil del país i de l'estranger, i tenia cotxeres i quadres molt espaioses per als carruatges i cavalleries dels passatgers que viatjaven en cotxes particulars. Fou una gran novetat molt celebrada en aquell temps.

Barcelona tingué aleshores a la Fonda d'Orient un lloc digne, segons les necessitats del temps, per estatjar les persones de més alta significació.

La Fonda d'Orient fou el lloc indicat per als banquets i festes de més importància.

Un d'aquests se celebrà a honor del gran home de ciència Ferran de Lesseps, quan vingué a Barcelona l'any 1858, cercant ajut moral i material per a la gran empresa que somniava d'obrir el Canal de Suez, donant pas fàcil i comunicació ràpida entre Europa i Àsia.

Lesseps era un personatge mig barceloní. Durant els molts anys que fou cònsol de França a Barcelona, s'havia barrejat en les nostres coses i havia pres part en molts dels esdeveniments que havien tingut per escenari els carrers de Barcelona.

Més d'una vegada se l'havia vist muntat a cavall entre mig de les revoltes i bullangues, deixant veure que França no les mirava amb indiferència, sinó que deixava fer el seu cònsol, emportat pel seu desig d'acció.

El 21 d'octubre de 1858, la colònia francesa, per a solemnitzar l'estada a Barcelona de M. de Lesseps, li donà un gran banquet a la Fonda d'Orient, el qual resultà una gran festa, digna del lloc i del personatge obsequiat.

Una altra festa de ressonància tingué lloc a la Fonda d'Orient, i fou el banquet a obsequi de la reina Isabel II. Durant molts anys, fou guardat com una relíquia el servei luxós de porcellana de Xina que havia servit per a la reina, esmaltat amb l'escut de Barcelona.

Per aquells temps hi hagué una novetat a l'edifici: fou l'establiment, als seus baixos, del servei i dipòsit de les diligències, els quals hi subsistiren molts anys, animant aquell tros de Rambla.

EL CAFE D'ORIENT

Per allà l'any 90 l'edifici de la Fonda d'Orient sofrí una important transformació.

Els trens havien arraconat les diligències, prenent-los el servei pels camins importants de la nostra terra, i deixant-les, només, algunes comunicacions secundàries. Per altra banda, la Rambla havia estat urbanitzada, amb l'empenta que a totes les coses donava l'Exposició Universal de 1888.

Barcelona era una ciutat en febre de progrés i extensió, i l'edifici de l'Orient era un lloc a propòsit perquè aquesta etapa de la ciutat quedés ben marcada.

Una família d'hotelers italians, els Durio, s'havia fet càrrec de la Fonda d'Orient, millorant-la i modernitzant-la, i, veient el partit que podia treure's dels baixos de l'edifici, hi construí el Saló Comtal, cafè històric que ha estat un ornament de Barcelona.

Tots ens recordem amb una mica de recança d'aquest Cafè [illegible], tan estimat, perquè hi hem passat moltes hores tranquilles de la nostra joventut.

En aquest cafè començaren a servir els mossos ben vestits amb frac, i en aquest cafè començaren aquelles vetllades familiars, a les quals assistien senyores, i que ja no cregueren l'anar al cafè a passar l'estona, sentint música amb llurs marits, incompatible amb les obligacions familiars ben complides.

En aquest cafè s'organitzaren els que podríem anomenar democràtics tes dels diumenges d'hivern, en què els barcelonins trobaven refugi les tardes inclements, i ambient d'intimitat, i distracció assequible a totes les butxaques, i en la seva vorera s'estengueren els vespres d'estiu les taules que convidaven a mirar el moviment de la Rambla.

Com l'enyorarem el Cafè d'Orient, si arribem a vells i passem per davant de l'edifici! Com ens recordarem de la música excellent dirigida pel vell Parera, dels grups d'amics, dels joves que s'hi feren grans, dels vells que ja hi venien de joves, en fi, de tota una vida que se n'haurà anat, emportant-se'n la nostra joventut!

LA DARRERA ETAPA DE L'HOTEL D'ORIENT

Però seria inútil entretenir-nos en lamentacions per un passat que se'n va. La vida es així, i en ella tot canvia, evolucionant a compàs dels temps.

Barcelona ha esdevingut la gran ciutat del Mediterrani, que ultrapassa totes les ciutats de ses voreres en esplendor i força progressiva.

Necessitava un local esplèndit on celebrar les seves festes de millor to en un ambient de senzillesa aristocràtica i de sòbria sumptuositat. Cap edifici més a propòsit que l'antic Hotel d'Orient, el qual, per la seva grandiositat de proporcions, per la seva situació al lloc més cèntric i millor de la Rambla, i per la seva mateixa distribució general, oferia un marc ben escaient.

Un industrial barceloní, don Esteve Sala, al qui trobem en altres casos que han afavorit l'esplendor de la ciutat amb la installació d'establiments luxosos, era l'indicat per a executar també aquesta evolució de l'Hotel d'Orient.

Aprofitant una oportunitat, adquirí la propietat de l'edifici i es disposà a realitzar a poc a poc les reformes que havien de convertir-lo en el gran ornament de la Rambla.

El notable dibuixant senyor Antoni Utrillo, el qual s'havia acreditat com a director d'altres edificis semblants, entre ells la Granja Royal del carrer de Pelayo, es disposà a la transformació de l'edifici.

Si altres mèrits no tinguessin els senyors Sala i Utrillo, s'haurien acreditat bé amb la transformació d'aquest edifici, el qual ha conservat les nobles línies generals de sempre i s'ha enriquit amb la decoració moderna més rica i més escaient.

Actualment, l'edifici està dividit en tres seccions: l'Hotel d'Orient, la Granja Royal Orient i la Sala de Festes.

L'Hotel Orient, amb les reformes acomplertes i la direcció dels senyors Vilalta i Gaspar, ha esdevingut un Hotel de primer ordre, que té l'aventatge important d'estar enclavat al lloc més cèntric de la Rambla, i, per tant, al cor de Barcelona.

La Granja Royal Orient té aquesta esplèndida sala oberta a la Rambla i presidida pels grans taulells de begudes i despatx de queviures.

La decoració oriental, abundant en ors i colors forts, s'agermana amb la llum que entra, abundosa, de la Rambla i es reflecteix en els cristalls cefinats i en els metalls lluents.

En diversos llocs de la sala, les seccions de la Xarcuteria agombolen els diversos articles com una temptació al més desganat, així com els licors diversos s'iritzen com una invitació horaciana.

A l'interior de l'edifici, s'eixamplen les sales del cafè i recreus. La severitat dels tons s'agermana amb la comoditat i el bon gust.

Als soterranis hi ha, com abans, les sales de billar, els populars billars de l'Orient, tradicionals a Barcelona.

Però la novetat de l'edifici és la sala de festes. Es precís un gran desinterès i un bon gust i refinament per a installar una sala de festes com el de la Granja Royal Orient.

Tota la sala de l'antic Cafè d'Orient, això és el claustre del Collegi de Sant Bonaventura, ha estat destinat a aquesta sala de festes.

Una decoració exquisida i sòbria que no desfigura les línies tradicionals de l'edifici; una coloració rica i assenyorada, que treu tota banalitat a aquells àmbits espaiosos; un moblatge fi i senzill que ajuda al conjunt harmoniós, formen una sala esplèndida que honora la ciutat que la posseixy.

Aquesta Sala de Festes té un aventatge especial: malgrat estar dins d'un gran edifici sumptuós i formar part d'una organització de conjunt, té una personalitat definida i té comunicació directa amb la Rambla.

Així constitueix un lloc ideal per a Banquets, Tes, Festes, etc., etc.

Els que s'hi han celebrat durant el temps que porta d'inauguració han resultat altres tantes festes refinades en les quals l'aristocratisme del servei i del lloc s'ha agermanat bé amb el to familiar que tenen aquesta classe de festes.

Nosaltres, que estimem tots els avenços de la nostra ciutat i sentim goig especial per cada establiment que l'hi afegeix una nota de riquesa i de bon gust, felicitem especialment el propietari de l'edifici i de l'Hotel Orient i de la Granja Royal Orient, per l'exemple estimulant que ofereix als industrials barcelonins i per les facilitats que dóna a les festes animadores de la ciutat.

EL CURIOS BARCELONI

---

(1) Sembla que la terrible corrua seguí els carrers de Consolat, Fusteria, Ample, Regomir, Ciutat, Plaça de Sant Jaume, Call, Fernando VII, Rambla, Nou, Sant Ramón, Sant Pau i Rambla altra volta.

Noticies de la Peninsula

L'actuació del Directori

EL BANC DEL CREDIT LOCAL

Madrid, 23. — Davant de notari ha quedat constituït el Banc de Crèdit Local, amb un capital de vint-i-cinc milions de pessetes.

Han intervingut en la constitució de la nova entitat i subscrit les seves accions, elements de Madrid, Barcelona i València.

El nou Banc estendrà la seva activitat a tot Espanya, concertant préstecs amb els Ajuntaments i Diputacions, i també contractes de tresoreria, obres, recaptació d'arbitris i tots els que autoritza la legislació municipal i provincial.

El Consell d'Administració ha quedat constituït per don Eduard Recasens i Mercader, sots-governador; don Josep Buen, duc de Bivona, don Ernest Anastasio Pascual, don Josep Jover Icaza, don Eduard Maria Buxadera, don Josep Torra Closa, don Alfred Bauer, don Carles Maristany, don Ramon Albó Martí, don Francesc Pons Pla, don Francesc Recasens Mercader, don Josep Fioza Altuve, don Ferran Mellado Núñez, vocals, i don Salvador Ferrandis Luna, secretari.

Per a la direcció del Banc ha estat designat don Francesc Recasens i Mercader.

UN CAS DE DESACATAMENT

Madrid, 23. — El fiscal ha tramès al Jutjat de guàrdia un escrit que ha estat tramès al Directori militar, i que conté, segons els informants, un delicte de desobediència a les autoritats.

S'ignora en què es basa el dit escrit, com també qui és el denunciant.

REFERENCIA DEL CONSELL

Madrid, 24. — El Consell del Directori d'aquesta nit començà a les set i terminà a dos quarts de deu.

Com que era l'últim al qual assistia el president, s'esperava amb curiositat la referència del general Vallespinosa, car ja s'havia dit que s'anaven a tractar assumptes d'interès.

El general Vallespinosa, en conversar amb els periodistes, els digué que la reunió s'havia dedicat a la premsa periòdica. Hem aprovat, en la seva part fonamental — afegí — una ponència de govern sobre el reintegre a l'Estat de la bestreta que es concedí als periòdics amb motiu de la crisi per la qual travessaren durant la guerra europea. Amb aquesta fórmula aprovada es fa més factible el pagament de la bestreta i sense que per això es perjudiquin els interessos de l'Estat.

En aquest punt de la seva referència es trobava el general Vallespinosa, quan el president del Directori, que sortia, s'apropà al grup que formaven l'auditor i els representants de la premsa.

El marquès d'Estella digué que estava molt satisfet per la tasca que s'havia desenrotllat en el Consell. A més — afegí —, hem rebut ja contesta del govern francès respecte l'entrevista que jo he de sostenir amb el mariscal Petain al Marroc. El govern francès està ja conforme en què s'efectui en un lloc de la zona espanyola aquesta entrevista, encara que no té fixada la data.

El general president seguí dient que la Conferència es porta normalment i a satisfacció d'uns i altres, i que les noticies del Marroc eren bones.

Terminà dient que el Consell s'havia ocupat de l'assumpte del cotó, i s'acomiadà dels periodistes.

Després, el general Vallespinosa, continuant la seva referència, digué que el havia portat al Consell l'assumpte relatiu al periòdic «El Norte de Castilla», suspès, com se sap, pel governador de Valladolid, durant 20 dies. He dit al Consell — afegí — que el periòdic havia reproduit la nota origen de la sanció d'un periòdic madrileny; que no hi podia haver intenció en el succeit, i que semblava natural que la suspensió s'aixequés, per la qual cosa el Consell acordà telegrafiar al governador per tal que la sanció imposada al periòdic desaparegui.

La conferència hispano-francesa — seguí dient — continua amb gran normalitat. Està clar que hi ha detalls pendents, caps isolats, discussions, etc., però això és el que constantment ocorrerà a tota classe de negociacions.

Afegí el general que s'havia aprovat un decret sobre el conreu del cotó, amb la creació d'una Junta i altres particulars; però com que l'assumpte el portava en estudi el general Muslera, el qual ha marxat a La Corunya, hi ha necessitat de continuar l'examen per a perfilar el projecte de decret.

Digué, per últim, el general Vallespinosa, que el President del Directori sortirà demà cap al Marroc, en el directe d'Algeciras, a les cinc i vint minuts de la tarda, i que ja no es celebrarà nou Consell sota la presidència del senyor Primo de Rivera, com s'havia suposat.

EL DECRET DEL PORT FRANC

Madrid, 24. — Han estat facilitats els dos següents decrets, que apareixeran demà a la Gaceta.

La part dispositiva sobre la creació de la Comissaria regia del Port franc de Barcelona, diu així:

«A proposta del Cap del Govern, President del Directori Militar, i d'acord amb aquest, vinc a decretar el següent:

Article primer. — Es crea el càrrec de Comissari Regi del Port franc de Barcelona, el qual, assumint la representació del Govern, tindrà la missió d'activar i impulsar el començament i execució de les obres precises per a la definitiva construcció del port franc en la zona detallada a la llei de 11 de maig de 1920.

Article segon. — El dit representant com assessor del govern, informarà les reclamacions, peticions i propostes que hagin de resoldre's o tramitar-se en els diferents Ministeris.

Article tercer. — Per al millor exercici de la seva comesa podrà requerir tots els detalls i auxilis que cregui necessaris de les oficines del consorci.

Article quart. — Es de l'exclusiva competència del Govern la provisió de l'expressat càrrec, que s'anomenarà «Comissaria règia del Port franc de Barcelona».

Article cinquè. — Als efectes de l'apartat C. de l'article segon del reial decret de 24 d'octubre de 1916, el Ministeri d'Hisenda assenyalarà els emoluments que han d'assignar-se a aquest càrrec.

Donat al Palau, etc.»

Un altre reial decret que publicarà avui, també, la Gaceta, diu així, en la seva part dispositiva:

«A proposta del cap del Govern, president del Directori militar, i d'acord amb ell, vinc en decretar el següent:

Article primer. — Es concedeix al Consorci del dipòsit franc de Barcelona autorització, amb caràcter exclusiu, per a treure sorres de les platges i cordó litoral, comprès l'actual terme municipal de la dita ciutat i el que pugui fixar-se en l'esdevenidor, dintre el termini d'aquesta concessió, i en l'extensió que enclouen els rius Llobregat i Besós.

Article segon. — El Consorci del dipòsit franc de Barcelona sotmetrà a l'aprovació del Ministeri de Foment un projecte complet d'extracció mecànica de les sorres i el seu transport als diversos dipòsits a la ciutat, la situació dels quals s'assenyalarà expressament; també es disposarà les tarifes de venda d'aquell material, i els dipòsits per tones i metres cúbics, tenint en compte el cost efectiu d'extracció, transports, beneficis percebuts, impostos, etc.

Article tercer. — Aprovades que siguin les tarifes esmentades en l'article anterior, podrà el Consorci donar començament a les obres, procedir a l'explotació, essent revisades cada cinc anys les tarifes aprovades, podent avançar-se si ho demanés el Consorci o l'Ajuntament de Barcelona, o per iniciativa del Govern si així ho acordés.

Article quart. — Els productes líquids de l'explotació es distribuiran en la forma següent.

El 65 per 100 al Consorci del dipòsit franc per a ésser aplicat a les seves obres, establiment de serveis i en el que fos precís per a completar les expropiacions dels terrenys necessaris per a la realització del port franc i urbanitzacions colindants.

El 18 per 100 al governador civil com a president del Comitè benèfico-social.

El 12 per 100 inherent a l'explotació d'aquesta concessió en els terrenys afectats per les zones polèmiques i camps de tir, es lliurarà al capità general per a fins culturals i benèfics del ram de guerra.

El 5 per 100 restant al comandant de Marina de la provincia amb destinació als Pòsits de pescadors.

Article cinquè. — Aquesta autorització s'entendrà atorgada per un termini de 50 anys, que es prorrogarà tàcitament si cap de les parts, amb un any d'anticipació, no exposés el contrari.

Article sisè. — Es crea una junta inspectora d'aquest servei presidida per l'alcalde, de la qual seran vocals l'enginyer cap d'obres públiques, el comandant de Marina, l'enginyer comandant de la plaça, un representant del governador civil i un assessor del Consorci del dipòsit franc. Aquesta comissió tindrà cura del compliment de les condicions imposades i adoptarà les mesures necessàries per a evitar tot dany a les platges i als terrenys colindants.

Totes les propostes que parteixin d'aquesta comissió, o els expedients per l'esmentada instruïts que necessitin la resolució final d'algun ministeri hauran de cursar-se per conducte del governador civil de la provincia que els trametrà al departament ministerial respectiu amb el seu informe.

Article setè. — Queden anullades totes les concessions d'extracció de sorres a les platges de Barcelona compreses entre els rius Besòs i Llobregat.

El govern, a proposta del governador civil de la provincia, fixarà el termini que hagi d'atorgarse als actuals concessionaris per a deixar lliures les zones en les quals estan efectuant l'explotació, i determinarà les condicions més convenients i econòmiques per a la fixació de drets i obligacions d'aquells d'acord amb les disposicions vigents de caràcter general o particular de les respectives concessions.

Donat al Palau, etc. — El President del Directori Militar.

Notes de Portugal

ES CRIDAT PEREIRA

Lisboa, 24. — El senyor Martin, en vista de les dificultats parlamentàries amb què s'ha trobat abans d'arribar a constituir Gabinet, ha decidit renunciar a la formació d'aquest.

El President de la República ha cridat per telègraf el senyor Domingos Pereira que, com se sap, es troba a Paris. — Havas.

El Poder i el Foment del Treball

INTERESSOS GENERALS I DE SECTOR

Madrid, 24 — A la Presidència han facilitat la següent nota:

«Diversos periodics han publicat una referència del document tramès al president del Directori pel del Foment del Treball censurant el funcionament de la Secció de Tractats del Consell de l'Economia.

Per a sortir al pas de la inexactitud de les manifestacions fetes en aquell document, convé fer constar que per a tots els convenis iniciats després de constituit el Consell, es demanà informe als assessors que en la secció de tractats tenen lloc, amb veu i vot, amb el president del Foment, que a la secció ha portat el seu president, el sots-secretari d'Estat, les incidències fonamentals en les negociacions comercials durant llur curs per escoltar totes les opinions; que solament en algun cas excepcional, urgent, s'ha convocat per telègraf a reunió i que si algun conveni es posà en vigor provisionalment amb el caràcter de «modus vivendi», això no impedí la intervenció del ple del Consell i aquest manifestà ben clarament el seu criteri, obeint l'efectivitat pròpia dels «modus vivendis» a necessitats del comerç exterior, davant les quals el govern no podia romandre indiferent. El Consell d'Economia ha de funcionar en harmonia amb els interessos generals i de cap manera atenent únicament als d'un sector de la producció per important que sigui.»

La qüestió catalana al Congrés de Varsòvia

ELS DRETS DE LES MINORIES NACIONALS

Madrid, 24. — «Heraldo de Madrid» publica en forma dialogada unes manifestacions de Tomàs Elorrieta, sobre la qüestió catalana plantejada al Congrés de Varsovia, pro Societat de Nacions.

Després d'exposar la importància que aquests Congresos d'associacions tenen per la seva influència sobre la Societat de Nacions, afegeix:

—...?

—Aquest any s'han presentat nombroses memòries e greuges per les minories dels estats d'Orient europeu i una memòria subscria per diferents elements dels que podríem anomenar extremistes.

—...?

—Com vostè veu, després de diferents consideracions històriques i de declarar que Catalunya és tractada per Espanya com no pot ésser tractada cap minoria nacional de l'Orient europeu, termina «sollicitant la intervenció de la Societat de Nacions amb l'objecte d'obtenir d'Espanya i per a Catalunya, que sia aquesta tractada al menys amb el mateix grau de justicia i tolerància que és exigit pels tractats als estats de l'Orient europeu». A la memòria acompanyen tots aquests documents que tinc aquí, entre els quals s'inclouen els decrets del Govern d'Espanya sobre Catalunya.

—...?

—Els elements extremistes de Catalunya manegen admirablement la màquina de la propaganda internacional. No hi havia delegació al Congrés que no tingués un exemplar de la Memòria Catalana: en tenien els xinesos, els japonesos, els russos, els turcs i els nord-americans, per a no esmentar sinó les representacions dels països més llunyans.

—...?

—L'atmosfera del Congrés era de general simpatia a la idea de la unitat espanyola, ans ha sonat el nom d'Espanya en la història del món, que en el sentir general, Espanya és una de les nacions d'unitat més perfecta. Demés, ha passat ja el moment de la idea de les petites nacions: avui tornen a dominar en els pobles les forces centrípetes sobre les forces centrífugues i la humanitat aspira a la pau internacional pel camí de les grans nacionalitats, per les supernacions, si vostè vol.

—...?

—Els representants catalans, que eren persones molt intelligents, es donaren compte des del primer moment que l'ambient del Congrés no els era propici i jo crec que acabà de desanimar-los la naturalesa dels greuges que formulaven les minories de l'Orient. Figuri's, que en la generalitat dels estats orientals s'ha establert el «numerus clausus», principi en virtut del qual solament es permet matricular a les universitats un nombre molt limitat de joves de les minories nacionals. En alguns estats, les famoses reformes agràries han servit per a despossoir de les seves terres els propietaris que no pertanyen a la raça dominant; en altres, han expulsat en massa poblacions senceres; en molts han cremat les seves esglésies, i en la generalitat no es reconeix a les minories cap dels drets politics que tenen els ciutadans de la raça dominant.

—...?

A mi em feren preguntes verdaderament curioses sobre la qüestió catalana les diverses delegacions del Congrés. Un delegat hongarès em preguntà quina era la proporció de «numerus clausus» a Catalunya; un altre m'interrogà sobre la religió dominant a Catalunya, i un búlgar volgué informar-se si s'havia despossoit o no dels seus béns, amb pretextos agraris, els propietaris catalans.

—...?

—Els catalans retiraren per raons d'oportunitat la discussió de la seva memòria. Per altra banda, en canvi, m'he informat que la Memòria catalana de la qual li parlava, va a discutir-se en un Congrés de minories oprimides que va a celebrar-se a Viena el mes vinent.

—...?

—En donar-se compte a la comissió de minories de la carta dels delegats catalans, la delegació espanyola féu la declaració que Espanya podrà tenir matisos, com totes les grans nacionalitats, però no minories nacionals; podrà tenir problemes d'unitat nacional. La Comissió aprovà amb aplaudiment general la declaració espanyola. A l'assemblea plenària es ratificà l'acord de la Comissió i en el discurs resum que féu el professor polonès Holam, dedicà al problema català les següents paraules: «Tots haveu llegit la Memòria de greuges presentada pels catalans, i haveu vist que eren greuges d'ordre politic, greuges contra un sistema de govern, no contra una nació. En retirar, encara que per motius d'oportunitat, la seva Memòria els catalans ens han expressat eloqüentment que es donaven compte que el seu problema no és el de les minories nacionals d'Orient. Jo felicito de tot cor Espanya perquè, encara que tingui problemes politics fondos, té resolt el problema de la unitat nacional i està lliure de la qüestió de les minories que tant ens preocupa, a l'Orient europeu». Un distingit financier de la Societat de Nacions, em deia, referint-se als catalans: Aquests catalans, amb llur gran cultura i llur sensibilitat, si portessin la representació d'Espanya, avui unida tan espiritualment a Amèrica, serien una força dominant en tots els Congressos internacionals i prefereixen no obstant aparèixer com a poble vençut que necessita protecció, a ésser els amos dels Congresos i un factor directe en el món». Jo li valg expressar la meva esperança que en els futurs congressos anem units com a representants d'Espanya els catalans i els altres espanyols, i obtingueren la major glòria lluitant junts per la causa de la pau i el dret de la humanitat.

—Vol ara exposar-me, com a síntesi, la seva idea sobre el problema català?

—Catalunya s'ha preocupat fins ara, especialment, de la política econòmica, i als catalans i a nosaltres els bascos es deu que Espanya tingui una orientació econòmica ferma i el que hi hagin hagut sempre veus que reclamessin el desenrotllament de la riquesa espanyola; però en les altres esferes de la política han esgotat, amb freqüència, llurs esforços en qüestions locals. Dos moments ha tingut, no obstant, la política catalana d'una gran visió espanyola: el de l'organització de la Solidaritat i l'iniciat pels nacionalistes en entrar al govern de concentració, presidit pel marquès d'Alhucemas i lluitar en les eleccions de 1918 amb un programa d'organització espanyola. Per què no han de tornar per aquest camí? De totes maneres, els catalans tenen una de les claus de l'esdevenidor d'Espanya i jo em permeto esperar que d'un cop sabran elevar llur vol per damunt les muntanyes catalanes i abraçar, en llur mirada, el Mar Mediterrani i l'Oceà Atlàntic i totes les «claras i bellas España», repetint un vers de la cançó de Roldan.»

Notes de Madrid

EL TESTAMENT DE LA VIDUA PALLARES

La Societat Termas Pallarés es constituí el 20 de gener de 1916, pels senyors don Ramon Pallarés, don Marian Ruiz Andrés, don Julià Guasch Pallarés, don Agustí Ferrer, donya Antònia Gonzàlez Pérez i don Juli Guasch, sense que en ella hagi tingut cap intervenció el firmant.

Amb l'exposat es comprova l'incert de les acusacions llançades respecte a l'acte de constitució de la Societat i en els testaments i herències, i mai he pogut, per tant, falsificar, usurpar, ni estafar. Quedin sota la responsabilitat de la llei els autors d'aquests qualificatius calumniosos.

Noticies de l'Estranger

França

ELS EMPLEATS BANCARIS

Paris, 24. — Els empleats d'un Banc de Paris i de les sucursals d'aquest han abandonat el treball.

S'han reunit a la Borsa del Treball, acordant constituir un Comitè de vaga.

Demanen l'aplicació de l'anomenat «Cartel interfederal» dels empleats de Banca.

Es tem que el conflicte s'estendrà a altres bancs. — Havas.

Imperi Britànic

EL MAL TEMPS S'INTENSIFICA

Londres, 24. — Durant la nit i matinada últimes les tempestes que es desencadenen aquests dies sobre Anglaterra han adquirit més intensitat. — Havas.

LA VAGA MINAIRE

Corrents de solució

Londres, 24. — Ha entrat en una nova fase el conflicte entre els propietaris de mines i els representants dels minaires.

Uns i altres han acordat reunir-se amb els representants del Govern per a negociar.

El senyor Bridgeman, ministre de Marina i ex-sots-secretari de Mines, ha rebut els representants de totes dues parts, conferenciant separadament amb ells al Ministeri del Treball.

Els representants dels minaires han manifestat que no consentiran a negociar si no retiren les proposicions els propietaris de les mines.

Es declara a última hora que després de l'entrevista que han celebrat amb el senyor Bridgeman, els propietaris de les mines i els representants dels minaires acceptaren reunir-se, però després de conferenciar alguns moments, decidiren suspendre les negociacions fins dimecres.

Per la seva part, el Comitè especial del Congrés dels Trade Unions s'ha reunit avui, dedicant-se a estudiar la crisi de la indústria minera i de la de la llana.

Asistiren a aquesta reunió, en representació de la Federació de minaires, el senyor Aook, secretari de la Federació, el qual preconitzà l'aplaudiment de l'ordre de vaga que havia estat donada per al dia 31 d'aquest mes i la cessació dels contractes actuals, de manera que les dues parts puguin discutir la qüestió.

Atribuí al Govern la responsabilitat del conflicte digué que tenia l'esperança d'aconseguir que Alemanya no trameti carbó a Angiaterra [illegible] unt.

El president del Congrés dels Trade Unions ha dit que defensarà les pretensions dels minaires en el cas que es presentés el conflicte.

S'anuncia que el senyor Baldwin rebrà dilluns vinent els membres del Comitè. — Havas.

VAGA DE LLANERS

Londres, 24 — Cinquanta mil obrers de la indústria llanera s'han declarat en vaga.

Per desconèixer les recomanacions fetes pel comitè d'obrers miners, han comès coaccions, promovent desordres amb motiu dels quals la policia ha hagut d'intervenir.

Hi ha dos agents ferits, a cops de pedra que els han estat tirades pels vaguistes. — Havas.

Alemanya

ALEMANYS EXPULSATS

Berlin, 24. — El diari de «Les vuit de la Nit» diu que el Govern del Reich ha acordat expulsar, el dia primer d'agost, 10.000 polonesos que residéixen en territori alemany, els quals seran portats en trens especials a la frontera, i lliurats a les autoritats poloneses.

Aquesta mesura és adoptada pel Govern alemany, com a represàlia per una altra semblant que va adoptar el Govern de Varsòvia sobre determinats súbdits d'el'Alta Silèsia que havien admès la nacionalitat alemanya. — Havas.

CREMA DE BOSCOS

Quatre mil hectàrees destruïdes

Berlin, 24. — A conseqüència de l'intens calor s'han incendiat els boscos dels voltants de Hanovre i Luneburg, quedant de moment destruïdes unes quatre mil hectàrees de bosc. Les forces de la Reichswehr treballen amb fe per a extingir l'incendi, però encara no han pogut dominar-lo. —

El foc s'ha estès

Berlin, 4. — L'incendi dels boscos d'Alemanya central sembla que pren caràcters d'una veritable catàstrofe a Hannovre i Rathenau.

La superfície cremada és de 40.000 hectàrees.

Nombrosos petits propietaris han quedat a la ruina.

La policia de seguretat ha pres mesures per a tractar de localitzar el sinistre. — Havas.

Italia

FINCA ADQUIRIDA

Roma, 24. — El «Giornale d'Italia» diu que la Congregació per a la Propagació de la Fe, ha adquirit per compte del Vaticà una propietat denominada «Villa Gabrieli» en quaranta milions de lires. — Havas.

Un «ressopó d'honor»

ELS ARTISTES I ELS ESCRIPTORS BARCELONINS L'OFEREIXEN A «AMICHATIS», SUGRAÑES I MESTRE CLARA. — SEMBLA QUE SERA MOLT PINTORESC

Els artistes, escriptors i periodistes de Barcelona que fan vida de nit, pensaven la manera d'obsequiar els autors de «Kiss-me», «Amichatis», Sugrañes i mestre Clarà, per les cent representacions de la revista del teatre Còmic.

Ahir a la nit es reuní la comissió organitzadora de la festa que està patrocinada per Jaume Rusiñol, Emili Junoy, Màrius Aguilar, Antoni López, Enric Borràs, etc., i acordà celebrar un pintoresc «ressopó d'honor» en acabar la cent representació de la revista.

La comissió organitzadora, formada per Emili Junoy, Brauli Solsona, Joan Tomàs, Francesc Madrid, Francesc Aldaz i Manuel Parés, va pendre l'acord de celebrar el «ressopó als jardins del teatre Còmic, a les dues de la matinada del proper dimarts, dia 28.

Per a donar idea del que serà la festa, es fa saber que hi assistiran totes les artistes de «Kiss-me», que hi haurà jazz-band, focs artificials, balls i discursos; que les artistes de «Kiss-me» donaran un tomb a les taules i cantaran algunes cançons de la nova revista que s'assaja, i que al final hi haurà una gran sorpresa artística.

Els tickets per assistir a la festa es vendran des de demà al preu de vuit pessetes, al café del teatre Còmic, Sindicat d'Actors, Associació d'Empresaris, Sindicat d'Autors, quiosc d'Agustí (Rambla, davant el carrer del Comte de l'Asalto), llibreria Espanyola, Rambla del Centre, 20, i al bar «Petit Boer», del Marquès del Duero.

L'atracament de la Riera Alta

RECERQUES DE LA POLICIA

Com a ampliació a la notícia referent a dues detencions efectuades per la policia, hom pot afegir les següents dades:

Feia temps que el cap de la brigada especial de policia, senyor Pineda, i alguns agents a les seves ordres, estaven assabentats que un dels autors de l'atracament comès a l'ebenista al carrer de la Riera Alta, era un subjecte de cognom «El Tuerto» i conegut per la policia com a terrorista.

El fet esdevingué el dia 2 de maig proppassat, i els atracadors s'emportaren unes quatre mil pessetes, que de jornals, i es feren escàpols obrint-se pas a trets.

Resultaren ferits alguns guàrdies de seguretat.

Vistos els informes que posseien els agents de la brigada especial, muntaren una estreta vigilància al domicili de Francesc Cercós Torres (a) «El Tuerto», comprovant que de la data que es realitzà l'atracament ençà el Cercós no havia comparegut a casa seva.

Malgrat tot, el servei continuà muntat cada dia, fins que, desaparegut el recel del Cercós, tornà al seu domicili, on fou detingut quan més confiat estava.

Hores més tard era detingut un altre subjecte anomenat Ramon Villanueva (a) «El Largo», un dels supòsats complicats en el fet delictiu de referència.

El Cercós fou sotmès a un reconeixement per part dels guàrdies de seguretat que intervingueren en l'atracament. Un d'aquests reconegué el Cercós com un dels que havien pres part en el fet.

També ha estat reconegut el Cercós per un dependent d'un colmado del carrer de Mallorca, on fa temps es va cometre també un altre atracament la tarda d'un diumenge. El dependent afirma que Cercós fou un dels que vigilaven la porta del colmado durant l'atracament, i que portava una gabardina clara i un barret del mateix color, les quals peces li han estat ocupades en un registre efectuat per la policia al seu domicili.

Afegí l'esmentat dependent que en l'època que Cercós va cometre l'atracament, no portava l'ull de vidre que actualment usa, havent estat comprovat com a cert per la policia.

Ramon Villanueva, l'altre detingut, sembla que va pendre part en el fet com ma còmplice i no com a autor directe. Serà sotmès a un reconeixement pels guàrdies i les persones afectades pels darrers atracaments i fets socials esdevinguts a Barcelona.

En el registre efectuat per la policia al domicili de Cercós no es va trobar cap pistola, però sí municions, i entre altres documents, un fascicle que tracta d'un congrés anarquista amb els acords i orientacions adoptats.

El Cercós fou detingut al seu domicili del carrer de Salvador.

Es natural de Catarroja (València), si bé fa molts anys que resideix a Barcelona.

El Villanueva fou detingut al seu domicili del carrer de Villarroel.

Abans d'ahir a la nit foren detinguts i posats a disposició del jutge militar senyor Pérez Garveri, que instrueix sumari pel robatori a mà armada del carrer de la Rierota.

Sembla que el detingut Villanueva ha confessat que va estar prop del lloc on es va cometre el fet, si bé assegura que no va pendre part en el robatori ni en el tiroteig subsegüent.

Els esdeveniments del Marroc

EL GOVERN NO HA REBUT OFICIALMENT LES PROPOSICIONS D'ABD-EL-KRIM

Paris, 24. — En acabar el Consell de Ministres, M. Painlevé ha declarat als periodistes que s'havia assabentat, per un periòdic, de les proposicions de pau d'Abd-el-Krim, però que el Govern no havia rebut oficialmente les dites proposicions. — Havas.

EL QUE DIUEN UNS PRESONERS

«El Popular de Melilla» publica la següent interessantíssima informació:

«A Arbaua, primera posición francesa saliendo de Alcazarquivir, han llegado dos súbditos españoles, prisioneros de Abd-el-Krim, y que después de muchas fatigas han conseguido salir de sus garras. Uno de ellos, perteneciente a la guarnición de Alcazar Seguer que como recordaréis, fué asaltada a traición el 11 de diciembre del año pasado, cuenta un montón de cosas interesantes de entre las que sacamos las siguientes:

Fué hecho prisionero con su capitán, un teniente, un capataz de la Compañía Colonizadora, dos mujeres cantineras, dos niñas y varios soldados hasta completar el total de 35 y conducidos a Gausin, de donde les encaminaron a requerimientos de dos jefes indígenes que se presentaron, hacia el Rif, pasando por Buharrax, Ayalia, Zoco el Arbaa de Beni Hassan, Dar Acoba, Taguessut. Aquí había un campamento grande, según decían, llegando a Uad-Lau, el día 9 de enero. Coincidieron con el Raisuni y cuarenta prisioneros más suyos y vieron como le embarcaban en una barcaza, sirviéndose de unas parihuelas.

El día siguiente continuaron la marxa. El capitán y las mujeres y niños en caballerías, pasando el 10 por Iguales y el 11 por M'Ler, donde vieron otro gran campamento.

Siguiendo la penosa marcha, pasaron el 12 por Punta Pescadores, el 13 por el Zoco el Had de Bocoya, llegando finalmente al día siguiente al campamento general de Ajt Kamara, lugar de concentración de todos los prisioneros.

Después de varios intentos de evasión, consiguió fugarse en unión del otro muchacho el 12 de abril, aprovechando la cena que efectúan de noche los moros en la época de Ramadán; en Tizzi Assa, a donde trataron de acogerse, los tomaron por enemigos y les recibieron a tiros, siguiendo entonces su camino hasta pasar el Muluya e internarse en la zona francesa.

Como su estancia en el Rif es anterior al ataque de Abd-el-Krim a los franceses, no dicen nada sobre este punto.

Trabajan en hacer cuevas contra la aviación, de las que hay muchísimas, y pistas entre las que recuerdan existen, la de Ait Kamara a Tarqui y Beni Uira, de Ait Kamara a Axdir, del mismo puesto a Gomara y otras dos, una de Dueccin a Fez y otra hacia Taurit.

El parque general de armamento lo tienen en Axgar, y un depósito de municiones en una gran cueva próxima al aduar que cree no podría resistir a un eficaz bombardeo de aviación.

Cuentan que en agosta pasado aterrizó un aparato francés y que el día que intentó volar llegaron tres aparatos nuestros y lo deshicieron, matando al aviador.

También este mes hizo un fuerte alijo de armas entre Morro Nuevo y el Peñón de Vélez, un barco con bandera inglesa, de unas 3.000 toneladas, el que estuvo pegado a la costa ocho días, tanto que pusieron instalación telefónica de él a Axdir.

Encargado de los automóviles y demás sigue el argelino Kaid Hadó.

Esto es lo más interesante que cuentan Benigno Ibáñez y su compañero Calvo.»

EXITS A L'UERGA

Fez, 24. — Grups mòbils han procedit a la neteja de la vall de l'Uerga avançant per ambdues vores.

Sortiren de Ain Aixa arribant ràpidament fins a 20 quilòmetres a l'Oest del riu Aid, malgrat la violenta resistència oposada per l'enemic, al qual feren nombrosos presoners.

Aquesta brillant acció gràcies a la qual s'ha pogut netejar el territori fins a uns 75 quilòmteres al Nord de Fez, ha produit un efecte enorme a les tribus i degut també a això, totes les tribus rifenyes es repleguen cap al Nord.

L'operació, doncs, ha estat un gran èxit.

A la regió Est, uns grups mòbils feren un moviment divergent cap a Bab Morub.

Les dades que es venen rebent permeten conèixer que aquest moviment prossegueix.

En l sector de Uezzan no s'assenyala cap moviment i tampoc cap acció de l'enemic, puix regna calma absoluta. — Havas.

COLOMBAT A VICHY

Casablanca, 24. — El general Colombat sortirà aviat cap a Vichy, amb l'objecte de prendre aquelles aigües, puix el seu estat de salut és bastant delicat. — Havas.

INQUIETUD A LES TRIBUS

Fez, 24. — El moviment que els regulars rifenys estan realitzant cap al Nord, moviment que deixa abandonades a sí mateixes les tribus el territori de les quals ocupaven, ha produit a les dites tribus inquietud.

Sabut és que la majoria d'aquelxes tribus s'uní als rifenys a causa de les amenaces de represàlies que havien estat víctimes. Es, doncs, amb escàs entusiasme com han traicionat la causa del Soldà. Altres han cregut de veritat en l'«estrella» d'Abd-el-Krim, però el mateix els uns que els altres perden gran part de la seva empenta i del seu valor bèllic, tan aviat com deixen d'ésser enquadrats pels regulars rifenys.

A més a més, no deixa d'ésser cert que aqueixes tribus han estat molt castigades recentment, la qual cosa quebranta la seva moral, malgrat dels èxits parcials que han aconseguit.

Impressionats pels èxits francesos, certs elements pertanyents a fraccions del Nord del Uergha continuen replegant-se cap al Nord, puix són pocs eels desitjos que tenen de retre comptes al Soldà per la seva traició.

Altres romanen al seu territori, donan a les auorias franceses la seguretat de guardar benèvola neutralitat.

Les bones noticies d'aquests dies han quedat confirmades particularment a la regió de Tazza, on la situació ha millorat encara més.

Aquests satisfactoris esdeveniments cal atribuir-los a tres causes: la primera d'aquestes és la presència del mariscal Petain; la segona és les mesures adoptades per França en la reorganització de les tropes, i la tercera a la voluntat expressada per França de no acatar els desitjos d'Abd-el-Krim.

L'arribada dels reforços ha causat gran impressió, tant pel seu excellent equip com pel seu elevat nombree.

Pel últim, pot esmentar-se el bon resultat aconseguit durant la setmana passada a la regió de Tazza per la gran ofensiva de les forces supletòries, ofensiva que sembla haver dislocat el moviment deels dissidents organitzat per la propaganda del cabdill rifeny. — Havas.

VAIXELLS CONTRAALMIRALLS

Madrid, 24. — Molt aviat fondejaran a Tànger els vaixells contraalmiralls al servei naval d'Espanya i França al Marroc.

LA MORT DEL CAPITA DESPUJOLS

Madrid, 24. — A l'Oficina d'informació han desmentit aquesta nit oficialment la notícia publicada per algun periòdic referent al suicidi del capità don Eulogi Despujols, en setembre de l'any passat, durant el combat de Gorgues.

El cap de la Censura ha dit que aquell valent oficial morí al front de les seves tropes el primer de setembre, ofrenant la seva vida en holocaust a la Pàtria.

SENSE NOVETAT

Madrid, 24. — Comunicat de guerra: Sense novetat en ambdues zones.

PER EVITAR EL CONTRABAN

Melilla, 24. — Per noticies confidencials es sap que un grup de rebels es dedicaven al contraban de diferents articles; en conseqüència, el comandament ha ordenat que es mantin freqüents serveis d'emboscades per evitar que l'enemic es proveeixi a la nostra zona.

EL QUE ES PENSA A PORTUGAL

Lisboa, 24. — El diari «A Tarda» comentant la informació publicada per un diari de Barcelona, sobre un pròxim viatge de Primo de Rivera a Lisboa, per a celebrar una conferència amb el Govern portuguès, diu que el que es refereix a una collaboració contra Abd-el-Krim, Portugal s'haurà d'atendre sempre als dictats de la lògica i a l'interès de la nació. — Havas.

ELS PUNTS DE MIRA

Madrid, 24. — Les impressions que aquesta nit es tenien sobre la Conferència, eren molt optimistes.

L'ambaixador d'Espanya a París, senyor Quiñones de León, que durant tota la Conferència ha realitzat una tasca d'informació veritablement notable, telegrafià avui al general Jordana, dient-li que el Govern francès havia tramès al seu ambaixador a Madrid, senyor Peretti de la Rocca, instruccions sobre els dos últims convenis, que, com se sap, havien quedat pendents. El senyor Quiñones de León afegia que aquestes respostes eren favorables al punt de mira espanyol.

L'ambaixador francès no ha rebut, malgrat això, les dites instruccions, perquè segurament seran molt llargues i la transmissió porta molt de temps.

Era creença general, no obstant, que demà, a dos quarts de dotze, es reuniran els delegats a petició dels francesos, i que la Conferència terminarà el mateix dia.

Els dos temes que estaven pendents, eren: delimitació de fronteres i collaboració militar.

Es de suposar que demà es signaran els acords. En aquest cas, el general Gómez Jordana rebrà a la nit, la premsa i li donarà una àmplia informació, essent el seu ànim el de transmetre tots els detalls que pugui i que no siguin d'índole reservada.

OOMIAT

Madrid, 24. — L'encarregat de Negocis d'Anglaterra estigué a la Presidència per acomiadar-se dels delegats espanyols, puix marxa a estiuejar a Zarauz.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIO AME UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

La Veu de Catalunya

De Madrid estant

INCERTESA

ALS terrenys mateixos de l'Hipòdrom s'és installat, amb certa reeixida elegància camperola, un Restaurant. Es tracta, està clar, d'un restaurant a l'aire lliure, absolutament d'istiu, que de certa faisó fa parella amb aquell altre del Stadium, a l'altra banda de Madrid.

He parlat ja abans d'ara d'aquella mena de bars i restaurants improvisats a l'istiu que ací, amb una extraordinària consolació imaginativa, anomenen *playas*.

Podríem dir que ara l'Hipòdrom i el Stadium són les dues *playas* màximes de Madrid.

Aquesta *playa* nova de l'Hipòdrom no és ni distinta ni massa igual a les altres. Té una novetat que sembla haver estat ben acollida a Madrid. Al mig, voltada de les taules amb els llums imprescindibles i tradicionals, s'ha fet, per al ball — els sopars i els tes són a l'americana, com els que en els seus bons temps feia el senyor Sala al Ritz —, una plataforma. S'aixeca un pam de terra; és de vidre i al capvespre i a la nit apareix interiorment illuminada per una claror roja que dóna al grup de les parelles dansatrius una lleu fantasmagòrica aparièncía irritant.

La clientela — si fa no fa la mateixa de la tarda de diumenge i de les nits del Palace — acut al restaurant-ball amb certa fruïció de burgesia que vol presumir de *mundana* i, en realitat, en cerca d'un xic de pesca. Tot és tranquil i suau i placèvol, malgrat l'estridència cridanera del *jazz-band*. El silenci natural que enronda el lloc fa més transparent l'hora.

En aquesta mena d'istiu *camouflé* que estem gaudint no hi ha ja, però, cosa segura. Tot sembla, en efecte, en la tebiona pau de l'Hipòdrom, dir-nos que l'hem encertada, que aquesta pensada d'avui a sopar ací ha estat de les bones, ja que fruïm una plaent temperatura quietona i mansa. Tot es desenrotlla, en efecte, en el millor dels mons possibles com si el *maître d'Hotel* fos el tan acreditat Dr. Paigloss.

En un llibre d'Oleverio Girondo *Veinte poemas para leer en el tranvía*, diu l'arriscat autor, en parlar de Venècia, aquesta cosa subtil i bella: *Corre una brisa de tarjeta postal*. Doncs bé: ací al restaurant de l'Hipòdrom, podríem dir: «Ambient de nota oficiosa. Temperatura de *parte* oficial.»

Ballen les parelles, sopen les gents, l'aire polit gairebé xiuxiueja, en compte de xiular. Tot va bé.

De sobte, però, s'aixeca una ventada o cau una terrible pesantor d'humitat. Algun senyor es lleva el coll de l'americana. En aquella taula, els comensals se'n van ràpidament. Les bombetes elèctriques comencen una dansa boja. Aquest soroll estrany no és un estornut del *jazz-band*? La gent no sap pas com pendre la cosa; per una banda, l'abillament, el calendari, el lloc i l'hora li donen a entenent que és l'istiu; per altra positivament surt massa fresca; una frescor simptomàtica i efectiva que perdura malgrat la nota oficiosa a què ens referíem. Una incertesa patent es palesa en les actituds de tots. Què cal fer? Quina solució prendre? Seguir ballant? Retirar-se? Creure en la veritat oficial del calendari, de l'hora, del lloc, etc., etc.? Creure la realitat? L'actualitat s'és feta pirandelliana i frueix fent cabrioles. El truc del *jazz-band* ha embriagat el temps.

La momentània impressió — que després es va afermant — fa que tots comencin a recordar i estructurar els seus records. Es ben veritat — diu tothom —, és la cançó de tots aquests dies. Hom no sap a què atenir-se; ni això és istiu ni és res, ni hi ha, en res manera d'entendre's. Vivim en la incertesa. Mai no sabem què passarà, ni com sortir de casa. L'imprevist ens guaita darrera de cada cantonada. I de vegades l'imprevist pot ésser la pulmonia i la mort; la sorpresa i el desastre.

Tot són comentaris i disquisicions, però la situació no canvia, i malgrat la boja cridaneria del *jazz-band* la impressió desagradable segueix. Es retira molta gent. Les balladores gentils que anaven adorablement abillades de vaporositat es retiren o cerquen un sopluig amable. Els homes — com acostuma a passar sempre — no saben què fer. Aquella família burgeseta que casualment avui s'havia decidit per al *cosmopolitisme*, blasma la seva mala sort, i mal resignada a compendre que certes coses no s'han fet per a ella, acaba de sopar de pressa i fuig.

Però heu's aquí que en una de les represes del *jazz-band* surt a la plataforma una balladora nova. Alta, esvelta, magra i fina, va esplèndidament abillada amb un enorme i profús abric de pells. I dansa amb ingènua impavidesa.

No convenç, però. Decididament la nota oficiosa, malgrat aquest estil més enèrgic que a les darreries li dóna l'abric de pells, no acaba de fer istiu. La gent, tot pensant en la càmfora que serva en llurs abrics desats, surt rondinant.

RAFEL MARQUINA

PARLANT DE TOT...

Una novel·la

En Puig i Ferreter és un dels nostres escriptors de tasca més intensa i variada. Des del seu primer volum — els diàlegs que apassionaren En Josep Pijoan — publicat a la Biblioteca popular de «L'Avenç», fins a «Les facècies de l'amor», aparegut suara a la Biblioteca Nova, la novella, el drama, el conte, el periodisme l'han atret, han suscitat en ell una gran passió d'escriptor, tota lleial, integrament arboradora. Poques figures més nobles ofereix la nostra actual literatura. Ric de pietat humana, exaltat en quietud, perfumat en secretesa, ha valorat com ningú més aquí la indefensa angoixa, la illusió rompuda pels destins. Ha estat el nostre escriptor més romàntic, i avui és un dels més ensenyorits de si mateixos, dels que millor saben objectivar-se, graduar-se, assolir aquella intensitat senzilla que és la més difícil prova de l'escriptor.

Jo no gosaria pas dir, sense una acurada relectura, el lloc precís que «Les facècies de l'amor» ocupen dins la seva maina literària. El que dic és que no crec que aquest llibre sigui superat per cap altre dels que ens ha anat donant l'autor dels «Diàlegs imaginaris» i «La Dama Enamorada» en la passa esvelta, l'entonació una, el saonament formal que us produeix la impressió «òptica» d'emular l'enganyosa naturalitat de la vida.

Pocs elements, i deliberadament poc complexos. Boniquesa gairebé fútil d'una noia barcelonina pròxima a la banalitat; oci, encuriosament d'un estudiant, semblant a molts d'altres estudiants, en vacances; un grup pagès que, com s'esdevé no pas tan poques vegades com s'imaginen alguns amics meus barcelonins, és més trastornat per agències obscures que no pas expeditamnt realista: sobrietat d'elements humans, moguts en una mena de transparència nua, que congrien, a través dels dies mig displicents mig neguitosos de l'estiueig, un conflicte ineluctable. Són homes i dones: no capeixen les coses òbvis i s'entesten en les posicions absurdes; però aquest desconcert és un senyal que la vida, tanmateix, acabarà submergint els autòmates. La patètica sorpresa és que, a un revolt de camí, a cadascú li salten a la gorja les energies subliminals, imprevistes, del seu propi caràcter.

Molt modern, i sense pretensió ni regust improcedent de modernitat. Molt colpidor, i descabdellantse en una naturalitat que és sobretot artística per l'eliminació de falses procupacions artístiques.

Vagues influències, potser n'hi ha, però la qualitat de «Les facècies de l'amor» és precisament una precisió, una agilitat, un equilibri que revelen en la ment de Puig i Ferreter una excellent condició de filtre depurador, de lectures no menys que d'experiments. Es un goig de poder llegir avui una novella catalana on les figures es revelen en l'acció, les transcendències són implícites, i romaneu sempre tan lluny de la gasetilla com del lirisme. Tot això és un senyal de normalitat. Tot això és un senyal de força.

BELLAFILA

LES TRES GEMMES

A Carles Riba

Jaume es desvetllà esmaperdut. On era? Ah, sí. Hi havia un finestró obert. Els pals dels velers feien l'efecte d'un canyar despullat per l'hivern. Es trobava a l'entresol d'un restaurant del port vell de Marsella.

En posar els peus a terra, el sòl tenia el balandreig del vaixell que l'havia portat a França, dins del qual havia navegat per primera vegada. Havia arribat la nit abans. En desembarcar, un passatger que se li havia fet amic durant el viatge, li digué:

—No coneixeu Marsella i és nit avançada. Voleu venir on poso jo? Es menja a la catalana. Net i gens car. Els amos són mallorquins.

—Anem — digué Jaume.

Era un bar-restaurant de mariners i gent del port. Hi havia un grup de catalans que jugaven a cartes. Manyans amb el vestit blau, un dibuixant, un paleta amb la seva dona, un mestre d'estudi jove, amb velleïtats d'intellectual, tots ells amb el xarrampió de l'època, anarquitzants i aventurers.

— En cerca de treball i de sort, eh? — varen dir-los. — Socialistes? Més que això? Sí, vaja, com nosaltres perdonam... Ja patireu.

S'entengueren tot seguit. Begueren, quiscun pagà la seva ronda, a la manera francesa; l'hostaler, per propi interès, els havia insinuat que era mal vist a França no fer-ho així.

Estaven enutjats de no trobar feina. Un manyà volia anar a París, un altre a Anglaterra. El matrimoni volia embarcar cap a Alemanya. Altres dos volien tornar a Barcelona. El dibuixant ja estava cuit de badallar venent a cap preu torejadors, xulos i manoles. Només el mestre d'estudi resistia bravament.

— Jo no torno a casa — cridava exaltat d'entusiasme vinós i llibresc. — La necessitat fa l'home. Mentre tinguem una pesseta a la butxaca, serem poltrons. La nit que no sabrem on anar a sopar ni a dormir començarem d'ésser forts...

Els altres se'n reien. Era ibsenià i gorkià.

No hi havia lloc a la casa per a cotxar un home sol per cambra. Si els nou arribats volien restar, havien de dormir dos, potser tres, en una habitació. Això sí, cadascú en son llit. Ells acceptaren.

Jaume es vestia animat. Estava content d'haver sortit pel món en cerca de distracció. Ell era un aventurer d'altra mena que aquells que les circumstàncies li havien donat per companys d'un moment. Després d'una forta crisi sentimental i moral anava a enfortir-se, talment una rigorosa somasètica, abocant-se per primera vegada a la diversitat del món.

Davallà al menjador, a peu pla del carrer. Els catalans li feren lloc a taula. Hi mancava el company de viatge i de cambra. Havia sortit matinet; segons ell, ja venia amb feina segura a Marsella.

Jaume esmorzà amb salabrós delit. Era costum de la casa cobrar després de cada àpat; el mallorquí, escarmentat dels aventurers catalans sobretot, no hauria fiat ni a sa pròpia mare davallada del Cel. Jaume tingué un ensurt. Com era allò? No duia diners a la butxaca de l'armilla. On els havia deixat? Escorcollà les butxaques interiors. Quin sobresalt! No hi havia la cartera. Només un butxacó, un duro espanyol que no havia volgut canviar.

Havia esdevingut pàllid. Tots se'l miraven esbalaïts. Pujà a la cambra. Potser ahir — digué — que aquests ximples em varen fer beure massa, em caigué la cartera al despullar-me.

Recordava que havia pensat posar-se-la sota el coixí, però no estava segur d'haver acomplert aquell acte de precaució. Regirà el llit, escorcollà dessota, desféu la maleta... L'havien robat: la cartera amb els bitllets espanyols i francesos i els lluïsos i els francs que portava del canvi fet a Barcelona.

Tornà al menjador calent-li les llàgrimes de vergonya i de ràbia. L'havien engalipat com el darrer dels Tonis. S'havia deixat dur pel nas per aquell llogater del vaixell que li parlava adés en italià, adés en francès i feia el mundà i el mentor per tal de guanyar la seva confiança i durlo a cotxar en una mateixa cambra on el deixaria sense un clau.

D'ira contra la pròpia candidesa s'hauria esclafat la testa damunt el pom de la barana. A les paraules de condol, respongué:

— No vull sentir res. Tota la culpa és meva. El que es per la primera sortida, m'he ben lluït.

I encara, irònicament, es digué a si mateix: Ara sí que me'n faré un tip de diversitat.

Però no hi valgué la ironia. Hi ha casos tanmateix... I regirades de sangs i explosions d'amor propi... Esclatà en un plor violent, que li fou impossible de contenir, acompanyat d'un esbatec de nirvis que feia tremolar de veure'l. Sense això no hauria pogut esvair la crisi, reclourè's en una serenitat sorruda que fou l'admiració de tots. Majorment quan saberen que la quantitat robada pujava unes mils de pessetes, més nou centes en francs. Vet aquí que el xicot era de casa bona, vet aquí. El veien superior a tots ells. No es podien sostreure a la magnètica influència del diner. Adhuc desaparegut, com en aquell cas, ell agitava aquells homes, per bé que anarquitzants, com la vena subterrània convulsa els descobridors d'aigües.

No tenien prou afalacs per a Jaume. Vulgues no vulgues, s'aferrissaren a distreure'l, aconsolar-lo i protegir-lo. El més confortador era, certament, el mestre d'estudi. No es movia del seu costat. El dugueren al Parc, a Nostra Dona de la Guàrdia, al Museu. Jaume s'hauria fet a cops amb les corpulentes estàtues de Puget. El seu humor era més gris que els Puvis de Chavannes. Davant «La Fundació de Marsella» s'irrità. Tant de bo que als grecs se'ls hagués capbussat la barca!

En ésser al vespre, tot sopant, li digueren:

—Deureu demanar més diners a casa vostra...

Ni mai. No demanaria diners, ni se'n tornaria. Tenia massa amor propi per a dir a ningú que s'havia deixat robar com un beneitó. Era d'una altra ferramenta ell. Almenys, almenys trigaria tres anys a tornar a Barcelona.

Ei contemplaven admirats del seu tremp, però silenciosos. Qui no es pogué contenir, fou el mestre d'estudi. L'abraçà i amb llàgrimes als ulls, estrenyent-li les dues mans, digué:

—Sou el meu company ideal, l'home que em convenia trobar per a lligar-m'hi. Un gorkià tot d'una peça. Anirem junts, si voleu.

Per tal de consagrar l'aliança, féu portar beguda per a tots. Davant el got, desplegà les seves teories absurdes: L'home no era res, no podia ésser res, mentre no hagués trempat les seves forces en la lluita amb la necessitat. Antigament, s'abraonava amb les feres, i això l'enfortia, perquè li despertava la consciència del seu innat poder. La civilització ha encongit i depauperat l'home. La mateixa cultura ha contribuït a afeblir-lo. La majoria dels homes, d'avui, traspassen sense haver pres consciència de llur força, després d'una vida inútil i mesquina. Només la necessitat — la dura i farrenya necessitat que no té llei — pot tornar a l'home modern el valor antic. Per això ell esperava l'hora de veure's sense un clau. Aquell moment — deia — veureu desplegar les meves forces. Mentre tingui un ral a la butxaca, seré covard com tothom.

—No tens un bitllet de cent pessetes? — li digué un dels manyans, sec i lívid, de caire sorrut, i que obria rarament la boca.

—Sí que el tinc — feu el mestre — Per això encara sóc feble.

—Dóna-me'l a mi — féu el manyà amb somriure amarg. — Et sentiràs valent aquesta nit. I a mi em faràs favor. Demà no sabré on dinar.

—Ah, bé, això és una altra cosa — respongué el mestre. — Quant a dinar tu...

—Ets un imbecil mestretites! — féu el manyà. I rigué sarcàstic. I afegí:

—Si ensenyes això als nois, faràs un pa com unes hòsties. El que cal, és dir-los com es poden fer amos dels diners...

Passaren dies. En Jaume, per tal de no viure a l'esquena d'altri, empenyorà el rellotge, dos vestits i alguna cosa més. Perquè el diner allargués, no feia més que un àpat al dia, no bevia, no es donava a certs plaers de carreró com els seus companys. Aquests, en veure'l compartir la seva misèria, quan hauria pogut fer-se lliurar diners de la seva família, o senzillament tornar a Barcelona, acabaren per considerar-lo com un infeliç, indigne de compassió.

Poc a poc desaparegueren tots, hom no sabia vers on, la majoria d'ells sense acomiadar-se. Al costat de Jaume romanien fidels a la primera admiració, el dibuixant i el mestre d'estudi. Un dia, el dibuixant no tornà més al bar.

—Ara tu i jo, els dos únics forts — digué el mestre. — Si t'he de confessar la veritat, tots aquests ja em començaven a fer una mica de nosa.

Arribà el dia de la prova.

—Ens hem de menjar dignament els darrers deu francs — digué el mestre.

—Estalviem — replicà Jaume — femlos durar dos o tres dies. Deixem l'hostatge. Es l'estiu, dormim al port. Qui sap si abans de tres dies trobarem feina...

Res d'això — féu el mestre. — Anem a fer un bon dinar. Rebentem-los d'una vegada. Demà, tots dos descarregarem carbó al moll.

Els deu francs eren del mestre. Jaume havia acabat els seus. Dos dies que acceptava la protecció de l'amic. Estava commòs. Li dolia menjar-se els diners d'aquell illús, al qual sentia velleïdors i feble, a malgrat de les seves teories vitals. Es resignà, pensant que a la llarga seria ell qui duria a coll el mestre.

Vulgues no vulgues, hagué d'acceptar el relatiu bon dinar. Més vi que plats, s'aixecaren de taula amb una lluïssor als ulls.. El capvespre eren dalt d'una muntanya, amb molts de pins i jardí, des de la qual es veu Marsella, oberta de braços a la mar. L'aire diàfan s'anava embrunint, el port negrejava, les comes es tornaven vinoses, pampallugaven milers de llums.

—Aquesta nit serem forts com tu volies — digué Jaume al mestre. — No et comences de sentir una abrivada...

El mestre no respongué. S'anava esblaimant com el dia. Com els torterols en l'aire bru, la seva força es fonia en el silenci.

—No et veig gens animat — li digué Jaume.

—No sé — va respondre. — No és que hagi perdut el coratge, no. No t'ho pensis pas. Sóc el mateix d'abans.

Als seus ulls hi havia un sobtat decandiment.

—Estàs desmaiat — insistí Jaume.

—El dinar no se m'ha posat bé. No trobes que a Marsella els aliments no són bons com a Barcelona?

Davallaren silenciosos. Als ulls petits del mestre s'hi ensonyava tèrbol l'acovardiment. Caminava encongit com un infant humil que l'han castigat.

—Cal reaccionar — li digué Jaume. Pensa que s'acosta l'hora de l'abraonament amb la necessitat, com a la selva amb la fera...

—No fumis! — respongué irritat. — Et trobessis tan malament com jo!..

Deixa'm fer una bona dormida, i demà veurem.

Jaume no volgué ésser cruel, ni certament podia ser-ho, li naixia una pietat irònica pel seu feble amic.

Ja era nit. Davallaren per la Canebière vers el bassol del port vell. A les terrasses del cafès els homes prenien l'absenta que tremolava verda i groga dintre les amples copes. D'altres començaven a sopar, al costat d'esplèndides dones sensuals. Una parella treia foc pels ulls mentre el mosso els partia una llagosta enorme sota l'art voltaic el crustaci s'irisava blanc i vermell com el desig amorós al cervell d'un adolescent.

Els dos amics, marejats de tanta vida brillant a l'entorn dels bars, cercaren la fosca vora el bassol on s'adormen els velers. Les còncaves naus es gronxaven dolçament; damunt d'elles els mariners sopaven amb aquella olor d'all. A les voreres del moll, la munió dreta davant unes barraques regalimants de salabrosa olor, menjaven ostres, petxines crues, d'altres mariscos rars, crustacis minúsculs, tot amanit amb el suc de la verda llimona.

El mestre d'estudi exclamà:

—Anem-se'n d'aquí. Tot em mareja.

—A mi — digué Jaume — se'm desperta una gana cruel com si hagués engolit un aperitiu monstruós fet de totes les absentes que he vist i de totes les ostres de la mar.

—Anem a dormir — féu el mestre — em sento malalt, seriosament malalt. No soparia ni que tinguéssim diners.

—De bona gana robaria una llagosta i un pa — replicà Jaume.

Durant la nit, el sentí regirar-se i sospirar.

Per pietat no li volgué dir res. Fou ell, el mestre, qui cridà:

—Dorms, Jaume? Jo estic capolat. Em penso que hauré de fer llit.

—Si sabés un remei...

—Quin remei? I d'on el trauries? No tenim un cèntim. Qui tindria cura de mi o de tu, si verament caiguéssim malalts?

—Ens durien a l'hospital...

—Ah, no! Ah no! Creu, amic, com la mare ningú. La mare i la casa on és ella.

Havia dit aquestes paraules amb veritable pànic, engrapat per una depressió que feia cent llegües per hora. Jaume hagué d'anar vora el seu llit per a reconfortar-lo. Certament, la depressió li havia desgavellat el cos.

L'endemà es llevà blanc com la paret. Al volt dels ulls enfonsats, tenia dos cercles moradencs, les nines guspirejaven intensament amb la lluïssor de la febra, els llavis eren del color d'albergínia. Les seves primeres paraules foren:

—No t'he dit encara que pateixo del cor. Els metges m'aconsellen que no em casi, que eviti emocions. Quina atzagaiada deixar casa! Me n'hi torno.

Ho tenia tot decidit, tot previst. Es faria repatriar pel cònsol com indigent. Hi havia ningú més indigent que ell? ni diners, ni salut.

Volgué anar tot seguit al consolat. S'havia assabentat que aquella tarda sortia vaixell cap a Barcelona. No era qüestió de perdre un minut. Jaume l'acompanyava.

—Tu no voldràs embarcar?

—No — digué fredament Jaume.

—No vindràs, ja ho veig. Resistiràs ni que et moris de fam.

—No m'hi moriré.

—Tens coratge, vaig adonar-me'n el dia que et robaren. Ah, si no fos aquest maleït cor que no em respon, quina parella faríem tots dos!

Les oficines no eren obertes encara. El mestre volgué esperar-se a l'entrada del consolat. Passaren uns empleats. S'obrí una porta. El cònsol no es presentava. Ja era migdia, ja era prop de la una. El mestre es moria d'angúnia.

Quan el despatx del propi cònsol li fou obert, li semblà que se li esbatanaven les portes del cel. Però l'infern l'esperava allí dins. El mestre no duia els papers en regla, havia sortit de Barcelona, imprudentment, com un indocumentat. El cònsol, d' visible malhumor, aquell dia, digué que no podia repatriar-lo. En allegar l'infeliç la seva condició de mestre, el funcionari acabà d'irritar-se. No el cregué, i si el mig creia, pitjor. Quin mestre devia ésser que anava com un trinxeraire pels carrers de Marsella.

El pobre havia rebut un cop mortal. Esdevingué lívid. La suor li regalimava pel front. Tremolava tot ell, aixecava les mans al cel o vers el cònsol, suplicant. Implorava amb una veueta prima i humil, s'ennuagava, li venia un rogall asfixiant, no podia articular els mots, s'estirava els cabells, plorava com una doneta. Digué que es moriria aquell dia, que sa mare estava malalta. Inventava prodigiosament.

El cònsol, com a bon funcionari espanyol, es mostrà implacable. Se'l tragué del davant cridant-li que ja estava cansat de veure indocumentats, trinxeraires, farsants i anarquistes al seu despatx.

Al carrer, veient tancada la porta de les seves esperances, el mestre es deixà caure esfondrat a la vorera. Després, reaccionant, cridà com un esperitat, que no es mouria d'allí fins que li lliuressin el passatge. Es presentà un empleat amenaçant-lo amb fer-lo detenir per la policia. El mestre es revoltà, digué pestes d'Espanya, dels seus funcionaris, del magisteri, de l'administració... De la seva feblesa n'havia nascut una brutalitat de força extraordinària, tenia aquella fúria desorbitada dels infeliços que perden els estreps. Pres d'una mena d'atac de follia, es precipità a l'escala del consolat cridant que el cònsol li lliuraria el passatge o moriria de les seves mans. L'empleat i Jaume difícilment el podien contenir. Aleshores, aquest, amarat de profunda commiseració, tingué una pensada felicíssima. Se l'emportà jurant-li que embarcaria aquella tarda. Abans d'una hora tindria el passatge.

—Beneït de mi que no hi havia atinat! — anava dient pel carrer. El mestre el seguia com un orb al seu pigallet. El deixà, emborniat, a una placeta amb jardí que toca a la Canabiere.

Jaume penyorà una anell amb un brillant, únic present que guardava de la infidel. No se n'havia volgut despendre, ni pensava separar-se'n mai, una mica supersticiós, esperançat encara de tornar, per virtut de la bella tombaga, a relligar els amors amb aquella que tant l'havia fet sofrir i a la qual encara estimava.

Anà a fer-se amb un passatge de primera, puix sentí en aquell moment que quan la pietat comanda no és qüestió d'aturar-se a mig camí. El mestre estava malalt de pànic o del que fos, i calia embarcar-lo amb la major comoditat possible.

Quan el pobre veié el passatge, esdevingué tot un altre.

— Com t'ho has fet? — preguntà amb llàgrimes als ulls.

—Deixa estar. Amb coratge hom se surt de tot.

La cara del mestre s'enrosava, li fugien tots els mals, gairebé hauria esdevingut altre cop valent.

—I ara pren això. — Jaume li donà uns diners que ell no volia.

— Creus que has de viatjar de primera amb la butxaca buida?

— Doncs fem un darrer àpat junts — digué el mestre.

S'assegueren a una taverna del moll. Des de la taula on menjaven, s'albirava el vaixell que s'havia d'emportar el mestre. Això no el deixava menjar tranquil. A tot instant li semblava veure'l bellugar, cada sirena que s'oïa creia que era la del vaixell espanyol. El passatge havia d'estar a bord a les sis. El mestre no s'aguantava d'impaciència, no sentia el que li deia el seu amic. A quarts de cinc volgué embarcar en una llanxeta. Jaume l'acompanyà fins a les costelles del vaixell. A la llanxa el mestre feia una rialleta ingènua, feliç, egoista i humana, de nàufrag salvat. S'abraçaren. El mestre plorà.

— I tu, ja et guardes diners? — preguntà a Jaume.

— Naturalment, no seré tan bèstia de no quedar-me'n alguns.

El mestre no el cregué, no s'atreví a donar-li els seus i pujà a bord. Hauria pogut estar encara bona estona amb el seu amic, però la vergonya, l'alegria de partir, unes ganes de plorar i de riure se l'emportaren. Certament li pesava i l'atordia, gairebé l'irritava, la companyia d'aquell coratjós.

Jaume, de retorn al moll, s'assegué damunt d'un bocoi. L'aigua es tornava violeta, l'airet era més fi. Nostra Dona de la Guàrdia ja no era d'or, sinó d'aram vermellenc. Xiulà una sirena. El vaixell avançà pel bassol vinós, entre un carrer de naus, s'endinsa per l'angost canal, camí de l'alta mar. Dels mocadors que voleiaven, quin devia ésser el del mestre?

Jaume sentí que no estava trist. Ni melangiós solament. Una estranya força que no sabia d'on venia, li donava una abrivada una mica nerviosa. El port mirallejava amb centenars de llums multicolors. La brisa salada li entrava gola avall, li semblava sentir-la córrer entre carn i pell. La sang jove, era un riu més impetuós que mai.

En despendre's de l'anell, sentí mateix que un tritlleig de festa, que s'acomiadava per a sempre d'un amor funest. Ara li semblava que l'havia llançada al fons de la mar.

Com nou Polícrates, la mar li retornava canviada en un davassall de tresors, en mig dels quals lluïen tres gemmes: la pietat, que abans no coneixia; l'oblit d'un gaudi mesquí i efímer; la diversitat que se li presentava forta, de bracet amb la necessitat.

JOAN PUIG I FERRETER

PER CAUSES ESTRANYES A LA NOSTRA VOLUNTAT NO PODEM PUBLICAR AVUI L'ACOSTUMADA CARICATURA DE L'EMILI FERRER.

El Boulevard de Canaletes

Malgrat les denegacions de certs elements de la Casa de la Ciutat, que acostumen estar poc assabentats dels assumptes municipals, hom dóna com a seguir que dintre pocs dies començaran els treballs per a convertir en «boulevard» la Rambla de Canaletes.

Un cop estigui rebaixat de nivell el «burladero» que hi ha ara abans de trobar-se la Rambla de Catalunya i la de Canaletes, començaran probablement els treballs per a convertir el passeig central d'aquesta en pas de carruatges, al mateix temps que es canviaran les vies del tramvia.

La conversió en «Boulevard» de la Rambla dels Estudis, que alguns elements persegueixen no tindrà lloc fins al cap d'un quant temps mes.

Les Idees i les Imatges

DEL LLIBRE DE L'AMISTAT I DE LA MORT: JOSEP DE MORAGAS

Va ésser qüestió de pocs dies — tres o quatre dies a tot estirar.

Un antrax maligne a la cara, operat d'urgència, sense arribar a temps, però, de què el mortal humor no s'hagués escampat ja per la sang emmetzinant l'organisme.

El bust del pobre amic — em diu un testimoni presenciat — s'inflà i es deformà que feia por.

En Josep de Moragas — (En Pep Moragas que li deien els seus íntims) — era un home jove d'una quarantena d'anys, alt i cepat. Vestia amb elegància, amb una elegància, diriem, potser, un xic massa clara. Era, en conjunt, el que se'n diu un home agradable, un tipus simpàtic.

Hi havia en el seu rostre rossenc, netament rasurat, un deix de bonhomia, d'ironia, d'emperesida distracció.

Els seus ulls, d'un verd grisós, reflectien una gran cordialitat, entelada per un vel de fatiga.

Hom endevinava a través de tota la seva persona, a través de tots els seus gestos, a través de totes les seves paraules, l'enemic de l'esforç, l'amable diletant, l'epicurià.

Havia jo vist moltes de vegades en Josep de Moragas, i, gairebé sempre, galantment parlant, en bona companyia femenina, dinant o sopant al restaurant Ribas o al Cafè Suís.

En Josep de Moragas era un «gourmet».

I no tan sols un «gourmet» de menges i begudes, sinó també, — i d'aquí prové la nostra simpatia i la nostra amistat personal envers seu — un «gourmet» de les lletres i de les arts.

Seguia el moviment literari català bastant de prop i amb un bon olfacte assats apreciador.

El seu fort, era, però, la literatura francesa.

En Josep de Moragas era un entusiasta francòfil, no tan sols políticament, sinó espiritualment, que és el més important.

Freqüentava amb una civilitzada naturalitat els clàssics i els avantguardistes.

La darrera vegada que vaig parlar amb ell — preniem un aperitiu a la terrassa del Continental — es mostrava tot satisfet d'haver adquirit, en un dels seus últims viatges a França, les obres completes, àdhuc les més rares i exhaurides, de Max Jacob...

En Josep de Moragas no era cap professional.

Era el que més falta ens fa avui dia a Catalunya:

Un bon exemplar, un escollit exemplar, un remarcable exemplar de públic extra-professional, desinteressat i selecte.

JOSEP MARIA JUNOY

ERRADA. — En el nostre escrit anterior, consagrat a la memòria de l'Alfred de Tarde, en un dels paràgrafs centrals hi havia la paraula [illegible] en lloc d'estuig.

El text original deia així:

«Em sembla veure encara Alfred de Tarde a la cambra de la seva clínica d'estoig immaculat, amb el seu pijama vellutat de verd poma i de violeta parma, etc., etc...»

Polítiques

UN PARTIT DE FUTBOL. EL PATRONAT SOCIAL DE VILASSAR DE MAR

En rebre ahir a la nit els periodistes el senyor Milans del Bosch, els digué que l'havien visitat el Consell Directiu de la Federació de Futbol per a posar-li en coneixement que estan organitzant un partit a benefici de la subscripció que fan a favor del soldat mutilat. Lluitarà l'Uruguai amb una selecció espanyola. El governador els oferí facilitats.

Però — afegí el governador — contestant a un diari s'ha de dir que de cap manera autoritzarà que el partit es celebri al Camp del Barcelona. Aquest no s'obrirà fins al temps fixat.

Un repòrter preguntà a continuació què hi havia respecte el Patronat Social de Vilassar de Mar.

El governador contestà que no sabia res.

Contra un ex-jutge

D'ésser cert el que es diu a la denúncia, s'acusa l'esmentat funcionari judicial d'haver-se quedat amb una casa del carrer de Mallorca, valorada en 70.000 duros, valent-se de procediments que la denunciant considera illícits.

Segons sembla, l'acusat va prestar a la denunciant 5.000 pessetes, i per a respondre del pagament d'aquesta quantitat, va signar aquesta cinc lletres de 1.000 pessetes, amb la data del venciment en blanc. Veientse perseguida per un industrial dels que havien intervingut en la construcció de l'edifici, va consultar amb el prestamista, el qual li va aconsellar que fes al seu nom una escriptura de donació, amb la condició de fer aquest, després, una altra escriptura que deixés sense valor l'anterior.

Es féu la primera escriptura, però no la segona, i per aquest procediment la propietària va perdre la finca.

Com que malgrat les gestions efectuades, l'ex-jutge no vol complir el que, segons la denúncia, li va prometre, va comparèixer davant el Jutjat de guàrdia, formulant la corresponent denúncia criminal.

El plet ha estat elevat al Tribunal Suprem, per ésser aquest el que ha de resoldre, donada l'elevada jerarquia de l'acusat.

Aquest fou traslladat a Barcelona com a conseqüència de l'expedient de depuració instruït fa un any i mig pel fiscal del Tribunal Suprem, senyor Ponte Escartín.

DARRERES INFORMACIONS

França

EL GOVERN I ELS COMUNISTES

París, 25. — El «Matin» diu saber que els membres del Govern francès, estan decidits a obrar ràpidament i enèrgicament contra els maneigs de la propaganda comunista. — Havas.

L'ACTITUD DELS MINERS

París, 25. — Després de l'entrevista celebrada entre el ministre de Treballs públics i la Federació Nacional de Miners, s'ha acordat ajornar la vaga general de 24 hores, anunciada per al pròxim dilluns, dia 27 del corrent. — Havas.

UN ARTICLE DE JOUVENEL

Alemanya i la Lliga de Nacions

París, 25. — Al «Matin», el senyor Henry de Jouvenel recorda el text de l'article 16 del pacte de la Lliga de Nacions, en el qual es declara que «si un membre de la Lliga recorre a la guerra, serà considerat «ipso facto» com havent comès un acte de guerra contra tots els altres membres de la Lliga, la qual cosa s'ha decomunicar als diversos Governs interessats en els efectius militars navals i aeris, i per mitjà dels quals, els membres de la Lliga contribuiran, respectivament, a formar la força armada destinada a fer respectar els compromisos contrets dins la Lliga.»

De Jouvenel compara després els textos dels memoràndums alemanys de 29 de setembre de 1924 i 9 de febrer de 1925, citant els punts d'aquest documents en què es fa referència al dit article 16, i acaba dient que en el camí d'una intelligència franco-anglo-alemanya, no s'ha avançat res des de setembre de 1924.

La història dels deu mesos de negociacions, està aquí. El memoràndum de 28 de juliol de 1925, ens torna a portar al punt de sortida, en setembre de 1924.

Tot el que es digui després d'això, és aparièncía.

Es dubtós que Alemanya entri a la Lliga de les Nacions el pròxim setembre, sense excepció ni privilegi.— Havas.

PLUJA I TEMPESTES A PARIS

París, 25. — Les tempestes i les pluges torrencials continuen a la regió parisina en diversos llocs, causant danys molt importants i diverses víctimes. — Havas.

LA SITUACIO AL RUHR

París, 25. — De Berlín comuniquen als diaris, que ahir començaren les negociacions entre els representants de la indústria minera i el canceller, per a veure de trobar una solució a la crisi econòmica que travessa actualment la conca del Ruhr. — Havas.

LES CONVERSES A PARIS I BERLIN

París, 25. — El «Matin» es fa ressò de les converses diplomàtiques que s'han celebrat recentment a Berlín i París.

Afegeix que, com a conseqüència de les dites converses, probablement Strassemann anirà a Ginebra, el vinent mes de setembre, per a concretar amb els ministres aliats, els detalls sobre l'entrada del Reich a la Lliga de Nacions. — Havas.

Itàlia

UN COMBAT AMB ELS SENUSSIS

Londres, 25. — Comuniquen d'El Caire que les tropes italianes sostingueren un combat amb la tribu dels senussis, a la Tripolitània. — avas.

PREDIENT TERRATREMOLS

Roma, 25. — El sismòleg italià senyor Bendandi prediu per al 30 del corrent un violent terratrèmol al Japó.

Igualment les observacions fetes al seu laboratori de Faenza li permeten pronosticar per avui o demà una sotragada sísmica que tindrà el seu epicentre a Alaska. — Havas.

Bulgària

L'ATEMPTAT A LA CATEDRAL

Set nous condemnats a mort

París 25. — De Sofia comuniquen que el tribunal militar a condemnat a mort 7 persones complicades en l'atemptat de la catedral de la Resurrecció. — Havas.

Noruega

CALOR INUSITADA

Oslo, 25. — La calor que es deixa sentir des de fa vuit dies és completament inusitada al país. Des de fa 24 anys el termòmetre no havia arribat a Noruega als 33 graus centigraus i 1/3 registrats ara.

Ahir es registraren dues morts a conseqüència de la calor. La falta d'aigua ha creat moltes dificultats, particularment a l'Oest de Noruega. — Havas.

Estats Units

EL PRESIDENT A L'AIGUA

El senyor Coolidge i la seva esposa naufraguen sense conseqüències

Washington, 25. — De Swampscoot comuniquen que en anar a desembarcar el president Coolidge que tornava amb la seva esposa d'una excursió marítima a Hull-Hill, un fort vent que es produí de sobte féu tombar la embarcació, podent, no obstant, acudir-se imediatament en auxili, sense que el President i la seva esposa sofrissin altres conseqüències que la remullada; desembarcaren seguidament i foren objecte d'una calorosa manifestació de simpatia per part del públic que des del moll presencià l'accident. — Havas.

EXPLOSSIO A UNA MINA

Vint minaires sepultats

París, 25. — Els periòdics publiquen un despatx de Nova York segons el qual a conseqüència de l'explossió esdevinguda a una mina de Illinois han quedat sepultats 20 minaires.

Després de molts treballs de salvament s'ha aconseguit poder-ne retirar 10 i es desespera de salvar els altres. — Havas.

Japó

ARRIBEN DOS AVIONS RUSSOS

Osaka, 25. — Ahir arribaren dos avions russos que es dirigeixen a Toquio. — Havas.

La campanya del Marroc

LA CONFERENCIA DE MADRID

S'HA REBUT L'ESPERADA RESPOSTA DE FRANÇA. — EL SENYOR PERETTI DE LA ROCCA EN SORTIR DE LA REUNIO DE DELEGATS DIU QUE L'ACORD ES COMPLET PERO CALDRA CELEBRAR UNA REUNIO PLENARIA

Madrid, 25. — A les onze del matí i avisats per l'ambaixador de França, que a primera hora se li havia comunicat que s'havia rebut l'esperada resposta del seu Govern, es reuniren els quatre delegats de la conferència hispano francesa.

La reunió acabà a la una de la tarda i en sortir el comte Peretti de la Rocca digué que s'havia arribat a un complet acord, sense que això vulgui dir que la sessió d'aquest matí sigui l'última tota vegada que a la tarda es reuniran novament el ple de la Conferència, és a dir, els delegats i i els tècnics d'ambdós països, per a signar els dos últims acords del conveni total de la Conferència.

El general Jordana s'expressà en iguals termes dient que a dos quarts de set es celebrarà el ple i que després si l'autoritzen, donarà les anunciades explicacions.

ELS REIS A SANTANDER

Madrid, 25. — Avui ha arribat de Sant Sebastià, l'infant don Alfons.

Al Palau s'han rebut notícies donant compte que ha sortit els reis cap a Santander.

A LA ZONA FRANCESA

UN ARTICLE DE «LE MATIN» DIU QUE EL MARISCAL PETAIN ES PARTIDARI QUE L'ACCIO MILITAR AL MARROC SIGUI DIRIGIDA PER UN SOL CAP.—EL DIARI PARISENC ES PREGUNTA SI EL MARISCAL LYAUTEY ES TROBA EN EDAT I CONDICIONS FISIQUES PER A ESSER AQUEIX CAP UNIC

París, 25.— Parlant de la reorganització de l'Alt comandament francès al Marroc «Le Matin» diu que el mariscal Petain creu que l'acció militar contra els disidents, aliats dels rifenys i l'acció política prop dels no disidents als quals no obstant s'incita to tsovint a fer causa comú amb els rebels, han d'ésser dirigides per un sol cap.

Pregunta després si el mariscal Lyautey es troba en condicions físiques per a desenrollar aquesta tasca, puix la fatiga d'aquests últims temps, així com l'operació que li fou practicada l'any últim, i de la qual se'n resent encara, no semblen poder conservar un home de la seva edat en les condicions nevessàries per a encarregar-se de tasca tan pesada.

Recorda que l'Estat Major general havia redactat un pla d'organització de l'exèrcit francès al Marroc en la següent forma:

Un grup de cossos d'exèrcit tindria la seva base a les costes del Marroc francès, al comandament del general Naulin.

Un altre grup acamparia a Algèria al comandament del general en cap del 19 Cos d'exèrcit.

Ambdós grups estarien sota el comandament immediat del mariscal Petain. — Havas.

EL PRINCEP AAGE LLEUMENT FERIT

Fez, 25. — El príncep Aage de Dinamarca, capità de la Legió estrangera, ha estat lleument ferit durant els últims combats. — Havas.

EL GENERAL LYAUTEY FADIGAT

París, 25. — Segons «Le Matin» el mariscal Lyautey es troba molt fadigat, ressentint-se actualment de l'operació que li fou feta l'any passat. — avas.

UNA PATRULLA FRANCESA ENFONSA UN CANOT AUTOMOBIL

París, 25. — Segons «Le Journal», una patrulla francesa ha tirat a fons, després de les formalitats de rúbrica als voliants de Cap d'Aigua, un gran canot-automòbil procedent de Gibraltar, que segurament portava contraban de querra i es negà a aturar-se en ésser intimat perquè ho efectués. — Havas.

ELS AVIADORS LECOINTE I HEGLIN

París, 25. — Els aviadors Sady Lecointe i Heglin, sortiran aviat cap al Marroc per actuar amb les forces franceses. — Havas.

EL GENERAL COLOMBAT SORTIRA CAP A VICHY

Casablanca, 25. — Aviat sortirà cap a Vichy, per trobar-se malalt, el general Colombat. — Havas.

DOS AVIADORS EUROPEUS AL SERVEI D'ABD-EL-KRIM

Londres, 25. — El corresponsal del «Morning Post» a Tànger, comunica que per informacions donades per presoners evadits d'Axdir, es pot assegurar que els dos aeroplans amb els quals compta Abd-el-Krim, van pilotats per un italià i per un alemany respectivament. — Havas.

A LA ZONA ESPANYOLA

LES DESPULLES DEL COMANDANT MENDOZA IRADIER

Tetuan, 25. — Un destacament de mejazmies de la intervenció d'Osmar, sota el comandament del tinent Meda, venia feia dies realitzant reconeixements al massís d'Osmar.

Aquest destacament, abrupte del terreny, prop de Gorgues, trobà les despulles de lcomandant Mendoza Iradier que comandava un tabor de regulars de Ceuta. Trobà en aquell lloc la mort el 18 de setembre de l'any passat.

Les despulles han estat portades a Ceuta, on foren sepultades en el cementiri de Santa Catarina.

NOTES DE MELILLA

Melilla, 25. — Contra l'enemic que es dedicava als quefers del camp, feren foc les guarnicions de Tizzi Azza, Principal i Tizzi Assa Nord, fent-lo fugir.

Diversos tabors dels grups de regulars sortiren de Dar Quebdani i Canduci per a desenrotllar un suposat tàctic que presencià el general en cap de la zona d'avanguarda, que felicità el cap dels grups tinent coronel Pozas.

—Les esquadretes de servei bombardejaren la zona rebel, ametrallant els grups de rifenys que conduïen bestiar.

Els hidros sorprengueren diversos grups de pescadors indígenes rebels, als quals dispersaren, impedint-los que realitzessin llurs tasques.

ESMORZAR A LA PRESIDENCIA

Madrid, 25. — El general Primo de Rivera esmorzà avui en el ministeri de la Guerra en companyia dels seus ajudants que l'acompanyaran en el seu viatge a Tetuan, senyors Cuesta i Muñoz, el comandant Muñoz Grande i el fill del caid de Tetuan Beni-Soliman.

FUNERALS PELS MORTS A MELILLA EN 1921

Madrid, 25. — A l'església de Sant Josep, s'han celebrat funerals costejats pel cos d'Intendència en sufragi dels seus companys morts en el desastre de Melilla de 1921.

Ha presidit l'intendent general de l'exèrcit, i hi han assistit molts caps i oficials.

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha passat per la censura del Govern civil.

Notes de Madrid

L'«A. B. C.» I ELS VALORS MOBILIARIS

Madrid, 25. — «A. B. C.» discorrent sobre l'assumpte dels valors mobiliaris d'una mesura de govern que empari el capital dels depositants, diu:

Es tracta del règim de garantia dels dipòsits.

A petició d'una part de la banca, senyaladament de la de Catalunya, que allega la tradició en el seu negoci i la difícil situació que de no atendre'ls se'ls causaria, el Consell superior bancari ha pres un acord, pendent de sanció o revocació governativa, i per la qual se segueix permetent a la banca disposar dels dipòsits anomenats irregulars el concepte jurídic del qual solen desconèixer els dipositants, i en això està el perill.

Els codis civil i mercantil defineixen el dipòsit regular limitant-lo exclusivament a la custòdia gratuita o remunerada.

El dipositari guarda i no utilitza; ha de tornar la mateixa cosa dipositada amb els seus increments. Es paper de la renda interior, per exemple, i s'han de tornar els mateixos títols dels números i la sèrie que es remeteren amb llurs cupons.

Però si no s'estipula o no se sap estipular així, no s'obté en el resguard l'especificació corresponent, el dipòsit és irregular, ipso facto, i el dipositari no està obligat a tornar la mateixa cosa, sinó la seva equivalència, en la mateixa espècie i qualitat.

Per 20.000 pessetes de paper interior, la mateixa quantitat en altres títols de qualsevol nombre i sèrie.

Després de tot, es dirà: No és el mateix?

Hi ha una diferència enorme, que ignoren molts interessats.

El dipòsit irregular és utilitzable i negociable pel dipositari; té caràcter de préstec mercantil i en cas de fallida o suspensió de pagaments, corre la sort de tots els negocis fallits, i el dipositant és un de tants creditors al concurs.

No ha de prevaldre semblant corruptela. Es absolutament indispensable que el dipòsit sigui sempre dipòsit i el préstec, préstec, sense equivocacions ni ficcions, que ja s'ha vist desgraliadament a ço que conduelxen, i l'entestament que es posa en sortenir-ho demostra la major necessitat de corregir-ho.

La resolució del Gobern s'ajustarà segurament a la convenèincia de l'interès públic, que és també la conveniència del crèdit i del prestigi de la banca.

Així opina l'illustre financier don Lluís García Escudero, sots-governador del Banc d'Espanya, que en el Consell Superior Bancari impugnà l'acord referit i així opina «A. B. C.».

L'ANIVERSARI DEL RETIR OBRER

Madrid, 25. — Amb motiu de complir-se ahir l'aniversari d ela Institució del Retir Obrer s'han rebut nombrosos teleprames de provincies donant compte d'haver-se celebrat en les esmentades sense incidents i amb gran solemnitat l'acte commemoratiu.

LA FESTA DE SANT JAUME

Madrid, 25. — Amb motiu de la festivitat de Sant Jaume, les tropes han vestit de gala, i la bandera ha onejat als edificis públics.

A les casernes on s'allotgen tropes de cavalleria, es celebraren festes i misses.

L'oficialitat es reuní en banquet i a les tropes se'ls ha servit ranxos extraordinaris.

També la colònia gallega ha celebrat el dia del seu patró, assistint a una forada als Vivers.

ELS PRESTECS SOBRE EL BLAT

Madrid, 25. — La Lliga Nacional de camperols, ha elevat un nou escrit al Directori, sollicitant algunes modificacions en el decret del dia 6 de l'actual, relatiu als prèstecs sobre el blat.

Desitgen els exposants, que el prèstec s'estengui a tots els graus, almenys a tots els cereals; que se suprimeixin les condicions de dos fiadors, ja que la major garantia és el dipòsit, i que el prèstec s'amplii, puix no es dóna més del 50 per 100, quan en altres societats agràries donen del 75 fins el 80.

CONSAGRACIO D'UN BISBE

Madrid, 25. — Al convent de San Juan de Alarcon s'ha celebrat la consagració episcopal del bisbe americà fra Pere Pascual, de l'Orde de la Merc.

Ha actuat de consagrant el bisbe de Madrid Alcalà.

Notes de Portugal

TAMBE MARTINS RENUNCIÀ A FORMAR GOVERN. — HA ESTAT INVITAT A FORMAR-LO EL SENYOR PEREIRA

Lisboa, 25. — Havent renunciat a acceptar l'encàrrec de formar Gabinet l'ex-ministre de Negocis Estrangers, senyor Pere Martins, n'ha estat encarregat el president de la Cambra, Domènec Pereira el qual, a París, on es troba actualment, ha rebut un telegrama del president de la República, invitant-lo a formar llista de Ministeri. — Havas.

El Nunci a Santiago

AFECTUOSA REBUDA

Santiago, 25. — Ha arribat el Nunci procedent de Lugo, acompanyat des de la dita capital pel governador i el bisbe de l'esmentada diòcesi, l'alcalde d'aquesta ciutat i una comissió del Capítol que sortiren a rebre'l. També l'acompanyava des del límit de la província el governador civil de la Corunya i comissions de l'Ajuntament, Universitat, Cambra de Comerç i altres entitats.

La caravana automobilista arribà a aquesta ciutat sota maces i enorme gentada, i es dirigí aclamat pel poble a la catedral; fou complimentat a la porta de la mateixa pels bisbes de Mondonyedo, Tuy i el preconitzat de Plasència i el Capítol.

Entra a la Catedral sota tàlem i es cantà un Te-Deum.

Al palau arquebisbal una companyia d'infanteria amb bandera i música li tributà honors.

Requerit per la multitud, el Nunci hagué de sortir a un dels balcons del palau. Al saló del tron tingué lloc una brillant recepció.

El Nunci es mostra encisat de les belleses de Galícia.

El contingut de la Gaseta

EL CONSELL SUPERIOR DE FERROCARRILS

Madrid, 25. — «La Gaseta» publica el reial decret modificant en els extrems que s'indiquen el de 30 de gener de 1924 sobre organització del consell superior de ferrocarrils.

En la part dispositiva diu el següent: article primer, queda modificat el meu decret de 30 de gener de 1924 sobre organització del consell superior de ferrocarrils en els extrems següents:

Serà president nat del Consell Superior de Ferrocarrils el sots-secretari del Ministeri de Foment i per a substituir-lo en quantes funcions presidencials no exerceixi per si haurà un vice-president designat pel govern entre els vocals pertanyents a la delegació de l'Estat. Les vacants que en el Consell Superior ocorrin després de la primera constitució seran proveides:

A) Les de vocals i suplents pertanyents a la delegació de les concessions ferroviàries per elecció d'aquestes mateixes tenint cura de no alterar la ponderació ja expressada.

B) Les dels vocals pertanyents a la delegació del patrimoni ferroviari Nacional per nomenament acordat pel Govern a proposta del Ministeri al qual correspongué iniciar l'originària provisió del càrrec vacant, sigui el de Foment o el d'Hisenda.

C) Les de vocals i suplents representants dels agents i borers ferroviaris pel mateix procediment consignat per al primer nomenament de vocals.

D) Les de vocals i suplents representants per nomenament acordat pel Govern en virtut de proposta del Ministeri de Foment, les cambres oficials de Coerç, Indústria, Agrícoles i Mineres, segons sigui la representació que osteniin.

Article segon. — Independentment de les incompatibilitats marcades en l'esmentat Reial Decret, no podran ésser nomenats vocals ni suplents de la delegació del patrimoni ferroviari nacional i de la dels usuaris:

A. Els que hagin estat empleats o exercit càrrecs amb caràcter permanent o eventual en companyia de ferrocarrils amb la sola excepció dels ferrocarrils de l'Estat explotats per aquest o en Bancs o Societats Bancàries dintre dels cinc anys anteriors a la data de la proposta.

Be. Els que exerceixin empleus o càrrecs amb caràcter permanent o eventual en empreses proveïdores d'alguna companyia de Ferrocarrils.

C. Els que hagin estat vocals o suplents de la delegació del patrimoni ferroviari nacional no podran ésser designats per a empleu o càrrec en Companyies de ferrocarrils amb la sola excepció dels ferrocarrils de l'Estat explotats per aquest dintre dels cinc anys següents a la data de la seva substitució en el Consell superior de ferrocarrils.

Article tercer. — Els actuals vocals i suplents del Consell Superior de ferrocarrils que estiguin compresos dintre de les incompatibilitats que es marquen en aquest decret cessaran fent-se les oportunes substitucions en la forma que es determina en l'article primer.

Arxius, Museus i Biblioteques

Arxiu de la Corona d'Aragó: Carrer dels Comtes de Barcelona. Obert de vuit a dues de la tarda per als investigadors; de deu a dotze per als turistes.

Provincial Arqueològic: Obert de les onze del matí a la una de la tarda: Capella de Santa Agata, plaça del Rei.

Municipal: Obert de les deu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda. Casa de la Ciutat.

Museu Pedagògic de Ciències Naturals de L. Soler Pujol. Plaça Reial, núm. 10.

Del Consell de Foment: Agricultura, indústria, Comerç i Patologia vegetal. Pública. Tots els dies feiners, de deu a una i de quatre a sis de la tarda, els diumenges, Aragó 287, principal.

Biblioteca de l'Escola Elemental del Treball: Especialitat en obres d'ensenyament tècnic per a obrers. vuit del vespre, Urgell, 187, Universitat Industrial.

Especials de Mineralogia, Petrografia, Paleontologia i Conquiliografia, de la Societat de Ciències Naturals Club Muntanyenc. Nou de la Rambla, 27, principal.

Arús: Oberta de deu a una del matí i de set a nou del vespre. Passeig de Sant Joan, 26, principal.

Provincial Universitària: Oberta de dos quarts de deu del matí a dos quarts de dues de la tarda. Edifici de la Universitat.

Bibliotec de l'Institut de Fisiologia (Facultat de Medicina): Especialitzada en Fisiologia, Biologia i Bioquímica. Tots els dies feiners, de deu a una. Dies festius, de dos quarts d'onze a dos quarts d'una.

Centre Excursionista de Catalunya: Oberta de les sis de la tarda a dos quarts de nou del vespre. Carrer del Paradís.

Biblioteca pública de Sant Andreu de Palomar: Oberta de les vuit a les deu del vespre. Santa Maria, 18 i 20.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

Biblioteca especialitzada en matèries tèxtils. Escola d'Indústries Tèxtils de la Universitat Industrial, (Urgell, 187). Oberta de deu a dotze. Servei de préstec.

D'Arquitectura: Escola d'Arquitectura. Segon pis de la Universitat.

Biblioteca Balmes d'Estudis Religiosos: Oberta des de les nou del matí a la una de la tarda i des de les cinc a les vuit del vespre, llevat dels els diumenges, de deu a una.

Dels Museus Artístics (especial d'Art): Oberta de les deu del matí a la una de la tarda. Museu Arqueo-... dissabtes a la tarda, que està tancada.

D'Història Natural de la Universitat: Edifici de la Universitat.

D'Història Natural de l'Acadèmia de Ciències i Arts: Rambla dels Estudis.

De la Universitat: Edifici de la Universitat.

Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona: De les deu a dos quarts d'una del matí, de les cinc a dos quarts de nou de la tarda, els dies feiners; de les deu del matí a dos quarts de sis de la tarda, els diumenges. Els dilluns al matí és tancada.

Biblioteca del Poble: Sostinguda per l'Associació de la Premsa Diària, Canuda, 1, primer. Oberta al públic tots els dies feiners, de les sis a les nou de la nit, i els festius, no diumenges, de les deu a les dotze del matí.

Biblioteca del Consell de Pedagogia: Oberta de les deu a la una del matí i de les quatre a les set de la tarda. Els diumenges, de les onze a la una del matí. Urgell, 187.

Biblioteca de la Cambra de Comerç i Navegació: Oberta els dies feiners, de dos quarts de deu a una, de dos quarts de quatre a vuit;

Servei Meteorològic de Catalunya

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set hores del dia 25 de juliol de 1925

Al Nord d'Anglaterra apareix una forta depressió la influència de la qual es deixa ja sentir a les illes Britàniques.

A l'Europa Central persisteixen els efectes del nucli de pertorbació atmosfèrica allí existent.

A la Península Ibèrica el temps és bo amb l'elevació de temperatura característica del règim anticiclònic.

Estat del temps a Catalunya a les vuit hores

A Catalunya el temps és bo amb cel quasi serè. La temperatura màxima a Barcelona ha estat de 30 graus, i la mínima al llac Estangento, de 5 graus.

EDITORIAL POLIGLOTA

Petritxol, 8 Barcelona

EL COR QUIET

Nou recull de poemes de JOSEP CARNER

De venda a les principals llibreries

Ferran Agulló i Vidal (POL)

CORRANDES 2 ptes

PONENTINES

Pròleg de F. Cambó

3'50 ptes.

Quioscos i llibreries.-Encàrrecs: S. Bonavia, llibreter, Tapineria, 4. Tel. 3119 A - Barcelona

HISTORIAL DEL F. C. BARCELONA

per

Daniel Carbó (Correcuita).

Dos bells volums de cinc-centes planes cada un, amb profusió de gravats

Llibreries i quioscos — Preu dels dos volums: 8 ptes.

IMPORTANT: Descompte especial als socis del «Barcelona» que l'adquireixin directament de l'autor. (Vilanova, 15, 3.er, 2.a)

Actualment Grans rebaixes

20 per 100

en guants, vanos i barrets de palla per a senyor.

10 per 100

en tots els articles per a bany, com també sueters, eixarpes, mocadors fantasia, abriguets i tota classe de confeccions per a senyora, inclús roba blanca.

No deixeu passar aquesta oportunitat!

FABRICA DE GENERES DE PUNT

CASA VILARDELL

Hospital, 36 i 38. Sucursals: Comte Asalto, 8. Carme, 73. Riera Baixa, 26 i Fontanella, 17, Barbarà, 16 bis. Magatzems: St. Pere més Alt, 15.

Una novel·la inèdita de JOAQUIM RUYRA

LA VEU DE CATALUNYA publicarà aviat

"LES COSES BENIGNES"

novel·la curta de l'il·lustre autor de "Marines i boscatges", en la qual l'insigne narrador i prosista demostra, una vegada més, les seves noves qualitats d'observador, l'alt mestratge de la llengua i l'íntim coneixement de la naturalesa i de la nissaga humana.

BIBLIOTECA LITERARIA - EDITORIAL CATALANA, S. A.

LES BONHOMIES

PER

JOSEP CARNER

Pròleg d'Alexandre Plana — Un bell volum de 190 pàgines — Preu de coberta: 3'50 pessetes.

De venda en totes les bones llibreries

Administració: Llibreria Catalònia, Plaça de Catalunya, 17

Mosaic de retalls

UNA FRASE DE DE MONZIE

Diu «El Correo Catalán», en una nota d'Amadis:

«El senyor De Monzie, amb la seva levita cordada, la seva «boutonnière» decorada i un coll massa planxat i potser massa ample, després d'un devassall de cites històriques i literàries per demostrar als seus oients la seva erudició, adreçava a la joventut francesa l'atrevida afirmació següent: «La PUBLICITAT és la mestressa dels homes moderns».

No val la pena de pendre's en serio la «boutade» del ministre francès i val més que parlem d'altres aspectes de la seva tesi ben digna d'ésser comentada.

On aquesta pot sostenir-se amb certa fonament és en l'ordre polític, en el qual l'habilitat d'un reclam, la gosadia en les afirmacions i fins la incorrecció en el llenguatge poden constituir un títol que a la multitud imbecil els faci apreciable, ço que no té absolutament cap valor intrínsec, semblant-los el reclam popularitat, la gosadia valor i el llenguatge tavernari energia.»

VASCONCELOS

Gabriel Alomar, del «Dío Gráfico» estant, parla de Vasconcelos, el ministre de Mèxic, en aquests termes:

«Pero nosotros, acostumbrados a la disconformidad nativa y vitalicia con los derroteros de nuestro país, comprendemos la épica formación de un temperamento como el de José Vasconcelos. He aquí el verdadero tipo de patriota que amamos; que no es hechura pasiva y dócil de la patria, sino factor de ella. Su frente ha sentido la gloria de la proscripción, bajo las dictaduras estólidas. Ha visto germinar los ideales de un mañana remoto en la bravía virginidad de los campos. Ha arriesgado la libertad personal y la muerte uniéndose a la aventura de soñadores generosos, de cuya ciudadanía era todavía indigna la patria. Y en fin, llegado al poder en un remanso de paz y noble ilusión, ha asumido el principal de los esfuerzos, el que unía a la función estructural de un pueblo la formación de las futuras ciudadanías en la Escuela, en el Liceo, en la Universidad; ha sido a un tiempo altamente demagogo y pedagogo, guía del pueblo y de la infancia, que es la ciudad de mañana; artífice de la nación militante y de la generación espectante, destinada a volverse patria.

Ese hombre está hoy entre nosotros. Y nunca, en sus palabras de ahora como en las de ayer, ha incurrido en aquellas ambiguas declaraciones tan corrientes entre los estadistas que cultivan la adulación diplomática, para hacerse agradables al auditorio cortesano. Ese hombre, rescate de su país, honor del tronco azteca, ha sido fiel a la libertad, y al entrar en el solar de la vieja metrópoli de su pueblo, en la Península de donde partieron un día sus abuelos lusitanos, ha preferido ser huésped del pueblo que lucha también por encontrarse a sí mismo y de la juventud estudiantil que tal vez mañana lo redimirá, a ser el pomposo ex ministro de una republica americana, visitante de corte, rígido en la vestimenta gris de la razón de Estado...»

LA «UNION PATRIOTICA»

té un President: el del Directori

Diu el corresponsal madrileny del «Brusi»:

«Por fin, tras de un número incalculable de vacilaciones en las cuales han vivido más de un año los organizadores de la Unión Patriótica, encontraron ya la postura definitiva, único posible y racional habida cuenta de los antecedentes. Ocurrió lo que debía ocurrir y hoy aparece como jefe del nuevo partido el inspirador y autor principal del golpe de Estado de 13 de septiembre de 1923. La espera ha resultado, a decir verdad, larga, pero podemos consolarnos de ella contemplando cómo las corrientes vuelven a sus cauces naturales y quiera Dios que tal vuelta constituya indicio seguro de evoluciones que alejen del porvenir de la patria positivos peligros. El suceso no es nuevo en España, ni producirá alarmas de ninguna clase. Espartero, después del manifiesto del Mas de las Matas, se hizo con un partido, igual faena repitió Narváez al socaire de la revolución de 1843 y don Leopoldo O'Donnell tras la de 1854; claro que los generales aludidos buscaron cada cual en su época la colaboración y el apoyo de personajes ilustres que formaban parte integrante de los núcleos políticos.

Plantea la decisión del presidente del Directorio comunicada hace dos días nada más al público, una serie de problemas interesantísimos, muchos de los cuales son objeto de examen y controversia en los círculos y tertulias de Madrid. El cronista considera oportuno hablar de ellos empleando aquella circunspección y prudencia en que siempre procuró inspirar la exposición de juicios. Asistimos al nacimiento de una criatura y nada más razonable y cuerdo que esperar enterarnos de las condiciones de viabilidad que reune. Hoy lo que nunca interesa más que poner de órganos potentes y prestigiosos que se encuentren de la gobernación del Estado, por consiguiente si el acierto preside la formación de uno debiera ser una aparición señalada con piedra blanca.

No basta para considerar constituido y en funciones un partido político que una buena mañana lo declarasen así docena y media de señores reunidos en agradable charla alrededor de amplia mesa; precisase algo más, y este algo consiste en un programa siquiera del tamaño que mencionaron los arrieros al solicitar de Don Quijote la imagen de la sin par Dulcinea para decidir acerca de su belleza. Los partidos son realidades que se congregan alrededor de un ideal, y éste para que sea conocido, tiene que articularse por quienes asumen la dirección suprema. No se concibe la existencia de partidos sin contenido ideológico; la posesión del poder es una finalidad y nada más útil a la colectividad gobernada; circunscribir la misión de gobernar solo al disfrute de las ventajas del mando equivaldría a colocar la función augusta a la altura moral de los «condottieris» que engendraron en Italia durante la Edad Media tiranos como el de Cittá del Castello. Para formar un partido en los tiempos que corremos hay que conquistar la opinión definiendo el pensamiento y exponiendo propósitos, y aunque se dirá que la Unión Patriótica lanzó hace tiempo a la publicidad un manifiesto, no era entonces lo que es ahora, ni tenía a su frente caudillo responsable y solvente.

No basta declararse liberal en el seno de una tertulia de amigos y elogiar la bondad de los procedimientos democráticos para obtener patente de liberalismo; hay que hacer para lograrlo demostraciones prácticas, saliendo al encerado, como vulgarmente se dice, cada vez que se presenta ocasión propicia. Los principios tienen que aceptarse con todas sus consecuencias naturales, lo mismo en el terreno de la ciencia abstracta, que en el de la actuación de Gobierno, resultando poco serio confesar, por ejemplo, una preferencia doctrinal, y hacer todo lo contrario después de lo que ella exige y determina. Un Gobierno de hechos, como el que se formó el 13 de septiembre de 1923, no tiene para que exhibir su ejecutoria; gobierno porque sí, creyendo cumplir deberes patrióticos al llenar una necesidad que la sociedad sentía. Un partido político, necesita para vivir, salir a la palestra y mostrar al público su credencial, por decirlo así, a cada instante, con objeto de mover la opinión en favor suyo. ¿Cuándo y en qué forma cumplirá la Unión Patriótica semejantes requisitos? El único que a esta pregunta puede responder es el general Primo de Rivera.

Para que la Unión Patriótica sea un organismo político que arraigue y realice la transformación de la fisonomía del país y la de sus costumbres públicas por él perseguidas, resulta también indispensable actúe con caracteres y representaciones propia y legítima, no a título de delegación de otro poder, y que coloque además en un plano de igualdad a las restantes agrupaciones por lo que toca al ejercicio de derechos para la captación de voluntades. La controversia y el libre examen han sido siempre la pancea que dotó su robustez y lozanía a los partidos; sin ellos cuanto se haga resultará efímero, fugaz y deleznable.»

L'avalot de Sant Gervasi

ESQUELLOTS AUTORITZATS

Arribà la gresca al seu grau màxim entre els veins d'una bona part de Sant Gervvasi amb motiu dels esquellots que per segona vegada es dedicà als nous esposos de què ja es parlà.

Prengueren part a l'acte un centenar de veins. La distribució instrumental no pogué ésser més clàssica: bidons de benzina, llaunes de petroli, bozines d'automòbil, xiulets, sirenes, campanetes, paelles, cassoles, etc., etc. I en mig de l'infernal i eixordador soroll sortia la cobla entonada per tots els concertants:

«¡Amor, amor!
Demà m'afaitaràs...»

El conflicte però en el fons una qüestió purament econòmica. Els veins volen que els convidi el nuvi amb pastes i begudes escumoses, per a la qual cosa el primer dia li exigiren un donatiu de 15 pessetes.

El nuvi no vol donar una malla, ni vol invitar ningú, i els veins l'han conminat amb noves serenates de nou a deu de la nit, tots els dies i en terme indefinit; i han augmentat les seves exigències a 30 pessetes.

L'espectacle és pintoresc i el presencia mig Sant Gervasi.

El pas de la sorollosa comitiva produeix general goig i darrera d'ella van incorporant-se centenars de persones.

A les deu en punt de la nit, hora en què termina el permís que s'ha concedit, cessaren els sorolls i els cants.

Qüestions socials

JORNALS-TIPUS DELS PREUFETERS

El Patronat de Previsió Social de Catalunya i Balears fa públic que en compliment del disposat en l'article 20 del Reglament General per al Règim de Retir Obrer Obligatori i de les normes de procediment fixades per l'Institut de Previsió, s'han constituït en aquesta ciutat Comissions Paritàries, les quals han fixat el jornal-tipus (o sia, el que un obrer de producció mitjana resulti guanyar en una jornada legal), base de la quota mitja patronal amb què han de contribuir els patrons a la constitució de pensions de vellesa, per a llurs treballadors a preu fet.

El dit jornal-tipus, determinat de comú acord per patrons i obrers, és el següent:

Ram de confeccions (Camiseria, Corbateria, Roba blanca, Brodats, Puntes, Llenceria, Guants, Cotilles, Elàstics, Lliga-cames i articles similars), 6'50 pessetes.

Ram de Sastreria, vuit pessetes.

Ram de Sabateria, oficials sabaters, 11 pessetes; preparadores o enfranquidores, vuit pessetes.

Ram d'espardenyia, oficials costurers, nou pessetes; oficials espardenyeres (clouredores), quatre pessetes.

Ram de manufactura de Capses de cartró i similars, tres pessetes.

Ram de modes (confecció de vestits per a senyores i nens), sis pessetes.

Ram de capelleria i gorristeria, guarnidores de capells de feltre i palla, 4'50; gorristes, 6'50 pessetes.

En conseqüència, els patrons dels esmentats Rams, han de contribuir per cada obrer preufeter i a domicili, amb tantes quotes mitges de 10 cèntims com vegades estigui contingut el jornal-tipus del ram a què pertanyi, en la remuneració que a l'obrer paguin.

El Patronat confia que els anteriors acords seran complerts fidelment i de bona fe per tots els patrons interessats, evitant així la injustícia que els obrers i obreres a preu fet i a domicili siguin de pitjor condició que els altres treballadors.

A les oficines de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis (Agrupació d'Assegurances Socials), i a la Inspecció Regional del Retir Obrer (Junqueres, 2), es facilitarà model imprès i es donaran les oportunes instruccions i es resoldrà tot dubte que pogués sorgir.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIO AMB SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

El Correu d'Amèrica

(Correspondències i reportatges de LA VEU DE CATALUNYA)

De Lima estant

El Perú decideix concórrer al plebiscit. Crisi ministerial

En les meves passades cròniques, parlant del laude de Coolidge, referent al plet de Tacna i Arica, feia notar la decepció amb què fou rebuda al Perú la noticia d'haver triomfat la tesi xilena, és a dir, l'afirmació de què procedia celebrar el plebiscit.

Els primers dies li hagué a Lima manifestacions tumultuoses, protestant del laude emès pel President dels Estats Units, fins que els ànims s'anaren apaivagant a poc a poc.

Immediatament, la Cancilleria féu una crida, per mitjà dels diaris, perquè s'inscrivissin tots els deportats que tenen dret a votar, segons les disposicions assenyalades en el laude, i donà resultats esperançadors. En vista d'aquests resultats, el Govern ha decidit nomenar el seu delegat, i s'ha designat el senyor Freyre, que exercia el càrrec de ministre del Perú a l'Argentina, com ja hem dit en la nostra crònica anterior. A més a més hi haviaa la paraula donada a priori, d'acceptar, qualsevol que fos, la decisió de l'àrbitre. Per altra part, el Perú ha estat sempre un apòstol i propagador de l'arbitratge en els assumptes internacionals, i tot plegat l'obligaven a practicar una doctrina que ha predicat sempre.

Des d'aquestes mateixes columnes hem transcrit el manifest dirigit al Perú, pel seu actual President, indicant als ciutadans la conveniència de concórrer amb fe i entusiasme al plebiscit, comptant amb la imparcialitat i justícia del general Pershing, que ha de presidir la comissió que entendrà en tot el relacionat amb la votació que ha de resoldre la pertinença de Tacna i Arica.

Ha estat nomenat delegat assessor i adjunt, el doctor Albert Salomón, que fins ara ha ocupat amb tant d'encert el ministeri de Relacions Exteriors, coneixedor de tots els problemes que guarden la més íntima relació amb el plebiscit.

Aquest nomenament ha estat ben rebut per l'opinió pública, car el doctor Salomón és una de les personalitats més capacitades en els problemes internacionals que afecten la vida pública del Perú.

Amb motiu del manifest del senyor Leguía, i els nomenaments indicats, ahir s'organitzà una manifestació popular, fent cap a la plaça d'Armes, obligant que sortís al balcó el senyor Leguía, fent protestes d'adhesió a la seva persona, al seu Govern i a la seva política.

Per les raons exposades, hi hagué crisi ministerial, nomenant-se de seguida els nous ministres, car, a part de quedar vacant la cartera del senyor Salomón, dimitien també els ministre de Foment i Hisenda, per presentar llurs candidatures a unes sanaduries vacants.

Al Perú, encara que no està establert el principi d'Estats Units, de donar el govern de les diferents dependències de l'Estat, únicament als amics del règim, pot dir-se que de fet succeeix quelcom semblant, car, el que no consta amb l'ajut del Govern, queda exclòs d'ésser nomenat diputat o senador, o d'ocupar algún lloc públic, que és com si diguéssim que, les tasques del Govern queden repartides entre els collaboradors i amics del règim, sense tenir destorbs estranys, en el desenrotllament del pla traçat pel Govern.

Nosaltres no volem pas indicar si aquesta doctrina resulta democràtica o no en una república, però, els estadistes d'altres indrets tracten d'assenyalar la conveniència o no de què un sol grup o règim politic disposi totalment del Govern de l'Estat. Així també la glòria o responsabilitat recaurà damunt del règim, segons hagi estat la seva actuació. Nosaltres no fem altre cosa que assenyalar els fets del moment, i després ja es cuidaran els altres d'aplaudir o xiular la representació política.

Ara, respecte els resultats del plebiscit, no és molt fàcil fer calendaris, i no podriem pas indicar a qui afavorirà la votació final. El fet de què una de les parts, Xile, disposi de soldats i policia en les provincies discutides, posa en condició inferior el Perú, que tem la continuació d'atemptats i deportacions, com els que ha anat perpetrant Xile, foragitant tots els peruans que tenen dret a votar. Davant d'aquests actes inqualificables, és que el Perú passà diverses notes a l'àrbitre, demanant garanties, assenyalant la conveniència de què fossin retirades les tropes i policia xilenes de Tacna i Arica, demanant que els Estats Units Estabilissim en les dites provincies una policia americana, mentre dura la votació. L'àrbitre contestà que no podia apartar-se de les seves atribucions, que en les disposicions del laude ja tot està previst, i que per la seva part assegurava totes les garanties del cas, perquè poguessin votar tots els que hi tenen dret. Assegurava que la votació seria l'expressió fidel de la voluntat popular, i que no s'admetien tupinades ni irregularitats de cap mena. En virtut d'aquestes raons, el Perú ha decidit concórrer al plebiscit, confiant en l'alt esperit de justícia del general Pershing, el nomenament del qual fou rebut amb mostres d'aprovació i afecte, des del primer moment.

Moltes cases comercials de Lima i els Bancs, han donat permís als seus empleats que tenen dret a votar, mentre dura el plebiscit, guardant-los l'empleu, i abonant-los el sou corresponent. Ha estat, aquesta, una de les tantes notes simpàtiques de certes cases i institucions estrangeres, que es solidaritzen amb els negocis de l'Estat i del poble, on desenrotllen llurs negocis.

Aviat, doncs, començaran les tasques les comissions nomenades, corrent les despeses del plebiscit per compte del Perú i Xile, per parts iguals, havent de fer un dipòsit, cada un, de 15,000 dòlars, al The National City Banck, que ha estat nomenat dipositari i administrador.

Si el plebiscit es fa com Déu mana, estem segurs de què el Perú sortirà victoriós; car, amb tot i les deportacions que els xilens han fet i els vexàmens inferits als regnícoles, els peruans no han pas volgut renunciar la nacionalitat, i esperen poder presentar-se units, per a demostrar al món que Tacna i Arica han estat i volen ésser sempre peruanes, i que sols la força bruta d'un poble armat, ha pogut permetre l'administració forastera, durant tants anys.

Si passés el contrari, si Xile guanyés el plebiscit, creuríem que el món no accepta pas encara, les formoses idees de pau i justícia... que tant corren de boca en boca.

Lluís G. FABREGA I AMAT

Lima (Perú), 26 de juny de 1925.

De Cuba estant

LA CRISI DEL PARLAMENTARISME

L'oposició tancada, irreductible, al Projecte d'Obres Públiques, ha candidat com per art d'encantament. Ha acabat la legislatura, i el Congrés, quasi sense oposició i amb votacions compactes, en dos dies ha enllestit i votat el famós Projecte, que ara espera la sanció presidencial. S'ha variat, doncs, fonamentalment, la part dispositiva de la llei? Podem assegurar que no. La variació més important és que no es realitzaran durant l'any altres obres que aquelles que puguin cobrir-se amb els ingressos pressupostats per aquell exercici. Fora d'això, la llei votada respon fidelment al missatge presidencial, proposant al Congrés la iniciativa d'aquella llei.

Però és que, si bé el Congrés discutí de passada, i sense oposició, el Projecte, en canvi els Comitès Parlamentaris i la Comissió Conjunta, integrada per sis membres de cada un dels dos cossos legislatius, ha actuat intensament, llargament, i ha sostingut un contacte quasi permanent amb el President. La fórmula d'acord ha sorgit, doncs, no del Congrés, sinó del Palau Presidencial. I si la llei ha passat ha estat forçada i moralment imposada per l'executiu.

Presenciem, després de l'etapa presidencial del Dr. Zayas, un canvi essencial d'actitud i de procediments. L'ex-president, sense comptar amb una majoria congressional, ans bé en franca minoria, s'esforçà a governar democràticament. La falta de collaboració congressional li restà iniciativa i inutilitzà bona part del seu programa; però el Doctor Zayas acatà fins al seu darrer límit aquesta oposició per tal de no traicionar els principis democràtics en què s'inspirava. El nou President general Machado, es troba amb què, en un moment donat, incidentalment, la majoria congressional li talla i s'inicia des dels seus rengles l'oposició. Però ell imposa decididament el criteri presidencial i el seu programa, sentant la prerrogativa de l'executiu sobre el legislatiu, i es situa de fet contra els procediments democràtics tal com els entenia i els practicava el Dr. Zayas.

Deixem sentat de bell començ, que la Llei d'Obres Públiques és altament beneficiosa per al país i la creiem un encert admirable. Podrem ara, fet aquest aclariment previ, discutir si creiem millor i més eficaç el regisme que defensa democràticament i sense claudicar en els procediments un programa de reformes democràtiques i beneficioses per al poble, o bé aquell que imposant-se un programa inspirat en els mateixos propòsits i principis n'exclou, però, els procediments exteriors i la part processal? Que actua antidemocràticament per a servir millor el seu programa democràtic?

De fet, el general Machado accepta, més encara, recaba damunt seu la responsabilitat del seu govern. Segons la Constitució cubana, la Presidència és representativa: però el general Machado, sense trencar legalment la Constitució, sense sortir-se'n, afirma la responsabilitat directa i franca de l'executiu, és fa responsable davant del país del programa que alçà com a bandera i l'imposà al Congrés. En una de les reunions amb la plana major de la representació lliberal afirmà el President que el liberalisme havia de fer bones les seves promeses, fent honor al programa del seu partit si no volia morir, políticament, entre el descrèdit i la vergonya.

En petita escala, doncs, Cuba sofreix també les influències i el retop de la crisi del parlamentarisme que arreu es manifesta com a símptoma del temps. A Rússia, Itàlia, Espanya i Xile, en terres d'Amèrica, l'executiu esclou de les seves funcions el poder legislatiu o en tot cas afirma damunt seu el seu ascendent i les seves prerrogatives. Un home o un govern accepten d'una manera personal i directa quasi sempre la responsabilitat en el compliment del seu programa i la seva obra sense refugiar-se en una irresponsabilitat innominada.

On estarà el punt just dintre d'aquesta reacció que presenciem com a herencia obligada de la ineficàcia i desprestigi del parlamentarisme? No haurem anat massa enllà caient en un excés? Aquesta reacció que imposa un poder personal i directament responsable per damunt de la sobirania del poder legislatiu, eminentment popular, comprén dos moments o actituds: Un, en el qual, tot i inspirant-se el poder en un programa essencialment democràtic, es val, com a instrument hàbil i eficient per a la realització d'aquell, de procediments i mesures antidemocràtiques, tal com venim entenent la democràcia i les seves garanties en els nostres temps i segons els nostres prejudicis. Rússia ha imposat una reforma profundíssima i eminentment democràtica de la manera més antidemocràtica imaginable i autoritariament. Itàlia ha imposat també autoritariament una profunda i admirable renovació nacionalista que ha salvat el país d'una desfeta irreparable (que sé'ns perdoni, però som mussolinians fervorosos). Però quan aquesta negació dels procediments democràtics i les institucions i usos que els garantitzen — Parlament, sufragi, etc. — sols serveixen per a negar els seus principis, i constitueixen de fet una negació de valors essencials de la democràcia i la llibertat, estem, ja de ple, de l'altra banda, i hem caigut en un excés.

Cuba, constituida i regida democràticament, sembla iniciar, a son torn, amb el govern del general Machado, una reacció i un canvi en aquest mateix sentit. El Congrés és l'instrument d'aquesta reforma, i és la iniciativa legislativa la que du a bon terme el programa governamental; però per damunt d'aquell hi ha la voluntat d'un home que recaba la plena responsabilitat en el compliment del seu deure, i els recorda que la vida del seu partit i la seva participació en l'obra de govern depenen de la seva lleialtat i bon zel en collaborar a aqueixa obra. Això pot tenir o aparentar els seus ribets antidemocràtics i un deix autoritari, però té totes les nostres simpaties, i per de pronte, ha imposat a la indisciplina de la majoria congressional un Projecte altament beneficiós per al país i per al seu esdevenidor.

Altrament, aquesta regressió a Cuba pot resoldre's sense convulsions ni sotragades. A Xile, per exemple, ha estat necessària una dolorosa experiència per arribar a aquesta conclusió i anar a la reforma de la Constitució, segons el patró presidencialista. Aquí el Dr. Zayas assenyalava ja en els temps de la seva actuació la necessitat de què els secretaris de despatx es constituissin al Congrés per a respondre de la seva gestió i per a secundar la iniciativa presidencial. Veu's aquí un primer pas per anar a una reforma en sentit presidencialista, a la manera del Nord-Amèrica, que alhora que dóna al governant una direcció personal en els afers públics, salva al Congrés de la seva esterilitat, aquí, com arreu, vergonyosa i improcedent. Es molt possible que la Reforma Constitucional, que obligadament deu dur-se a terme, tingui com un dels seus punts essencials un canvi en aquest sentit, més radicalment del que la insinuava el Dr. Zayas. La fórmula que amb la seva clarividència magnífica assenyalava el nostre Cambó com adequada a la psicologia i constitució de les democràcies llatines, a poc a poc s'imposa, i molt possiblement que a Cuba en presenciem també un assaig interessant que ara de fet inicia ja la gestió vigorosa i decidida del President Machado.

MARTI CASANOVAS

Havana, juliol 6 de 1925.

Festes Majors

A GRACIA

Prometen ésser extraordinàriament lluides les festes que amb motiu de la Festa Major de la seva barriada organitzen aquest any els veins del carrer de Santa Eugènia, la qual estarà espléndidament exornada, confiada aquesta ornamentació al conegut artista Salvador Alarma.

Crònigues d'Art de París

Una visita a la *péniche* «Orgues» i altres llocs

A les deu del matí, havia de trobar-me davant la Porta d'Honor de l'Exposició de les Arts Decoratives i Indústrials Modernes, al cantó del Petit Palais, amb els nostres J. Ll. Artigas i Pau Gargallo. Aquest «rendez-vous», era per a presentar-me a un dels homes del dia: Raoul Dufy, qui havia tingut l'amabilitat de convidar-me, sense conèixe'm, a una visita a la «péniche» Orgues, del gran modist Paul Poiret, creador dels perfums «Rosine», decorador eminent, sota el nom «Martine», i mecenes de l'art francès. Paul Poiret ha guarnit damunt el Sena i dintre el recinte de l'Exposició, tres grans barcasses, pintades amb dibuixos a gran esclat de color, com uns estampats enormes, «Amours», «Délices» i «Orgues», són els noms de les «péniches», on s'esmorza, es dina i es dansa. Paul Poiret és l'amo del formidable sortidor que davant les seves «péniches» aixeca, les nits de l'Exposició, damunt el Sena, uns cinquanta metres enlaire o més, la seva fantasia de plomalls d'aigua lluminosa, camaleònica i giravoltant, que forma com el centre de totes les fonts màgiques de les riberes i de la gran cortina d'aigua del Pont d'Alexandre. Ja parlarem, en un dels articles vinents, de l'art de la llum i de l'anunci lluminós: aleshores tindrem de referir-nos forçosament a aquestes nits de l'Exposició, en les quals baden beatificament els parisencs, els provincians i els estrangers. Ara hem de cenyir-nos a ressenyar la visita a la «péniche» Orgues, i a altres llocs, els quals, gairebé tots, es relacionen amb la feina artesana de Dufy.

Com diem, doncs, a les deu en punt ens trobàvem davant la Porta d'Honor, Raoul Dufy ja ens esperava, junt amb En Llorens i En Gargallo. Dufy és un home simpàtic, jovial i d'un capteniment exquisidament mundà. La correcció de Dufy és espurnegada d'una elegància irònica: és una correcció sense cap mica d'encartronament. Es ros, té els ulls blavissos i té el cabell una mica rull. Vesteix un tern anglès, de quadrets blancs i negres. Dufy s'assembla una mica al músic Ricard Strauss quan era jove.

Esperem encara altres invitats. Mentrestant Dufy, amb un somriure molt seu, ens diu com París—no sap per què—és la terra de les exposicions internacionals. Dufy rep i acompanya altres convidats. En aquest moment emprenem la marxa vers la «péniche» Orgues. En Llorens Artigas i En Gargallo, es queixen de la posició dels barcelonins, davant l'Exposició 1925. — Som massa vius — diu En Gargallo. En Llorens diu: — Està bé que l'Apa opini sobre l'Exposició; a la fi l'Apa, sense ésser l'Evangeli, és un home molt ben preparat per opinar.—Es una llàstima—dic jo — que «La Publicitat» no l'envii aci: estic segur que Joan Sacs destriaria moltes coses magnífiques, de les que no ho són tant o no ho són gens. Després de tot — va dir En Llorens — encara que l'Apa ho trobés tot dolent, les seves raons foren equivocades, i tot, una cosa impressionant. Sí, és cert — responc — i no hauria dit mai la bestiesa de què gairebé, sols els catalans fem bon paper. Els catalans — segueix En Llorens — quedem discrets, que ja és molt.

Hem arribat a l'altra riba del Sena, hem baixat per la palanca a la barcassa «Orgues», convertida en dancing; hem baixat a l'interior. Les entranyes de la barcassa són un magnífic restaurant, decorat tot el voltant amb cortines estampades a mà, per Raoul Dufy. Es una cosa de primera. Darrera els estampats d'En Dufy, hi ha unes cortines vermelles que, fentles córrer, ens permeten d'admirar les teles per transparència. Com que pensem parlar d'aquesta obra de Dufy en un altre article, avui farem solament un senzill reportatge. L'interior de la «péniche», està ple d'invitats, dames elegants i alguns senyors. Faig remarcar a En Gargallo com el nombre de senyores és proporcionalment molt més gros que els dels homes. En Gargallo contesta 'divinament: «Els capellans i els artistes ens hem de refiar de les dones; quan les dones tenen fe o s'interessen per l'art, els pobles es salven. Aquí, a París, les dones ho són tot: els homes fan tot el que elles volen».

Dufy fa les presentacions, retenim alguns noms: el de l'escriptora madame Gabriee Reval, el de madame Barjansky, muller del violoncellista, que pogueren sentir i admirar els de la Intima de Concerts; Mme. Coquiot, esposa del conegut crític d'art, Gustave; Mme. Klots; directora de la Casa de Decoració Klots et C.e. Recordem que hi havia la senyora del pintor Marcel Roche, la senyora de l'ambaixador de França a Praga, els senyors Gastón i Jean Dufy, germans de Raoul, i el conegut crític i marxant, Adolf Basler.

Després d'aquesta visita, tota la comitiva s'emmenà al stand de madame Klots. Una de les senyores, porta un nen que va amb el cèrcol; cada moment la bona mamà, en una dolça llengua eslava, crida el seu fill que s'avança, s'endarrereix o segueix una direcció que no és la que ens cal. El noi, que tenia de vuit a nou anys, porta una cabellera rossa, de paige florentí. De vegades, tota la comitiva, somrient, ha d'esperar que el fort i delicat nol eslau obeeixi les paraules sonores, com de cristall, de la mare.

Pel camí—el stand de la casa Klots és a la galeria Saint-Dominique-Constantine — trobem la installació que els èuskars de França i Espanya han conjuminat; damunt una taula central, veiem diaris escrits en francès, espanyol i basc. Passem. Tenim temps de cerciorar-nos que hi ha «Euskadi». Seguim i arribem al stand «Klotz et C.e Mme. Klots ens fa els honors. La installació és un pavelló de caça, dintre les tendències de sobrietat estructural, acceptant, però, la sumptuositat qualitativa. Els arrimadors són de cuiro amb formes prismàtiques. Hi ha així una altra pintura de Dufy, sobre tela de cotó feta amb el mateix procediment de les cortines de la «péniche» Orgues. Aquesta tela té alguna cosa de persa.

Hem de fer punt i apart, per parlar d'un pot de ceràmica de la installació Klots, decorat per Dufy, i cuit per J. Ll. Artigas. Un exemplar de qualitat ben reexida del qual el ceramista català de Charenton no està pas descontent. Dufy creà en la decoració d'aquest pot, valent-se d'uns àngels semi-barrocs, un ritme que a mi em semblà del segon minoà.

Sortint de veurer aquest stand interessantíssim, travessem altra vegada l'esplanada dels Invàlids i el Pont d'Alexandre. Tenim temps, tot passant, d'admirar coses dels aparadors de les botigues del Pont. Aquests aparadors ja són tota una Exposició: mobles, pianos de format modern, forja, papers pintats, llibres, vidres, bronzes, fotografia d'art, robes, vestits de senyora, en maniquís estilitzats, calçat, etc., etc. Cada botiga d'aquestes, fou dirigida, en el seu interior i en la façana particular, per arquitectes o decoradors diferents: n'hi ha, entre aquestes, algunes de ben reixides. L'artista vidrier Lalique, hi té una botiga pels seus vidres, en la qual ell mateix ha tingut cura de l'arquitectura. Marinot, el gloriós vidrier, ha fet d'arquitecte de l'interior de la botiga núm. 1, juntament amb Brillaud de Lanjardière. Així hi ha exposats bronzes a la cera perduda, dels més grans escultors contemporanis, i peces úniques dels vidriers, ceramistes, repujadors i orfebres de més fama. Tot passant, admirem dintre aquesta botiga la «ballarina» de Degas, meravellosament ben reproduïda. Escultura que el pintor feia pels seus estudis, i que és una cosa admirable: les faldilletes són de roba. Jo expresso la meva admiració, el crític Basler em diu: que és molt bonica, però, que no, és escultura, i En Llorens, ràpid, respon:—«Es millor que escultura».

* * *

Aquest viatge, a través de l'Exposició, fet en tan bona companyia, cabarem de contar-lo en la pròxima crònica. Avui ja hem omplert prous quartilles.

RAFEL BENET

Vida Literària

EDICIONS DIANA

S'està acabant d'enllestir la segona edició de «Coses Vistes», de Josep Pla, que ha estat l'èxit més important de crítica i de públic que s'ha aconseguit en aquests darrers temps a casa nostra.

El dia primer d'agost es posarà a la venda a totes les llibreries i quioscos.

Les comandes a Edicions Diana, Rambla de Catalunya, 125 (Llibreria Italiana) Barcelona.

L'afer de les vaqueries

EL PRESIDENT DEL GREMI DE VAQUERS ES PLANY QUE NO ES COMPLEIXI EL CONVINGUT PEL GENER

Hem rebut, per a la seva publicació, la carta següent:

«Senyor director de LA VEU DE CATALUNYA:

Molt senyor meu: Confiant que la censura no posarà obstacles a què es deixin en llur punt qüestions interessants i que cadascú assumeixi la part de responsabilitat que realment tingui, li agrairé que faci constar en el diari de la seva digna direcció les manifestacions següents relatives al trasllat de la vaqueries d'aquesta ciutat, manifestacions de les quals responc, i que en puc presentar prova plena.

Fermament decidits els vaquers a portar a efecte aquest trasllat, sempre que se'ls facilités el seu compliment, que implica l'«estabulització de set mil vaques lleteres», convingueren, en gener d'aquest any, i d'acord amb l'excel·lentíssim senyor governador civil i el senyor alcalde actual, en constituir una societat, espècie de cooperativa per accions per a la construcció a l'extraradi de les 500 vaqueries que, amb la corresponent autorització de l'Ajuntament, es trobin establertes en aquesta capital.

A l'efecte, es procedí a la redacció del projecte d'escriptura, que es va sotmetre a l'examen de les esmentades autoritats, les quals l'aprovaren; i per a donar-li més força, acceptaren que aquesta escriptura es signés també per un representant del senyor governador i un altre pel senyor alcalde, per tal que l'enorme sacrifici pecuniari dels vaquers no resultés inútil.

El 15 de maig es va lliurar la minuta al notari senyor López Aragón per a l'atorgament de l'escriptura, així que els dits representants fossin designats. Com que el que es va dir que seria designat pel senyor alcalde no es donava pressa a comparèixer ni tan sols a assenyalar dia per a la signatura i depengués solament d'ell que aquesta es realitzés, s'insistí repetidament prop del dit senyor, el qual, a primers d'aquest mes, manifestà al senyor governador que així que tornés el senyor baró de Viver s'estendria l'ofici designant-lo i diria la data que es signaria l'escriptura.

Mentrestant es començaren de formar i estudiar els plànols i projectes d'edificació i s'arribà a la determinació de la zona que aquesta tindria lloc.

Així les coses, el 20 del corrent, en ocasió d'haver-se absentat de Barcelona el senyor baró de Viver, el representant que havia estat designat per aquest manifestà que l'alcalde accidental posava noves i més grans dificultats per a la signatura, i el senyor governador comunicà al sotascrit que no es signaria l'escriptura per ells; que l'escriptura només s'havia de signar pels vaquers en ço que restava de mes, i que el primer d'octubre havia de quedar traslladada la tercera part de les vaqueries (2.500 vaques), i la resta (5.000 vaques), en els dos mesos següents.

Aquests són els fets que cadascú sabrà apreciar. La bona fe dels vaquers és evident, i cap culpa els ateny en l'ajornament, estant disposats a complir llur compromís; però l'estabulització de set mil vaques no és cosa que es pugui improvisar; requereix, tot el contrari, adhuc després de signada l'escriptura, terminis per als tràmits de Finances; emissió i subscripció de les accions, compra de terrenys, aprovació per l'Ajuntament dels plarols, una vegada aquests aixecats damunt del terreny; practica per l'Ajuntament de certes obres i, finalment, la construcció dels estables. Que es donin els terminis convenients, conforme al convingut, i que es nomeni per l'autoritat un comissari o interventor encarregat de vetllar perquè no hi hagi dilacions. D'aquesta manera s'haurà resolt el problema en bé de Barcelona i sense lesió de drets respectables.

No dubtem que hi hagi interessats a enverinar aquest assumpte, atenent que existeix un sector industrial als interessos dels quals convindria que les vaqueries desaparegues sin «ab irato», i que no vacilla a recórrer a la calúmnia per a fer impossible la solució harmònica de l'assumpte amb les autoritats; però contra semblant procedir, hi ha el menyspreu que inspira el crit de les granotes en la bassa d'aigua, que no pot arribar a entelar honres immaculades, les quals estimem tant com la pròpia.

Barcelona, 23 de juliol de 1925. — President del Gremi de Vaquers: Esteve Cortada.»

Conferències

El passat dijous donà al Circol Catòlic de Gràcia la seva anunciada conferència el notable escriptor Manuel Vallèdperas, segona del Cicle organitzat pel Club Excursionista de Gràcia, sobre l'interessant tema «Reial Monestir del Poble».

El conferenciant, amb paraula cálida, ens parlà de la creació del Monestir en 1.130, després de la carta de donació feta per Ramon Berenguer IV, en els terrenys on fou construïda per l'ermità Poble; la primitiva capella, les naus de la qual existeixen avui encara. Descriguè després l'actual Monestir, donant dades arquitectòniques de quasi totes les dependències, i per últim passà a la descripció de les lluites polítiques de 1.835, principi de la destrucció del Reial Monestir del Poblet.

En acabar fou calurosament aplaudit pel nombrós públic que omplenava la sala.

Felicitem als organitzadors de conferències que, com la que hem ressenyat, porten al cor del poble la coneixença de la nostra història d'una faisó clara i planera.

GUIA BARCELONINA DE LA VEU DE CATALUNYA

ABRICS

Queden com nous tombant-los al revès Bruch, 57, primer

SASTRERIA TOUS. Bruch, 58. Ultims models en abrics i vestits

ACADEMIES

ACADEMIA ALBENIZ Ensenyament del solfeig i piano. Diagonal, 371, 1.er, 1.a Telèfon 1324—G

Acadèmia Ainaud Canuda 31. S Mozart Violí, Piano, Solfeig, Cant i Violoncel

ACADEMIA DURAN. Aragó, 343 Comerç, idiomes, dibuix i taquimeca

ACADEMIA PRACTICA Via Laietana 57, comerç i idiomes, etc

COMAS I MONTES Comerç, Idiomes. Pl. Urquinaona, 13

COTS. Comerç, Idiomes. Arcs, 10

Dalmau. Solfeig, Piano. R. Cat. 65, 3.a

FARGA. Ac. música R.a Catalunya, 114

Graciença. Com., Taqui. Salmerón, 87

Institut Musical Ardèvol. Fernando 31

LICEU DALMAU. València, núm. 245

Pràctica. Via Laietana, 57, comerç etc.

ACERS

Fill E. Bruguera. Riereta, 28 T. 3772 A

ACCESSORIS D'AUTO

Vulcanitzar. Petit Michelin. Aragó 247

ACID CARBONIC NATURAL

Acid carbònic natural dels manantials de La Pólvora i Miralles a Vilarrosa i Sant Daniel. Unic a Espanya.
FRANCESC FERRER ANGLADA
SIFONS AMPOLLES Taps mecànics. Maquinària i aparells per a l'elaboració de gaseoses i sifons.
CORTS, 413 - Tel. 817 H.

ACID PER ACUMULADORS

COMPANYIA ANONIMA DE PRODUCTES QUIMICS, carrer de Montcada, 23 Acid sulfúric especial per acumuladors. Aigua Bidestil·lada

ACUMULADORS

A. GARCIA ALVAREZ Instal·lacions Material per automòbils Llúria, 80 Tel. 2221 G.

Al carrer de Corts Catalanes, 420-422. Tel. 638 H. Establiments V. I. P. Fabricació pròpia i reparacions.

Els millors acumuladors per il·luminació i arrancada d'automòbils i aparells de T. S. F., són els de la renomenada marca Dinin. Agustí Llanes. Mallorca, 259. Tel. 1623 G.

Josep Mill. Aribau, 142. Rosselló, 189

ADMINISTRACIO FINQUES

Baltasar Pineda. Viladomat, 160, 2.

Llamusí. Muntaner, 28

ADVOCATS

JOAN SURRIBAS I BRACONS Clarís, 15, 2.on, 2.a. Telèfon 4407—A

AEROGRAFIA

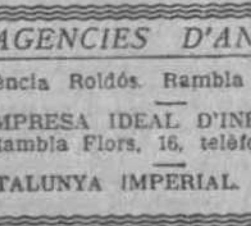

Ybran & Font Plaça de Tetuan 24 Apartat núm. 664 Barcelona.

AGENCIES D'ANUNCIS

Agència Roldós. Rambla Estudis, 6.

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIO Rambla Flors, 16, telèfon 4863 A

CATALUNYA IMPERIAL. Aragó, 279

AIGUES AZOADES

Nas i vies respiratòries Pelayo, 3. — Telèfon 5143 A.

AMIANTS

VALENTI AGUSTI Passeig de St. Joan, 30. Tel. 578 S. P.

ANALISIS QUIMICS

Laboratori L. DAUNIS. Consolat, 45 i Panses, 6, primer.

ANTIGUITATS

Malmedé, P. Gràcia, 68. València, 255

GRANES

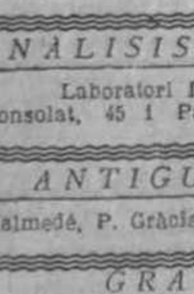

Per a a sembra d'hortalisses, prats, farratges, flors i d'arbres forestals. Arbres de totes menes. Demaneu el catàleg general. EL CULTIVADOR MODERN Trafalgar, núm. 76 Apartat 685. Telèfon 1966 S. P.

ARQUES SENSE CLAUS

ARQUES PADROS [illegible] patentat [illegible]da de Sant Pere, 21. Són les que ofereixen més garanties del món

ARTICLES DE PELL

F. Grané Articles viatge. Argenteria 66

Casa Sánchez Beato. Pelayo, 5 Moneders, carteres, articles viatge

Piquer. València, 245, prop B. Cat. Moneders, cinturons i jocs de vestir

FABRICACIO PROPIA GRANS EXISTENCIES EN BAGULS, MALETES, SACS I CAIXES, AMB NECESSER I SENSE. MONEDERS, CARTERES. Preus reduïts. RAMBLA DEL CENTRE, 37

Maletes, moneders, carteres, etcètera PERELLO. Pi, 7 bis, Petritxol, 17

Suc. de J. Bonastre. Llúria 56, fàbrica Moneders, carteres i Articles viatge

ARTICLES D'ESCRIPTORI

«Bazar Andaluces», S. A. Pl. Reial [illegible]

B. TASIS Rbla. Centre, 33. Tel. 387 A Impremta, Papereria, Llibres ratllats.

ARTICLES D'ESPORT

Casa Sibecas, Aribau, 35. Tel. 5131 A.

ESTABLIMENTS MARAGALL sport, joguines, presents. P. Gràcia 95

Grans magatzems El Aguila. Pl. Reial 13

Vídua de J. M. BRULL. Ripoll, 23

Xarxes per futbol i tennis. Vídua i fills Josep Borrull. Plaça Olles, 9.

ARTICLES FOTOGRAFICS

A. Gil. Treb. fotog. R. St. Antoni, 49

Establiments Mercurio. Universitat, 10

Treballs de Laboratori EVARIST PICAZO. Jovellanos, 4

ARTICLES RECLAM

Joan Vilaró. Corts, 600. Tel. 331 A

JOSEP PETIT S. Mallorca, 310

ARTICLES SANITARIS

PINTO I PRATS. Ronda St. Pere, 51 Lavabos, banyeres, waters, bidets, etc.

Novetats higièniques per a senyora

Protectors i pantalons de cautxú, cinturilles elàstiques, tovallons absorbents i Trassós d'articles d'ús mensual.

Novetats per a bany
Ultims models de gorres de bany, mocadors, faixes, bufandes, calçat, bosses, lligacames i sostenedors, tot de goma, per a banyistes.
Per als trencats tenim braguers tot goma.

Per a viatge, camp i platja
Coixins de goma funda cretona, tovallons higiènics comprimits, rafetà, esparadrap, cotó i glassa hidròfil, irrigador, esponjera, sabonera i polvera tot goma. Lligacames, tirants, cinturons, faixes ventrals i per aprimar, benes i mitges de goma, bitlleters, tabaqueres, aparells cura facial (treuen arrugues de la cara), davantals i guants tot goma per a «menage», etc.

Articles d'infant
Biberons, xupadors, pantalons, davantals, pitets, babers, teles per al llit, pilotes de goma, futbol, tennis, diàbolos, joguines de goma, bosses i davantals per a dida, etc.

Tot de la nostra fàbrica de Sant Martí
Productes Tussell, S. A. - Rda. St. Pere, 12

ARTICLES DE VIATGE

Baguls, Maletes, Maletins. St. Pau, 8

Casa especial en articles per a viatge. Rambla Canaletes, 5

Maletes, maletins i baguls. Corts, 480

Mundos, maletes malet., Calàbria, 78

ARTICLES DE XINA I JAPO

«EL CELESTE IMPERIO». Boters, 6 MAH-JONGGS, xinesos purs, dès 45 Pts.

ASSEGURANCES

CAMIL GRAU.—Agent especialitzat en ASSEGURANCES D'INCENDIS Rda. Universitat 6 primer, Tel. 4443-A

AUTOMOBILS

Auto Integral. Rosselló, 235. T. 1642 G Bocines reglament. Acc. ferramentes

C. COLOMER. Provença, 265 i 267 Vulcanització de cambres i neumàtics

COMPRA- VENDA A COMISSIO J. PLA. Balmes, 167. Telèfon 176 A.

DERBY S. Rocha. Argüelles 456. Tel. 1673-G.

DODGE BROTHERS

EXPOSICIO I VENDA Diputació, 45. Tel. 833 H. Barcelona.

M. CASANELLES

Ford Còrsega, 235

SALO STUDEBACKER. P. Gràcia, 54

Vulcanització neumàtics. Accessoris. A. HERNANDEZ. Rosselló, 199

BANCS I BANQUERS

Fills de J. Mas Sardà. Rbla. Centre, 1

Soler i Torra Gs., Rambla Estudis, 13

BASAR MEDIC

Joan Bta. Aragonès. Provença, 202 Llibreria Mèdica, material quirúrgic

BASCULES

Al carrer de Parlament núm. 9. Caixes i Bàscules per a cabals PIBERNAT

Balances. S. Tarradell. Pl. Llana, 19

BASCULES ARISO per a autocamions i tot comerç Sans, 12. — Telèfon 397 H

Bàscules de totes menes i sistemes Dipòsit i venda: Fernando, 39

BASTONS

Paraigües-ombrel·les. Portaferrissa 30

BATERIES D'ALUMINI

LLORENS Gmans. Rbla. Flors, 30

BISUTERIES

«L'ESCALA GRAN». Salmeron, 56

BLAU PER A LA ROBA

CATALUNYA BARCO. Fca. Claris, 102

BOMBETES ELECTRIQUES

Bombetes «POLAR», la més barata. Villarroel, 173 bis. Telèfon 2057 G.

Com a reclam venem bombetes filament metàl·lic 5 a 50 1'05; Nitra 50 bugies 2'05; 100 bugies 3'05 Best Aribau 61

LAMPARA Z. Plaça de Catalunya, número 9

BOMBES

Bombes "Neptuno"

per a caudals d'aigua de 1.000 a 100.000 litres per hora. No porta premsa estopes. No és necessari encevar-se SILENCIOSA I ECONOMICA
Joan de la C. Xifra MUNTANER, 44. BARCELONA.

BOMBONERIES

RIBERA. Fernando 13, telèfon 1717 A

CADENES PER A CAMIO

Casanellas i Cortadellas. Casanova, 50. Tel. 3118 A.

CAIXES I ARQUES

Al carrer d'Aldana, número 3

ARQUES «SOLER»

IMPERFORABLES FINS AMB EL «SOPLETE». — Telèfon 4584 A.
DIPOSIT: Casa Single, Fontanella, núm. 18. Telèfon 1162-A.

ARQUES ARISO, NOU SISTEMA CONTRA FOC I «SOPLETE» Sans, 12. — Telèfon 397 H

ARQUES PIBERNAT d'acer imperforables Parlament, 9. Telèfon 3606 A.

CAIXES DE CABALS D'ACER ECONOMIQUES. Gran seguretat Mallorca, 125, Interior

Ramonet, 1.a a Espanya. Sta. Anna 14

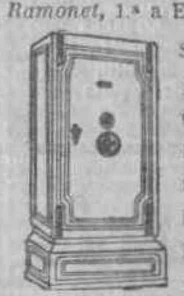

SOCIETAT ANONIMA ESPANYOLA D'ARQUES INVULNERABLES. Les millors de fabricació nacional. Despatx i venda, FERNANDO, 39. Tallers, Salvat, 78 al 88

CALENDARIS PER RECLAM

Joan Vilaró. Corts, 600. Tel. 331 A.

CAMISERIES

Antoni Ribes. Boqueria, 31

Camiseria Cornella. Portaferrissa, 25 Camises a mida i extens assortit en corbates i Gèneres de punt

CAMISERIA SANS. Boqueria, núm. 32

Camises mida. Flotats. P. Sta. Anna 27

CAMISERIA PINEDA. Argenteria, 41

CAMISERIA TORRENT. Carrer Pi, 13

D. Musté de Viciella. Balmes, 90

J. Balil. Boqueria, 44, i Avinyó, 2

J. MERCADER. 34. Portaferrissa, 34

Camiseria Fontrodona. Pla Boqueria 2

Magatzems Trafalgar. Trafalgar, 4 i 6

PERFECT HOUSE. 28, Rda. S. Pere, 30

Rodríguez i Ferrer. Boqueria, 36 i 38

CAPSES DE CARTRO

MANUEL RIERA. València, 209

CAPSES DE LUXE

Bargués. Casaments bateigs. S. Pau, 88

CARROSSERIES

FARRE. Aragó, 179-181. Tel. 815 G.

CARTELLS INDUSTRIA

A. FABREGAT. Diputació, 174

CEL-LULOIDE

Gallés i Feliu. Enric Granados 31.

CENTRE D'ESPECIFICS

CASA MOLL. Clarís, 59. Tel. 1136 G.

CASA SALUS. Fontanella, 7. T. 74-A

CASA SEGALA. R. Flors, 14. T. 263-A

CERERIES

LLUIS CODINA. Bisbe, 2 bis

VIUDA MARTI MAS. Carrer Carme, 5

CINEMATOGRAFIA

CUYAS. Portal de l'Angel, número 11

CLINIQUES

SIFILIS I VIES URINARIES Ronda de Sant Pau, 75

COL-LEGIS

Col. Acadèmia Catalunya, Clot, S. M.

COL·LEGI IBERIC Director: Llic. Miquel Marcet Consell de Cent, 340, i Llúria, 49.

Col. i Acad. Lope de Vega. Urgell, 93 Director: don DIONIS SANOU

Col·legi de Catalunya, Pelayo, 24. Director: Dr. Segalà, catedràtic.

COLMADOS

MAJO Craywinckel, 24. Tel. 496-G. Solament articles superiors.

COMPRA-VENDA DE CASES

Compra i venda de finques urbanes LA COMERCIAL. A. López. Aragó, 211

COMPRA-VENDA FINQUES

Compra i venda de finques rústiques LA COMERCIAL. A. López. Aragó, 211

COMPTADORS D'AIGUA

PEQUEÑA MAQUINICA. Girona, 40 reparació i abons, de totes marques

CONFECCIONS LLENCERIA

Llenceria i tota classe de brodats mecànics. Princesa 14, primer, segona

CONFITERIES

MAJO Craywinckel, 24. Bonanova, Telèfon 496-G. Bons dolços

CONTRACTISTES D'OBRES

ADOLF AGUSTI Rbla. Flors, 17, 1-2, telèfon 1092 A

A. RIBERA TORRES Projectes i construccions Rda. S. Pere, 47, 3.er Telèfon 588 S. P.

F. Paradeda. Zurbano, 3 formigó arm.

M. CARBONELL I CABRE. Palau, 6

Pallàs-Gamandé. Balmes, 9. T. 3874 A

CORREDORS DE FINQUES

J. MAXENCHS. Viladomat, 158, pral.

CORRETGES TRANSMISSIO

MANUEL BLASI S. A. Passeig Sant Joan, 13 BARCELONA

COTILLERIES

«LA ESCOCESA». — Hospital, 133

CRISTALLERIA, PISA I PORCELLANA

Corts, 615. «Fayans Català». T. 1884 A Objectes d'Art, fantasia i servei de taula Bomboneres amb dolços per a noces i bateigs. Presentació exquisida.

Cristalleria GABARRO. Xucla, 8 bis

Cristalleria Pagès, Rda. St. Antoni, 74

J. LLORENS, Rambla de les Flors, 30

La Cartuja de Sevilla. R. Catalunya 13 Servei de taules, objectes per presents

LA CONDAL. Ronda Universitat, 21

MANUEL MUNTO. Bòria, 18

M. ESTEVA. Rambla Catalunya, 95

VAIXELLES país i estranger. JOCS de te, cafè, dolços, etcètera. Bateria de cuina d'alumini
FRANCESC FERRER ANGLADA
Cristalleries Novetats Per a presents
6 Ronda Universitat 6

VIDAL. Girona, 48; Pl. Llibertat, 10

DAGUERIES

DAGUERIA COT. Rbla. de les Flors, 31

DIBUIXANTS

CARLES VERA. Ronda Sant Pau, 67

DROGUERIES

Drogueria NAVARRO. E. Granados, 56 Productes purs, pintures i colors

Solà Gs. B. S. Pere 39; Salmeron 105

ELECTRICA MECANICA

Grups bombes PRAT, interrumptors FERM, motors, dinamos, aparells de mida i per T. S. F., muntatges i reparacions. Platon Texidó, Diputació, 181, T. 4802 A.

ELECTRICITAT

A. Guillamot. Sant Pau, 90. Tel. 641.

Gelabert. Reina Elisenda Moncada, M

Industrial Elèctrica Banús, S. A. Mallorca, 314 Telf. 806 G

J. Ponseti. Rètols llum. Bonsuccés. 12

LORES, CODINA I ROIG Trafalgar, 3. Telèfon 1001, S. P.

LLAMUSI. Muntaner, número 3

ELEVADORES D'AIGUA

Per pressió d'aire. Muntaner, 1

ESCOLA DE XOFERS

C. Cent, 257. Matrícula i títol 250 ptes.

ESCULTURES RELIGIOSES

GOMARA. R. Catalunya, 71. T. 1875 G Imatges, Altars, Oratoris, Via-Crucis

ESMOLA FULLES AFAITAR

AMERICA MACHINE. Fernando, 33

ganivets: Aribau, 12. MISOL

No llenci les fulles d'afeitar. Boters, 4

ESMOLET NAVALLES AFAITAR

i tisores: MISOL. Aribau, 12

ESPARDENYERIES

ESPARDENYES especials per caçadors soles de cànem, sense claus. St. Pau, 83

ESPECIFICS

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER Cura i evita feridura. En farmàcies

AGUSTI Anticatarral, 2 Ptes. flasc. Parxes, 35 cntims. Venda: Taulat, 62, P. N., i farmàcies.

CONTRA LA TOS. Pastilles O[illegible]iols. Passeig de Gràcia, 59, F[illegible]ia.

EPILEPSIA O ACCIDENTS NERVIOSOS es curen radicalment amb l'acreditat Xarop anti-epilèptic URGELL (fórmula del doctor Bayés)

«LAS VEINTE CURAS DEL ABATE HAMON». FASCICLE DE FRANC. Ronda de la Universitat, número 6.

Mai més cabells blancs. AIGUA PROGRESSIVA CANADELL. R. Flors, 22

PASTILLES LAXANTS PRATS Es el millor purgant

PERBORAT DE SOSA Pascual Carreras. Químicament pur aromatitzat al mentol per a la boca i les dents.

XAROP FIGRAN Tos, Catarro, Bronquitis, Asma

Xarop Raperta cura la tos. Corts, 542

Pectoral Ferré. Per a curar la tos, bronquitis per rebel que sia. Corts, 560

PECTORAL VIDAL CLAR. St. Pau, 44

Perborat de sosa Pasqual Carreras. El millor per la boca i per les dents.

Pólvors infantils Pedrol. Denticina. No tenen calomelans. Ample, núm. 25

Praxidol, elixir antisèptic. 5, Unió, 5

«SELLO IDEALIS», pel mal de cap. ROCA. BAIX DE SANT PERE, 17

«TONIC DAKER» El millor reconstituent

XAROP COMELLA. Aribau, 36 Cura Tos, Catarro, Bronquitis, Asma

VALERIODO Cura feridura (Apoplexia)

Vda. Dr. Genovè. Rambla Flors, 5 Anàlisis Clínics, sang, orins, etc.

Vi Restaurador Comabella. Carme, 29 Poderós reconstituent per a nens

ESSENCIES I PERFUMS

EVA. Viladomat, 104. Telèfon 720 H.

FABRICA DE NINES

Nines Catalònia irrompibles. Carme 39

FABRICACIO DE TINTURES

Per al cabell. MARTRA. Corts, 559

FABRICA DE SOBRES

Ernest Díaz, impresos. València, 290

RIGOL. Diputació, 219. Tel. 2271 A

FABRICA D'OBJECTES DE LLAUNA

Fill d'A. Piñol, Diputació, 118. T. 92 H

FABRIQUES CERAMICA

Ceràmica, rajoles blaves i articles de construcció. C. Vicens. Tallers, 72

FARMACIES

BERTRAN. Sèrums, vacunes, injectables i específics. Junqueres, 11.

CALLICIDA DOCTOR MASO ARUMI Rambla Canaletes, número 1.

Depuratiu Holm. Preu 2 p. Princesa 39

ESPECIFICS SELLES. Unió, 8, pral. Sífilis, estrenyiment, reuma i tisi

FARINGOL. Remei per al mal de coll Xavier Aragó. Ronda St. Pere, 28 i 30

FARMACIA BALASCH, Diagonal, 440

FARMACIA OLIVERAS. Sepúlveda 170

FARMACIA PAGES. Bruch, 134

Farm. Guerra. Salmeron 166. T. 1797 G

Pastilles SARRIAS. Tos, bronquitis, asma i gola

FARMACIA GERMANA

SUDOL

Remei eficaç per a combatre l'excés de suor de peus i mans, etc., etc.

No perjudica

Pessetes 1'50 flascó

FARMACIA GERMANA

Ronda de Sant Pere, 15

FERRETERIES

A. Puigdevall, Boqueria, 17, T. 1142 A.

WISTOFT

Balances Automàtiques Calculadores "Wistoft"

CONCESSIONARI EXCLUSIU J. VILASECA BAS Hospital, 36 i Mendizàbal, 21 pral.

BATERIA DE CUINA PANYS DE SEGURETAT Claudi Boada Martí, Successor de J. Planas, S. en C. Hospital, 122 Telèfon 5157 A

Casa BENAVENT GERMANS Plaça Santa Ana, 15 Telf. 773 A.

Ferreteria. F. Cornet. Salmeron, 125 Central, Travessera, 56. Tel. 1600 G.

Ernest Díaz. Impresos. València, 290

Ferreteria J. Camajoan, Salmeron, 92

Santiago Bolíbar. Rbla. Catalunya, 43. Ferot i metalls per mobles i construccions, làmpares i metal·listeria.

V. de Jaume Villa. R. Catalunya, 54

A. Pujol, París, 154. Telèfon 638 G.

Ferreteria i Bateria de cuina RAMON ROCA I MATARO Argenteria, 49 i 51. T. 288 A i 647 A

FERRETERIA VILARO Gran assortit en articles de Ferreteria i atuells de cuina. Plaça Letamendi, 30. Telèf. 3686 A.

MANUEL NAUDO FERRETERIA, BATERIA DE CUINA Diputació 331. Girona 59. T. 1780 S. P.

FOTOGRABATS

CLICHES FURNELLS - Gran-Via 492

FOTOGRAFS

Fotogràf. Xavier Pellicer. R. S. Pau, 16

Fotograf. Suñé. Pl. de Catalunya, 3

FUSTES

JOSEP IBAÑEZ FUSTES, TAULERS I FULLOLES DEL PAIS I ESTRANGER Especialitat en les exòtiques Importacions directes Rosselló, núms. 188-190 (entre Balmes i Enric Granados) TELEFON 1412-G BARCELONA

M. Castellví. Ribas, 1, Tel. 411 S. P.

Pere Sans. Taller mecànic. Est, 15

Vda DE ANTONIO BARTOLI FUSTES ESTRANGERES I DEL PAIS Dipòsits: Clot, 2 bis. Tel. 181 S. M. Despatxos: Urgell, 96. Telèfon 154 A.

FUMISTERIES

J. Mingrat. Hospital, 56. T. 1968 A.

GENERES DE PUNT

Casa Donminguez. Ronda de Sant Pere, 8, i Balmes, 79.

Casa Estany. Ronda Sant Antoni, 78 Camiseria i Corbateria Gèneres de punt. Preu fix

Domènec Fraxanet. Trafalgar, 26

JAUME CASANOVAS. Carme, 22. Les millors qualitats per home, dona i nen, a preus baratíssims. Preu fix

La Vila de Troyes. Portaferrissa, 11

Magatzems TORRES. Sant Pau, 83

F.a gèn. punt. R. Solans, Borrell, 57.

GOMES

VALENTI AGUSTI Passeig de St. Joan, 30. Tel. 578 S. P.

GRAVATS I RETOLS

FREDERIC NADAL. PL. REIAL, 14. SEGELLS — GRAVATS — RETOLS Primer. Casa d'Espanya. T. 2402 A.

GUANTERIES

A la fàbrica Mimó i Estarriol. Vendes Major i Detall. Junqueres, 12, pral.

CAMISERIA IBERIA. Rda. St. Pere, 20

HOTELS I FONDES

IBERICA DEL PARE. Asalto, 13

«HULES» I PLOMERS

CASTELLS. Portaferrissa, 18 «Hules», Plomers i Joguines

IMPREMTES

ATENES A. G. Impremta Editorial Provença 157. BARCELONA Tel. 216-G.

FRANCESC SALELLAS. Corts, 644

Impremta Arissa. Casp, 37, T. 1383 S-P.

Impremta CASTILLON.—Muntaner, 71

IMPREMTA OMEGA. Ample, 63

Manuel Bonet. Aragó, 209. Tel. 1522 G. Vol economitzar? Visiti aquesta casa

M. TASIS. 7, Tallers, 7. Telèfon 946-A Papereria, articles escript. llib. ratll.

TIPOGRAFIA EMPORIUM, S. A. Ferlandina, 7, 9 i 11

TIPOGRAFIA «LA EDUCACION» Despatx: Carrer Avinyó, 20. Llibreria Tallers: Ataulf, 14. Telèfon 748 A.

INSTRUMENTS DE MUSICA

Instrum. música. Màquines i discos Casa Giménez. S. Antoni Abat, 25

Instrum. de corda i de vent. Pianos i Armòniums. Parramón. Carme, 8, 1.r

Vda. Montserrat. Comte Asalto, 31 Ins. de Banda i Orquestra. Jazz-Band

JOIERIES

Joies d'ocasió. Rambla de Canaletes, 1. Es compren dentadures usades.

Es compren dent. C. Casañas, 15 i 17

FRANCESC ANGLADA. Bonsuccés, 8.

Joies d'ocasió. Avinyó 28 bis; Aray 11

LLEONARD CANUDAS. Bisbe, núm. 4 Medalles. Escuts per hàbits

JOGUINES MODERNES

CLINICA DE BEBES. Bisbe, 3

Vda. de Francesc J. Baqué. Arcs, 8.

LAMPISTES

LLAMUSI. Muntaner, número 28

LLAUNER

S. Gelabert. Mercat, lletra M. Sarrià

LLET CONDENSADA

La millor, «EL PAGES»

LLEVADORES

Assistència sobre embarassos i parts PILAR BAYONA. Villarroel, 80, 3.er, 2.a

Clínica Parts. Consulta: Unió, 22, 2.n

LLIBRERIES

CATALONIA. Plaça de Catalunya, 17

Compreu «La Novela Mensual» Tel. 3508 - A.

EDITORIAL POLIGLOTA. Petritxol, 8

HISPANO - AMERICANA. Pelayo, 52

Llibreria Antiga i Moderna. Canuda 45

Llibreria Barcelonina. A. Campmajó Corribia, 1, telèfon 2377 A

Llibreria Castells. La més assortida de totes. Consultes, per telèfon número 1783 A. Ronda Universitat, 13

Llibreria Casulleras. Claris 15, T.5408A

Llibreria Fabré. Rbla. Catalunya, 52

LLIBRERIA L'ESCON Obres de Teatre. Obres Literàries Objectes d'escriptori. Petritxol, 1

Nacional-Estrangera. R. Catalunya, 72

Llibreria Puig. Pl. Nova, 5. Tel. 4511-A

Llibreria Ribó. Pelayo, 46. Tel. 4374 A

Ricard Arola. Petritxol, 4. T. 3114 A

SINTES. Ronda de la Universitat, 4

SUBIRANA: Portaferrissa, 14

LLIBRES DE FULLES MOVIBLES

Vallvé i Alà. Tallers, 55. T. 3478 [illegible]

LLIBRES D'OCASIO

Balagué, Compra-venda. Palla, 13-15

Compra per tot Catalunya. Llibreria Ronda de Sant Pau, núm. 48.

«LUX». Compra-venda. Aribau, 26 Tel. 3508 - A.

LLIBRERIA DUBA. Aribau, núm. 17. Compro tota classe de llibres

LLITS METAL-LICS

ELS LLITS METAL-LICS SIMMONS són de fama mundial. Corts, 622

LLOGUERS

Cadires i taules. Venda mobles Cañellas. Aragó, 250. Tel. 1544 G

MAGATZEMS DE FERRO

F. de Miquel Mateu. Angels, 3, 5 i 7

MAGATZEMS NOVETATS

Casa Segura. P. de Gràcia, 37.

MAGATZEMS DE PAPER

S. Torras. R. Catalunya, 78. T. 792 G

MAGNETOS

Taller reparacions. Cornet Cots, 473

MAQUINARIA AMERICANA

F. de Miquel Mateu Angels, 3, 5 i 7

MANTEGA

SAL XAUBET

Fosfatada, nutritiva, es la sal que mai s'humiteja

MAQUINES DE COSIR

MAQUINES DE COSIR «KOLDER» A López. Aragó, 211

MAQUINES DE FER MITGES

Compra-venda màquines fer mitges EA COMERCIAL. A. López Aragó, 211

Marca Walter. Comp. 1 term. Ample 3

GUSTAU WEINHAGEN

Les famoses màquines de fer mitges *Diamant* les universalment conegudes màquines de cosir «Kayser» S'ha traslladat al carrer de la DIPUTACIO, núm 273, botiga entre passeig de Gràcia i carrer de Claris)

MAQUINES D'ESCRIURE

Noves i d'ocasió de totes marques molt barates Nou S. Francesc, 40, pri.

MARFILS

CAPDEVILA I GRAU. Canuda, 33

MASSATGE BELLESA

Per experta professora diplomada Garrigosa, R. Canaletes, 11, T. 4207 A

MASSATGE MEDIC

Fernando Castan Cirurgià-Massatgista de l'Hospital Clinic. Diputació 159, 1-2

MATALASSER

Joan Xicart. R. Cat. 103. T. 319 G.

Josep Xicart Bruch, 43. Tel. 413 S. P.

MATERIAL ESCOLA

J. Esteva Marata. Rda. Universitat, 7

MERCERIES

Casa Fabra. Consell de Cent, 340.

Emili Mondon. Rda. St. Pere, 23 Cintes, puntes, novetats senyora, engròs.

E. Porti. Foireria sastres. Tallers, 14

JAUME BUIRA. Baix Sant Pere, 31 Novetats Senyora. Vanos i Capells.

Rebertès Novetats Sra. Banys Nous 5

Pompeia. Liquidació brodats Corts 553

R. Gomà. P. Padró, 5. A. 1.º Comunió

Sucs. J. CARRERA Altes novetats senyora. Boqueria, 47. Banys Nous, 1

METGES

Dra. QUADRAS BORDES. Malalties de la Dona. Sta. Anna, 37, principal.

Barnadas. R. Catalunya, 101, de 3 a 5.

Casa Conmind. Aragó, 268 Aparells electro-mèdics

Dr. Arqués. Parts, veneri. Aragó, 230

DOCTOR CARULLA. Vies Urinàries Unió, 10. De 11 a 1 i de 4 a 9

DOCTOR CASTELLARNAU Vies urinàries. Rda. Universitat, 1

Dr. Lamarca. Carme, 76, principal.

DOCTOR SOLANELLAS MALALTIES DEL PIT. Carme, 44

Dr. Cluet Bonavia. Consulta 3 a 8. Balén, núm. 147, principal, tercera.

Dr. Gimeno Riera. Princesa, 12, pl. 2.º

Dr. M. Bretón (Cirurgià R. Catalunya, 61, pral. T. 4639 A

Dr. Rosell Jané. Varices i Morenes. Diputació, núm. 298. De tres a cinc.

MALALTIES DE LA DONA Dr. MARTINEZ RIBERA dels Hospitals de Berlin i Hamburg. Dispensari, Unió, 16, pral. de 6 a 8

MALALTIES DE LA PELL Dr. F. Santiñà. Via Layetana, 69. 3 a 5

VIES URINARIES P. ALCANTARA. Unió número 19

METGES DENTISTES

Dr. Vilà i Torrent. E. Granados, 23

MIRALLS

Fabricació, restauració de llunes i bisellats. F. ABELLA. Aragó, 182.

J. Pedret Clasat

Fabricació i restauració. Claris, 1

MITGES

Rodriguez i Ferrer Boqueria, 36 i 38 Mitges i mitjons irrompibles

MOBLES

A. NAVARRO. Balmes, 70

CASA HOMS. Canuda, 16

E. Y A. CLIMENT

Mobles Bronzes d'Art, fundició de metalls làmpares. Importants tallers al carrer de Comtes de Bell-lloch, 50 a 60 T. 548 H. Exposició en els mateixos tallers. (Sans).

Francesc Ferrando, València, 398

GLADIADOR

Armari que degut a la seva ingeniosa distribució, guarda amb cura la roba de senyor. Un venguin mobles elegants ho trobareu.

J. Gassó Homar. Tallers d'ebanisteria Salons d'exposició i venda Mallorca, 90 Mobles casa Gassó, Cucurulla 3

Joan Busquets. Passeig de Gràcia, 36

MAGATZEMS POMPEIA Mobles, instal·lacions de totes classes i estils; especialitat per a oficines. Salmeron, 75 Tel. 1746 G.

CASA HOMAR. Canuda, número 4.

Mobles de tota mena Casa l'Honet Pelayo, 40. Telèfon 2320 A.

MOBLES REIG Enric Granados, 21

Mobles-Roigé

Són garantits Exposició i venda: Provença, 265, cantonada P. Gràcia. Tallers, Bailén, 225. Telèfon 1074 G

MOBLES ACER

MOBLES D'ACER REFRACTARIS. FABRICACIO NACIONAL A. SOLER CAPDEVILA ALDANA, Núm 3 TELEFON. 4584 A.

MOBLES DE JONC

NOVES CREACIONS FABRICACIO PROPIA. PASSEIG DE GRACIA, 115. TELEFON NUM. 686 G.

MOBLES D'OCASIO

Mobles a preus increbles. No compreu sense visitar-nos Muntaner, 18

MODES

Modes Fancy Rambla Catalunya, 11

MODISTES

MAISON JOSEPHINE. Claris 38, 1.º 1.ª

MOTOCICLETES

«Connaught». Acc. Claris 75. T. 1563 G

MOTORS D'OLIS PESATS

Compressors d'aire. Bombes per a elevació d'aigües, Màquines. Eines. CASAMITJANA GEPMANS Corts, 660 Tel. 1658 S. P.

MOTOS I BICICLETES

Làzaro i López. R. Cata.ª 111. T. 995 G.

MUSICA PIANOS

A. Guarro. R. Catalunya 7. T. 1477 A

Alier. Música. P. Catalunya, 17, Llib.

Canuda, 31. Pianos CUSSO SFHA

Casa Ædon. Passeig de Gràcia, 62

Iberia Musical. Canuda, 45. Barcelona

Lluis Camps Arnau. Planeta, 41 G.

Magatzem de música. Zurbano, 7

Música, rotllos. Portal de l'Angel, 1

Musical Emporium. Rbla Canaletes. Música, Pianos, Instruments i accs.

RICARD RIBES. Rambla Estudis, 11 Música, Pianos, instruments i access.

Sinfonic. Diputació, 203. J. Gonzalez

NIQUELADORS

Niquelats, daurats i platejats. La Electro. Niquel —Aribau, 129 T. 459-G

NOVETATS DE SENYORA

LA FISICA. Portaferrissa, 25 Novetats per a senyora

J. COMA. Plaça Santa Anna, núm. 5

MAGATZEMS BETLEM Carme, 3 Xucla, 1 i 3. Tel. 2598 A. Altes fantasies preus reduits

NOVETATS I CONFECCIONS

Casa Bastida. Passeig de Gràcia, 18. Vestits complets, a 25 i 50 pessetes

C. SA SIMON. Portaferrissa, 28 Novetats i confeccions senyora

EL LOUVRE. Carme, 28 Confeccions per a home, dona i nens

VESTITS PER A COMUNIO especialitat de la casa Jove Catalunya. Carme, 28 Perfecció i Economia

Vídua Doménech. Plaça Sta. Anna, 9 Liquidació d'existències. Es traspassa

NOVEL·LES

Llegiu «La Novella Rosa», 1'50 volum Llegiu «Collecció Aventura» 1'50 volum

OBJECTES D'ART

RENART. Diputació, núm. 271

OBJECTES PER A PRESENT

CASA CODINA. Banys Nous, 14 Marcs i gravats artístics d'art.

OPTICS

CASA ESTRADA. Rbla. Catalunya, 85

CASA FEDOU Optic. Avinyó, 52 (Davant del Bonsi)

Fabricant de vidres per a ulleres L'OPTICA MODERNA. Petritxol, 4

Fca. Optica Lumen. S. A. Trafalgar, 9

OPTICA ECONOMICA. 3, Arc, 3

S. A. ROCA. Corts, 636

TALLER. J. Puigoriol. Muntaner, 56

ORGANITZACIO OFICINES

Vallvé i Ala. Tallers, 55. T. 3478 A

ORTOPEDIA

Especialitat en braguers. Carme, 51

Especialitat en braguers. Hospital, 132

FILL DE B. CARCASONA Telèfon 3328 A Escudellers Blancs, 8 Braguers reguladors per a la retenció absoluta de l'Hèrnia, faixes i faixacotilla abdominal, model modern. Cotilles Ortopèdiques per a guarir i corregir les desviacions de l'espatlla. Més de 50 anys de pràctica és la millor garantia

PAI-PAIS I VANOS RECLAM

Joan Vilaró. Corts, 600. Tel. 331 A.

PANYERIES

LA TEXTIL CATALANA. P. Angel, 1

PAPER D'ESTANY

C. G. Essències i Drogues. Calàbria 101

PANYS

PANYS «SOLER» per portes de pis. Amb la clau tancada, patentada. Aldana, número 3 Telèfon 4584 A

DIPOSIT: Casa Singla, Fontanella, 18 Tel. 1162-A

Marca registrada

PAPERERIES

Bosses paper, paper embalatge. Corts, 602. T. 1075 H

PARAIGUES

CASA MARTINEZ. Pl. Sta. Anna, 2 i 3

J. CARDUS. Portaferrissa, 10

PASSAMANERIES

ANTONI AMBROS. Rauric, 2

PATENTS I MARQUES

A. PASCUAL. C. de Cent, 304, pral. 2.ª

PEIX I MARISC

CASA BONTEMPS. Quintana, 7

PELLETERIES

LA SIBERIA. Rambla Catalunya, 15

Pelleteria Solsona. Portaferrissa, 9

SALVADOR RICO Plaça d'Urquinaona, núm. 3, pral.

PELLETERIA BARCINO Plaça Santa Anna, 5 Pells i guants, immens assortit

PERFUMERIES

PERFUMERIA VILADROSA Passeig de Gràcia, 75. Telèfon 340 A

PERSIANES

Persianes, Catifes i Estors. Fabricació pròpia Petritxol, 15; Avinyó, 60 JOSEP LLEDO MAS

PINTURA

COLA «OXINA» pintura al tremp, sense rival

PLANXISTERIA

Per autos B. Juncosa. Casanovas 124

POMPES FUNEBRES

LA CONDAL, S. A. Rambla Catalunya, 15, telèfon 1027 A. Carrer d'Aribau, 63. Alt de Sant Pere, 78 Carrer. Ample, 5, telèfon 5499 A. Major, 49 (Sarrià), telèfon 5330 G. Carrer Fulton, 5 (Horta) Vallespir, 28 (Sans), telèfon 840 H. Carrer de la Palla, 9. Carrer de Tapioles, 14, telèfon 3084 A. Plaça Sant Agustí Vell, 3 T. 1897 S. P. Dos de Maig, 236, telèfon 403 S. M. Carrer Botella, 5. Telèfon 1252 A. Carrer Valldonzella, 6. Carrer de Sicilia, 253 telèfon 79 G. Carrer Menéndez Pelayo, 109 Alfons XII, 44 (S. G.), Tel. 717 G Carrer Sant Rafel, 7. Telèfon 3198 A Carrer de Girona 39, telèfon 878 S. P. Carrer Valencia, 308 Carrer Madrazo, 57. S. G. Tel. 717 G Carrer Casanovas, 13 Carrer Salmeron, 12 Telèfon 140 G Servei permanent

LA NEOTAFIA (S. A. U. E. F. F.)

	Telèfons
Plaça Santa Anna, 24.	2480 i 3916 A.
Campo Sagrado, 24	3400 A.
Corts, 684 al costat Girona)	1721 S. P.
Rambla de Catalunya, 58. Corts, 526	2423 G.
Plaça del Born, 18	4759 A.
Aribau, 70 (x. València)	241[illegible] G.
Ample, 18	5495 A.
Menendez Pelayo, 133.	757 G.
Travessera, 206	
Plaça Rovira, 8 (Gràcia).	51 G.
Llibertat, 11 (Gràcia)	
Plaça Lesseps, 8.	2187 G.
Alfons XII, 54	2415 G.
Saragossa, 115	2418 G.
Sant Gervasi, 29.	
Major, 33 (Sarrià)	107 H.
Canonge Piibernat, 10 (S.).	104 H.
Major, 40 (Horta)	99 S. M.
Sant Andreu, 201 (St A.).	265 S. M.
Sagrera, 196	
Rambla Volart, 65 (Guinardó)	
Muntanya, 37 (St. Martí).	234 S. M.
València, 433 (St. Martí).	
Wad-Ras, 236 (P. N.).	238 S. M.
Pere IV, 176 (P. N.).	843 S. M.
Balboa, F. Barceloneta	1895 A.

PORTES METAL·LIQUES

PORTES FORS (P. Bertran Collell) Fàb. de portes d'a. r. ondulat. Ballestes i tubulars Villarroel, 15, Barcelona. Telèf. 158 A.

POSTALS D'ART

Per vistes de Barcelona. Alt S. Pere 4

PUBLICACIONS

«LA REVISTA DELS LLIBRES» Administració: R. Catalunya, 125

PRESTECS

Joies. Gèneres. Rbla. Centre, 30, entr.

QUADRES

Fills de Joan Amigó, Petritxol, 10.

LA PINACOTECA. Corts, 644

Pintures modernes i antigues D'11 a 1 i de 3 a 5 ½. Llúria, 116, primer, 1.ª

Tapisses pintats, marcs, motllures La casa més important d'Espanya. Montfalcon. Pl. Cucurulla. Boters.

RADIOTELEFONIA

A. Gil. T. S. F. Rda. St. Antoni, 49

ELECTRICA JUANICO. Carme, 36

Ernest Hardmier. Consell de Cent, 369

A. Guarro. R. Catalunya 7. T. 1477 A

A. Guillamot. Sant Pau, 90. Tel. 641.

Alfons Carbona Escudellers, 35.

A. MAS BLAY. Montesión, 16 Material elèctric per a instal·lacions

ANTONI ALBO. Via Layetana, 67 Material elèctric per a instal·lacions

Aparells d'audició perfecta S. A. Ferrer. Trafalgar, 56. Tel. 732 S. P.

APARELLS MARCONI S. A. I. M., Lluria, 58. T. 1877. S. P.

AUTO ELECTRICITAT. Diputació, 234

Bori i Roca. Diputació 325. T. 1135 S P

Casa Ædon. Passeig de Gràcia, 62

CASA DE L'AFICIONAT RAMBLA DE LES FLORS, 10

CASA RADIOSON dedicada exclusivament a construcció venda d'aparells i material per la T. S. F. C. Cent, 324. Prop P. Gràcia

Electro-Parlonet. Reproductor Azed. Estacions receptores. Layetana, 19

Electro-Walt. Muntaner, 7. T. 964 A.

ENRIC FONTBERNAT. Còrsega, 279.

F. Losencio Calvera. Rosselló, 241. Concessionari d'aparells Fellows.

GRAN AGUILO I GARCIA Ronda de Sant Pere, 49. Tel. 846. El millor material de radio.

J. Esteva Marata. Rda. Universitat, 7

Montserrat. Diputació, 255. T. 597 H

JOSEP LOPEZ AZNAR. Casp, 12, Ent.

LORES, CODINA I ROIG Trafalgar, 3. Telèfon 1001. S. P.

Pujol, Pelayo, 1, Rda. Universitat, 2.

Radio Elèctric. Manufacturers aparell i material radiotelefonia. Major i detall, Balmes, 126.

RADIO FIX Aparells i accessoris de tota classe. MATERIAL D'ABSOLUTA GARANTIA Balmes 9, xamfrà Rda. Universitat 15

Radio Saturno, P. Pi, 16.

Radio «Thurmon», Rda. Universitat 21 Els seus aparells T. M. i de galena R. T. 4., de làmpares, són els que exigeix el públic

Serrano. Arpi. Vidre 7; P. Cucurulla.

Sté. STABLISSEMENTS DUCRETET Aparells a galena i a vàlvules. Peces soltes, accessoris de tota mena. El millor material radiotelefònic. Representant general per a Espanya: J. Ganzer. Portal de l'Angel, 19

Pere del Valle. Corts, 580. T. 2558 A

Sala Liceu. Carrer de Sant Pau, 1

Subirana. Portaferrissa, 14. T. 1579 A

Vendes a la menuda i a l'engròs VOLOZAN. Mallorca, 314

VIVOMIR. Corts 620 Davant Coliseum

Vda. i Neb. de R. Prado, S. en C. Balmes, 129 bis. Telèfon 1078 G. Piles seques «Hellesens». Material «Tricson»

RECONSTITUENTS

Elixir Arrthenostricnic Esquerdo Medicació tònico-regeneradora de l'organisme. Consell de Cent, 314

ALGARINE

Farina d'Algues Alimenticies i llegums inoses, malteades i diastasades per a malalts convalescents, nois, lelicats i dèbils. Farmàcies i Ronda Universitat, 6 botigas

RELLOTGERIES

Rellotgeria d'Arthur Botey. Claris, 47

REPARACIONS D'AUTOS

Tallers Conrad Vintró. València, 113

Vulcanització Vila Vidal. Aribau, 105

REPARTIMENTS

A. Campmajó. Corribia, 1. Tel. 2377 A

REPRODUCCIONS PLANOLS

Badium Rbla. Catalunya, 96. T. 2358 G

RESTAURANTS

CAP I CUA. Diputació, 202 Cobert des de 3'50 pessetes. Tel. 2230 A

ROBA BLANCA

El Bebé Parisien

«EL BEBE PARISIEN» Ronda Sant Antoni, 43 La casa més ben assortida en roba blanca per a senyora i nens, especialitat de la casa. Preus econòmics

Josep Vallès. Avinyó, 29. Tel. 1165 A

LA MODA BLANCA. Jaume I, núm. 8 Camises per a senyora des de 2'50 p. Pantalons per a senyora des de 3 ptes.

Vicens Monton. Confeccions. Carme 27

ROBES FETES

SASTRERIA MALERAS. Hospital, 18

SABATERIES

A Bonsuccès, 2. — Calçats FORT

A COLOMÉ «Calçats». Hospital, 28

CALÇATS BRUNISELDA. Pi, 6

CALÇATS IDEAL. Aribau, 37

CALÇATS WILSON. Sant Pau, 72

Calçats LA VERITAT. Tapineria, 29

Calçats per excursió. Pl. Palau,

DIPOSIT CALÇATS. Baix St. Pere, 94

LA FLOR DE MAYO. Sant Pau, 5 bis.

LA PRINCESA. R. Bisel. Princesa, 40

Sabateria Prat de N. Vilà, Jaume I 14

SABONS

SABO «MAGNA» PASTILLA VERDA

La més gran conquesta de l'home per a la neteja i higiene de les mans. Petita a 0'40; gran a 0'80; de gran perfum a 1'50.

De venda a Successor Vicens Ferrer i C.ª, Plaça de Catalunya; Successor Fill de J. Vidal i Ribas; Successor Establiments Daimau Oliveras i altres importants establiments.

PRODUCTES «MAGNA» Diagonal, 339, primer. Telèf. 460 G.

«OROCREMA». EL MILLOR SABO

SABO LIQUID

Perfumeria Verneda. C. de Cent, 247

SASTRES

Josep Ferrer. Palau, 5 (c. Sobradiel)

SASTRERIES

Bas. Tarrida. Modist. Fernando 24-26

ENRIC BARRIL. Aribau, 47

GRAN SASTRERIA DEL PADRO Plaça Pedró, 16. La que vesteix millor i ven més bon preu de Barcelona

GUELL. Plaça de Catalunya, 3, pral

H. Puig. Muntaner 38, entresol segona

J. GRAU. C. de Cent, 355, primer, 2.ª

IGLESIAS. Avinyó, 6, primer, 2.ª Vol vestir bé i amb economia? Visiti'm

I. SIMORRA. Plaça Santa Anna, 4

La Sastreria R. Casas, S. en C., Aribau, 11, acaba de rebre les últimes novetats. Vestits des de 90 pessetes

La Reforma. Tapineria, 25, est. Metro

MANUEL FARRERO. Pl. la Lana, 21

Robes fetes i sastreria. Hospital, 18.

SASTRERIA ASENSIO, Sant Pau, 12

Sastreria F. Guiu. St. Pau 15 pral. 2.

Sastreria La Campana. Hospital, 103

Sastreria MAS. Hospital, núm. 144

Corretger. Ribes Pelayo 26 U models

SASTRERIA MILITAR S. Martinez. Contractista oficial de la Gàrdia Civil i Carrabiners. Ronda Sant Pere, 8.

SEGELLS COL·LECCIONS

E. Llach. Fernando, 57, entresol, 2.ª

M. Julià Groch, 3, primer. Barcelona Compro petita colecció bon preu.

SEGELLS DE GOMA

FREDERIC NADAL. Pl. REIAL, 14 SEGELLS — GRAVATS — RETOLS Primera Casa d'Espanya. T. 2402 A.

E. Mari. Corts, 643. Tel. 715. S. P.

SOMBRERERIES

Lod. Rambla Flors, 4. Fernando, 17

TABACS HAVANS

Rambla de les Flors 16, telèfon 3023 A

TAPA-GOIERES

«La Celadora», terrats, clarabòies altres. Administració, preu fet i abonaments. Detalls de franc. Aragó, 282, 1.º, 1.ª (tocant P. de Gràcia). T. 4573 A

TERMOSIFO

S. GELABERT Amb patent d'invenció Muntaner, 107. Barcelona

TRANSPORTS

Agència «Tormes» Aribau 158. T. 1454 G

TRANSPORTS CALVET, S. A. Servei d'Agència i Camionatges Transports de gran tonelatge Manso, 18 i 20. telèfon A 1235

TRASPASSOS

TRASPASSOS D'ESTABLIMENTS LA COMERCIAL. A. López Aragó, 211

VANOS

A. CASULLERAS Carrer de Sant Pau, 13 Gran «stock» de vanos a baix preu

VANOS NOVETAT. Argenteria, 69

VIATGES

«Patronato Internacional de Turismo» Balmes, 2. Vergara, 1. Barcelona

VIDRES PLANS

V. GARCIA SIMON, Layetana, 13

VINS I VERMUTS

MOYA. Avi.caria, 177. Tel. 46. S. M.

L'actualitat esportiva

La Creu del Canigó

Els dies 1 i 2 d'agost vinent una caravana sortirà de Perpinyà per a fer l'ascensió del Canigó i contemplar la cerimònia d'installar al cim del turó gegant de la dita muntanya la creu secular que en altres èpoques en el dit lloc havia existit.

S'han inscrit per a formar part de la dita caravana alguns centenars de joves dels pobles de la Catalunya francesa, i sabem que d'aquesta ciutat també hi assistiran representacions.

El conegut alpinista M. R. Goudin, del Touring Club de França, pujà dies passats al Canigó per a fer a la roca el foret necessari per a la collocació de la creu.

No pogué terminar la seva tasca, per impedir-ho la boira i el fred, car el termòmetre marcava set graus sota zero, paralitzant els seus membres.

Un altre inconvenient fou la qualitat de la pedra — quarsà de gran duresa —, que farà necessari posar la creu sobre una plataforma de ciment.

Una vegada collocada la creu al cim del Canigó, s'albirarà des d'enorme distància.

FUTBOL

DE LLEYDA

Al camp del F. C. Lleyda demà, demà, diumenge, es jugaran uns diumenge, es jugarà un partit de futbol en el qual pendran part els coneguts equipiers Samitier, Alcàntara, Gràcia, Carulla, Tena, Botifoll, abans esmentat de Les Corts, Juga-Blanco i altres. Contra l'agrupament rà el primer onze del F. C. Lleyda.

— Al camp d'Esports, el primer equip de l'Atlètic, de Sabadell, lluitarà contra el primer de la Joventut F. C.

DE GIRONA

Demà, diumenge, el grup Excursionista i Esportiu Gironí farà una excursió femenina a Camp Durà.

MARITIMES

DE TARRAGONA

Campionat de Natació de Catalunya

Demà, diumenge, continuaran els campionats de natació de Catalunya al dic de Tarragona.

Overland

6 cilindres, ballestes semielíptiques

Agència: Automòbils, S. A. Tallers i Garatge: Claris, 98

Ahir ja hi havia molta animació. Aquests darrers dies s'han entrenat moltíssims nedadors.

Ja han arribat els equips de fora, entre ells els de Barcelona. Promet d'ésser una lluita molt interessant.

CICLISME

VELODROM DE LA U. E. SANS

Ha causat veritable goig entre la nombrosa afició ciclista de la barriada de Sans l'anunci de la carrera internacional de tres hores a l'americana per a demà, diumenge a la nit, al velòdrom de la Unió Esportiva de Sans.

Foren en gran nombre els aficionats residents a la democràtica barriada, que pel distanciat del velòdrom de Badalona i pressupost inaccessible al seu abast, es quedaren sense veure les 24 hores últimes i no cal dir que esperen amb veritable interès l'ocasió que els brinda la secció ciclista de la Unió Esportiva de Sans de poder admirar en el «típic» velòdrom del carrer de Sant Jordi, tres dels asos més qualificats de Badalona, Lucien Louet, Marrot i Baron, junt amb els altres excellents corredors Ohrt i Jousseaume i els nacionals Regnier, Sans, de Reus, Español i Bachero. Els organitzadors han rebut moltes felicitacions per la composició dels equips, per ésser l'opinió general que anant completament separats els nacionals dels estrangers, es veurà molta més lluita. Els equips estan formats pel: Lucien Louet-Marcot, Baron-Regnier, Ohrt-Jousseaume, Sans-Espanyol i Fargas-Bachero.

Es probable que es formin un o dos equips més a base de Carpi, Alegre, Armengol, Gil, Saura, etc. Janer no està animat a córrer per por a algun accident que l'eliminí en el proper campionat d'Espanya, tenint en compte el perill que ofereix la pista de Sans.

Malgrat tot, amb l'espléndida forma de Sans, Español, Bachero i Fargas, que han mostrat en les darreres carreres de pista i amb un o dos més equips que es formin, cal esperar que el marc nacional estarà formidablement defensat.

La carrera començarà a les nou de la nit de demà, diumenge, en lloc d'ésser a dos quarts de deu, com s'havia dit en un principi.

TIR

LES TIRADES D'AVUI I DEMA

La Societat de caçadors «La Torcaz» participa als socis i cacadors en general que les tirades populars d'avui i demà, seran celebrades al seu Stand de la Font del Carbó i no a Corbera, com en alguns periòdics està anunciat equivocadament.

BOXA

ROSENBERG DEIXA SHEA KNOCK-KOUT

Nova York, 25.—El campió mundial de pesos gall Rosenberg ha deixat «knock out» a Shea al quart round. —Havas.

D'espectacles

Hem rebut el tercer número de la revista d'espectacles «Fantasio», la qual és més interessant cada dia; el dit número ultra una extensa informació de tots els espectacles, conté articles de Carles Madrigal, Tomàs Borràs, Francesc Madrid i altres; això junt amb la seva bona presentació, fan que sia «Fantasio» la millor publicació de la seva classe.

La companyia que dirigeixen els excellents artistes Irene Alba i Joan Bonafé, que amb tant d'èxit actua al teatre de Novetats, representant les admirables obres «El Juramento de la Primorosa», «Mi tia Javiera» i «Los Campanilleros», i estant als darrers dies de la seva actuació, anuncia per avui, dissabte, festivitat de Sant Jaume, l'estrena de «Rositas de olor», original del mestre del sainet, Carles Arniches, en el qual es reflecteix amb verisme extraordinari el sentir del poble baix de Madrid.

No cal dir, que la senyora Alba i el senyor Bonafé, principals intèrprets d'aquesta obra, fan veritables creacions de llurs papers, admirablement secundats per la resta de la seva companyia.

Amorós i Blancas pintaren el decorat amb què s'estrenà l'obra a Madrid, on es representà vuitanta sis nits seguides, al teatre de la Princesa, amb general aplaudiment de públic i premsa.

A l'escena castellana es distingeix amb mèrits propis, adquirits amb la voluntat i l'estudi, Santiago Artigas, el primer actor de la companyia del teatre Barcelona.

El seu art i la seva simpatia personals atreuen generalmen l'admiració vers ell.

En aquesta temporada els triomfs de l'excellent actor han estat tants com obres ha representat. No diguem en les estrenes, puix tant en «Nadie sabe lo que quiere», de Benavente, com en «La boda de Quinita Flores», dels Quintero», ha fet dues creacions inimitables.

Santiago Artigas, celebrarà el seu benefici dimarts vinent, i en dia per ell tan propici ha seleccionat el programa per complaure els amants de la bella comèdia.

A la tarda farà «La bona de Quinita Flores» i a la nit l'obra de Benavente «La otra honra», no representada en aquesta actuació barcelonina.

Terminarà amb la graciosa comèdia dels germans Quintero «Sin palabras», en la qual també pren part la seva esposa, la ilustre actriu Josefina Díaz.

Aquesta nit i demà, diumenge, tarda i nit, es representarà al Barcelona la bonica comèdia en quatre actes «Los Muñecos», que en la seva reposició ha continuat l'èxit d'altres temporades.

La companyia Díaz Artigas fa de Los Muñecos» un conjunt admirable.

Recordem a les entitats i als particulars que voldran trametre'ns articles o notes suplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible de fer-ne el menor cas), d'avalar degudament els originals amb un segell o una signatura.

Reial Acadèmia de Ciències i Arts

OBSERVATORI FABRA

Secció Meteorològica i sísmica

Setmana del 13 al 20 de juliol de 1925, a les 8 hores.

ESTACIO METEOROLOGICA

Temperatura màxima, 28'0 graus el dia 16 a les 13 h.

Temperatura mínima, 17'4 graus el dia 14 a les 4 h.

Màxima velocitat absoluta del vent, 16 metres per segon el dia 16, a les 13 h. 15 m. del WSW.

Pluja total en mil·límetres, 2'7 el dia 19.

Saturació de l'aire, 22 hores en total.

Humitat relativa inferior a 50 per 100, 2 hores en total.

Humitat relativa mínima, 47 per 100 el dia 16 a les 14 h.

ESTACIO SISMICA

Durant la setmana no es registra cap terratrèmol.

El Director de la Secció, Dr. Fontseré.

Gran assortiment en Lavabos Escalfadors Banyeres Bidets Dutxes Waters etc. PREUS REDUITS

JAUME SAURET

7 - Carrer Pelayo - 7

Radiotelefonia

PROGRAMA PER A DEMA

Ràdio Catalana
Barcelona

10 matí: Disertació religiosa pel Rnd. Dr. don Josep M. Carbó, catedràtic del Seminari de Barcelona. Escollits fragments de música sacra per la capella i orquestra Radio Catalana.

9 nit: Concert vocal i instrumental per la senyora Sangenís, solistes de l'estació i orquestra Radio Catalana. «Soy Granadina», marxa, Volart, per l'orquestra Radio Catalana. Rondo de «Lucia», Donizetti; «Traviata», gran ària primer acte, Verdi, per la senyoreta Sangenís, acompanyada al piano pel senyor Valls. «La suerte loca», marxa, Valverde, per l'orquestra Radio Catalana. «La petite bonne», Morrisson, solo de piano pel concertista senyor Ricard Valls. «Polonesa», Spohr; «La Bayadera», «Ballade au crepuscle», vals, Berlin, solo de violí per la concertista senyoreta Delfina Garayoa. «Alza morena», cançó espanyola, Thome; «Los trasnochadores», schotisch castís, Jordà; «Romance caprice», Faucheyk «Sangre torera», marxa, Erviti, per l'orquestra Radio Catalana.

11'30: Programa de ballables americans per l'orquestra Radio Catalana.

Ràdio Barcelona
Barcelona

Primera part:

5'30 tarda: Cotitzacions oficials de la Borsa de Barcelona.

5'35: Conferència agrícola.

5'55: El Septimí Radio, ballables americans.

Segona part:

7: La soprano lleugera Suzette Issor cantarà un escollit programa.

7'20: Cançons pel baríton senyor Pera.

7'40: El Septimí Radio.

8'20: Poesies pel senyor Toresñy.

8'40: La soprano lleugera Suzette Isser cantarà.

Torre Eiffel

6'15 tarda: Conferència. Radio concert amb el concurs de diferents artistes.

7'10: Ultimes notícies

Escola Superior P. T. T.

8'45: Conferència.

9 nit: Radio concert amb el concurs de notables artistes.

Roma

10'30 matí: Música religiosa vocal i instrumental.

De 1 a 2 tarda: Eventual comunicació governativa.

5: Lectura per a nens.

5'30: Notícies Stefani; Butlletí de Borsa.

5'45: Jazz Band de l'Hotel de Rússia.

9'30: Notícies Stefani; Butlletí de Borsa; Butlletí meteorològic; Conferència.

10: Concert.

10'50: Ultimes notícies Stefani.

11: Jazz Band de l'Hotel de Rússia

Londres

4 tarda: Concert.

8: Música religiosa.

9 nit: Concert, programa variat.

10: Hora oficial de Greenwich; Pronòstic del temps i Butlletí de notícies.

10'15: Concert.

11'30: Tancament de l'estació.

PROGRAMA PER A DILLUNS

Radio Catalana
Barcelona

7 tarda: Cotitzacions de la Borsa de Barcelona. Butlletí meteorològic. de Catalunya.

7'05: «Royal Club», marxa, Valls; «Calina», vals, Milak; «Silvia», fantasia, Delibes; «Dansa exòtica», Mascagni; «Brittannia», dansa anglesa, Tellam, per l'orquestra Radio Catalana.

7'30: Notícies de l'Agència Havas.

7'40: Conferència de don Cosme Rofes sobre el tema «Naturisme».

8: Sessió de couplets.

8'30: «Rajoneando», marxa, Alonso; «Paràgraf», obertura, Suppé; «Lise et Lucas», Moulon; «La Dolores», fantasia, Bretón; «Gavota de Ifigenia», Gluch; «Interlude», Fauchey, per l'orquestra Radio Catalana.

11 nit: Música de festa major per l'orquestra Radio Catalana: Obligat de cornetí per L. Rovira; Vals socis per a violins; Polca de cornetí.

11'30: Programa de ballables per l'orquestrina americana Radio Catalana.

Radio Barcelona
Barcelona

6 tarda: Cotitzacions oficials de la Borsa de Barcelona.

6'05: El Septimí Radio.

6'50: Ultimes informacions de premsa.

9 nit: Cançons per la soprano lleugera senyoreta Maria Rodríguez.

9'20: Recital de piano i harmònium per Joan Tomàs i Jaume Batlle.

9'50: Poesies per la senyoreta Pepita Daura.

10'10: Septimí Radio, escollit programa.

PER OBTENIR EL MAXIM RENDIMENT EN LA RADIOTELEFONIA, USEU LES FAMOSES PILES
RADIO-LOT

Si vd. Sufre de la Espalda
debe suponer que sus riñones se debilitan y emplear las Píldoras Foster ellas le prevendran y aliviarán:
Reumatismo, Ciática, Lumbago, Hidropesía, Trastornos Urinarios.
Pts. 4 el frasco. - En todas las farmacias. Ag. gen.: Alemany y C.ª, Vidrio 10, Barcelona.
Píldoras Foster
para los Riñones

Anuncis Oficials

COMPANYIA DELS CAMINS DE FERRO DEL NORD D'ESPANYA

Pagament del Cupó del venciment de 10 de setembre de 1925 de les Obligacions valencianes 5 i 1/2 per 100

El Consell d'Administració de la Companyia, té l'honor de posar a coneixement dels senyors portadors de l'esmentada classe d'Obligacions, que des del dia 10 del vinent mes de setembre, es pagarà el cupó esmentat, a raó de

6'32 pessetes

valor líquid de cadascun.

Els pagaments s'efectuaran:

A MADRID: Al Banc d'Espanya i a les Oficines de Títols que la Companyia té installades en la seva estació del Príncep Pius i al Palau de la Borsa, Lleialtat, 1.

A BARCELONA: A l'Oficina de Títols installada en l'estació del Nord.

A VALENCIA: A l'Oficina de Títols que la Companyia té installada en la seva estació.

A BILBAO: Al Banc de Bilbao.

A SANTANDER: Al Banc Mercantil i al Banc de Santander.

A VALLADOLID, LEON, SANT SEBASTIÀ i SARAGOSSA: A les Oficines de aixa que la Companyia té en llurs respectives estacions.

I, per últim, en les sucursals, agències i corresponsals dels Bancs: Espanyol de Crèdit, de Bilbao, de Biscaia i Urquijo, en tots els llocs no expressats, i a totes les sucursals del Banc d'Espanya.

Madrid, 15 de juliol de 1925. — El secretari general de la Companyia, **Ventura González.**

Anunci publicat a la Gaseta de Madrid, el dia 17 de juliol de 1925.

Espectacles

Teatre de Novetats

Companyia còmico-dramàtica
ALBA — BONAFE

Avui dissabte, 25 de juliol 1925. Nit, a les deu. ESTRENA del sainet madrileny en tres actes, el darrer dividit en dos quadros, original de l'illustre autor Carles Arniches

ROSITAS DE OLOR

Genial creació d'Irene Alba i Joan Bonafé. — Demà, tarda, a dos quarts de cinc, i nit, a les deu. ROSITAS DE OLOR

Es despatxa a Comptaduria.

ELDORADO

COMPANYIA DEL TEATRE DE LA COMÈDIA DE MADRID dirigida pel popular primer actor CASIMIR ORTAS

Avui dissabte FESTA DE SANT JAUME. Nit, a un quart d'onze. El formós entremès

DE PESCA

i 21 representació de la joguina còmica en tres actes, de Pere Muñoz Seca i Pere Pérez Fernández,

LA TELA

Triomf personal de CASIMIR ORTAS i de tota la companyia. — Demà diumenge, tarda i nit:

LA TELA

ENORME EXIT DE BROMA.

Dilluns, ESTRENA de la joguina còmica en tres actes, de Carles Arniches, Antoni Estremera i Antoni Paso

¡QUE HOMBRE TAN SIMPATICO!

Protagonista: CASIMIR ORTAS

Gran Teatre Espanyol

Telèfon 1242 A.

Avui, festivitat de Sant Jaume. Nit, a les deu. ESTUPENDS CARTELLS, CINEMA, EUGENIA FERNANDEZ, GERMANES RECHI, MIRENTXU, PAQUITA MIRET, LES OLWARS i la celebrada estrella ASSUMPCIO G. PARREÑO.

Demà diumenge, tarda i nit, GRANS FUNCIONS. A la nit tindrà lloc la revenja entre RODOLPH HARTMANN hongarès-txec i OTTO SCHWARTZ, ex-campió alemany.

Dimecres, DEBUT de CHELITO i les seves 8 DIAVOLINES.

TEATRE POLIORAMA

DIRECCIÓ ARTÍSTICA
Empresa del Teatre Lara, de Madrid
COMPANYIA DE COMEDIES CORTES - PORTES

Avui dissabte, festivitat de Sant Jaume. Nit, a un quart d'onze. La comèdia de

GRANDIOS EXIT

FLOR DE NIEVE

Exit i triomf d'aquesta companyia. Demà diumenge, tarda, a dos quarts de sis. Comiat de la companyia. Per compromís adquirit anteriorment, el senyor Portes queda obligat a acomiadar-se en la funció de la tarda. La cèlebre comèdia de don Manuel Linares Rivas

EL ALMA DE LA ALDEA

Teatre Còmic

Companyia internacional de revistes.
Direcció artística: Manuel Sugrañes

DARRERA SETMANA

Avui dissabte, 25 de juliol. Nit, a les deu. 96 representació del super-espectacle revue en 42 quadros dels senyors Amichatis, Sugrañes i Clarà,

KISS-ME

110 artistes espanyoles i estrangeres, 110. Les grans vedettes Lydia Francis, The Mauris, Amàlia Palau, Empar Albiach, Bonett, Baldomerito, J. Serra, Salvador Sierra.

1.600 vestits nous de Max Veldi, Manuela Capistres, Camaleón i M. Jeanette.

32 magnífiques decoracions dels mestres escenògrafs Joan Morales, Batlle i Amigó i Brunet i Pous.

Novelti, Camaleón espectacle. Grandiosa missa en escena.

Preus populars

Butaques a 5 pessetes
Seients numerats, 2 ptes.

(Inclosos tots els impostos)

Demà, diumenge, dia 26, 2 grans funcions, 2. Ultimes representacions en dia festiu de KISS-ME.

OLYMPIA

2 FUNCIONS EXTRAORDINARIES per la companyia de sarsuela i opereta de Lluís Calvo. Director d'orquestra: J. B. Lambert, J. Aspeitia, J. GORGE

AVUI, DISSABTE, FESTIVITAT DE SANT JAUME, a dos quarts de deu de la nit,

LAS GOLONDRINAS

pel seu genial intèrpret JOSEP PARERRA i les notabilíssimes soprans EMPAR ROMO i MERCE MELO

Primer i segon acte de

LOS GAVILANES

per EMILI VENDRELL i PAU GORGE

finalitzant l'espectacle amb les quatre cançons predilectes d'EMILI VENDRELL, cantades per EMILI VENDRELL.

DEMA, DIUMENGE, TARDA, a dos quarts de quatre.

La princesa del dollar

per JOSEP PARERA, PAU GORGE, SALUT RODRIGUEZ, MARIA JAUREGUIZAR.

Primer acte de

POR UNA MUJER

per EMILI SAGI-BARBA i FELISSA HERRERO

CAMPANONE

per EMILI SAGI-BARBA, PAU GORGE, MERCE CASAS, JOSEP BRUNA

PREUS, per ambdues funcions: **BUTAQUES, primera classe, 5 pessetes; BUTAQUES, segona classe, 3 pessetes; SEIENTS, 2 pessetes; ENTRADA, 0'80 (Impostos compresos).**

Es despatxa a comptaduria.

COLISEU POMPEIA

Travessera, 8 i 10. — Telèf. 272 - G.

Avui nit, a tres quarts de deu: EXTREMS QUE ES TOQUEN (un acte), i TERRA BAIXA (tres actes).

ULTIMS DIES DE

KISS-ME

Butaques a 5 pessetes.
Seients, numerats, 2 Ptes.

Teatre Barcelona

Companyia DIAZ - ARTIGAS
dirigida per
Manuel Diaz de la Haza

Avui dissabte, 25 de juliol. Diada de Sant Jaume. Nit, a un quart d'onze. La celebrada comèdia en quatre actes, de Pierre Woff, adaptada a l'escena castellana per, Carles de Batlle, LOS MUÑECOS. Insuperable encert d'aquesta companyia. — Demà diumenge, tarda i nit, LOS MUÑECOS. — Dimarts: Benefici de Santiago Artigas. Tarda: LA BODA DE QUINITA FLORES. Nit: LA OTRA HONRA i SIN PALABRAS.

Diorama

Selecte programa per avui, Diada de Sant Jaume. Grans sessions. Nit, estrena: BOGERIA IANQUI. CARA A CARA EL TIRA FELIPET, super-producció de les Seleccions Capitoli, per Ben Alexander. UN SENYOR A L'ARABIA. NOVETATS INTERNACIONALS. EL MODEL DE CUPIDO, còmica de broma contínua. — Demà, diumenge, grans sessions. Nous i interessants estrenes.

Aristocràtic Saló KURSAAL

El predilecte de famílies distingides

ORQUESTRINA SUÑÉ

Avui dissabte, Diada de Sant Jaume. Nit, augment de programa amb les pellícules ACTUALITATS GAUMONT i VIRGINI AVIADOR, de gran broma. — Demà diumenge, matinal d'onze a una. Programa extraordinari, projectant-se, per únic dia, la grandiosa pellícula, MONTMARTRE, per la ingènua artista Pola Negri.

ULTIMS DIES DE

KISS-ME

Butaques a 5 pessetes,
Seients numerats, 2 pessetes

PATHE-CINEMA

Orquestrina LIZCANO
(El Saló més fresc de Barcelona)

Avui, dissabte. Temporada d'estiu. Preu únic, 60 cèntims. Nit, d'un quart de deu a un quart d'una.

TOMASET CONTRA DINAMITA. Divertida comèdia per Larry Bemon. ELS FILLS DE LA MAR, extraordinària producció per Jack Perin, amb escenes dels germans Williamson. LES TRES EDATS, insuperable creació del rei de la broma Buster Keaton, conegut per «Pamplines».

DIUMENGE: Represa de: VIOLETES IMPERIALS, per RAQUEL MELLER.

COLISEUM

Telèfon 3535 A.

Avui, dissabte, diada de Sant Jaume. NIT: LA LLEONA I ELS INSECTES, fàbula; EL QUE TINC ES MEU, SOLTER I SENSE PROFESSIO, Thomàs Meighan; i EL MEU AMIC.

Pathé - Platja

(Banys de Sant Sebastià)

El lloc més fresc de Barcelona. Notable orquestrina CANSTANS. Servei de golondrines, Restaurant i Bar.

TURO - PARK

Magnífics i esplèndids jardins, oberts tarda i nit, en els quals es gaudeix una fresca i deliciosa temperatura. Noves i emocionants atraccions, entre altres el: WITTCHING-WAWES, MUNTANYES RUSSES, LA CASA ENCANTADA, TIR AL BLANC FOTOGRAFIC, EL COCOTER, EL GRAN CHARLOT, EL WHIP, BICICLETES ACOPLADES, EL LABERINT, ELS FILLS DE LA SORT.

AVUI, DIADA DE SANT JAUME

Nit, a les dotze, magnífica i sorollosa

TRACA VALENCIANA

construïda exprofés pels pirotècnics Estapé i Macias Germans.

Demà, diumenge, tarda, PUTXINEL-LIS i FOCS JAPONESOS, la gatzara i el grandiosíssim interès de les criatures.

Cada nit, concert per la Banda del batalló de Caçadors de Barcelona.

Cafè-Restaurant a càrrec d'En Carbó.

TURO - PARK
EL DESTRUCTOR

Tots els dies present de plàtans, melons, síndries i xampany

PARC

Avui dissabte. Nit, a les 9'30, CINEMA. A les 12, LUXOS CASTELL DE FOCS. Ultima novetat en pirotècnica per l'acreditada Casa Estapè. Cafè Restaurant Carbó.

Dimarts, segona vetllada EXTRAORDINARIA.

TIBIDABO

Avui, dia de Sat Jaume, Funcionaran totes les atraccions. La curiosíssima

Tribu de negres FULAH de l'Africa Equatoria

amb ses exòtiques danses i rars costums, criden poderosament l'atenció del públic.

Gegantina Talaia, Ferrocarril Aeri
Museu de Guerra
Original tren de muntanya

el qual permet recórrer còmodament el nou PARC natural.

Accés al Tibidabo pels tramvies del carrer de Muntaner i del Passeig de Gràcia.

Casa Beethoven

Tenim un gran assortit d'òperes antigues i modernes, d'ocasió, que realitzem a preus sumament econòmics.

ANUNCIS CLASSIFICATS:

Oferiments i demandes de col·locacions, Borsa del Propietari i del Llogater, Compra-venda, etc.

OFERTES

Pergamins

i originals de dibuixos per a propaganda, cinematografia, etc. i plànols.

«COMFER»

Rambla les Flors, 16, ANUNCIS, de 9 a 11 matí.

Capitalistes

m'urgeixen 8.000 ptes. per tres mesos. Donaré en garantia retirant per valor 20.000 ptes. Pagaré bon interès. Assumpte seriós. Res d'intermediaris.

Carrer Girona, 59, 2.on, 1.a de 4 a 7.

COPIES
I CIRCULARS

les més perfectes i barates. RAMIRO GARCIA SUAREZ 38, Rambla de Catalunya.

S'enbalen mobles

pianos maquinària. «L'Elèctrica Embaladora», de B. Cardona Aragó, 242. Telèf. 2916 A, entre Balmes Rambla de Catalunya.

Casa Reñé

Còpies a màquina. Circulars i treballs en català. Montesión, 18, telèf. 4525 A.

Màquina d'escriure

ROYAL, venc barata, per cessar en el negoci. Corts, 715, pral.

Binocles per a Turisme i Viatge

CAMP — MARINA

PRISMATICS de les MILLORS MARQUES

EL MÉS GRAN I BONIC ASSORTIT

Carles Tutusaus - Optic fabricant
Boqueria, 22 - BARCELONA - Raurich, 2

DEMANDES

Negoci seriós

cada 1.000 pessetes empleades a casa nostra en rendeixen 50 al mes. El capital sempre assegurat.

Raó: C. Girona, 59, 2.on, 1.a de quatre a set.

PRESTECS

DINER

a l'acte per
Paperetes Montepio, JOIES, GENERES, AUTOMOBILS. Descompte factures.
UNIO, 22, PRINCIPAL

DINER

a l'acte, sobre
Automòbils, Teixits i Mercaderies Lletres, Finques
Hipoteques ràpides
R. Plaça Catalunya, 3, 2.º, 1.ª

Als Propietaris

interessa saber que troban diner en garantia de lletres acceptades d'hipoteques, en condicions immillorables, al carrer de Santa Anna, 5, primer, Escala de l'Estanc. D'onze a una de cinc a set.

Hipoteques

grans petites. Primeres segones sobre Barcelona fora. Tramitació ràpida. J. Bofill. Passatge de la Pau, 8, entresol. Telèfon 5424 A.

LLOGUERS

Pianos de lloguer de diferents preus. Bruch n.º 78, entressol. C. BIEGER

Gran Magatzem

per a llogar, 12.000 pams quadrats, dues portes, situat Borrell, 88, prop Granvia.

Pisos per a llogar

espaiosos i de nova construcció. Carrer Alfons XII, 85. (S. G.)

COMPRES

Compro màquines

per a cosir a molt bon preu. Hospital, 121.

Casa RAMIREZ
Matriculada

compra - venda i adminitració de Finques. Corts, 480, entresol, 1.º

Compraria

torre, terreny o casalot a bon preu a Gràcia, Sans o St. Gervasi, cèntric. Escriure condicions al núm 101. R. Flors, 16. Anuncis. Tracte directe.

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que es necessita per a fer-les
Antiga Casa. T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral

VENDES

Caricatures

Es fa retrat o caricatura tamany 40 × 30 al pastell per 10 ptes. amb 10 minuts de temps.

Especialitat amb retrats per a senyores i nens.

Enviant fotografia i l'import de 10 ptes. més 2 per a gastos s'envia per correu certificat al dia seguent.

Rambla les Flors, 16, baixos

Veritable ocasió

terreny edificat, havent-hi entre ell una xamosa torra, en venda junt o per parts, amb un total de 34.000 pams, preu molt reduït, amb aigua, electricitat, water, etc., situat al carrer Sant Delmir, 15, Horta. Raó: Fraternitat, 35, entresol, Gràcia. De 12 a 2 i de 7 a 9.

Joies d'ocasió

Objectes d'argent per a present. Compra d'or, plata, platí, brillants i perles.
JOIERIES J. NUÑEZ
RAMBLA DE LES FLORS, 8, i Cardenal Casañas, 8

HERNIATS

L'últim avenç científic per a combatre amb èxit segur vostres hèrnies sense operar és el **BRAGUER MEDICAL VIVES**, admiració de la Ciència Mèdica i sens parió al món. Rebutgeu les imitacions

Despatx: de 9 a 1 i de 3 a 7
Rambla del Centre, 2, pral. - Casa VIVES
TOCANT AL LICEU

VENC, COMPRO I CANVIO

aparells fotogràfics
Discos i fonògrafs
Sant Pau, 35
Telèfon 2406 A.

Canàris

Plantes altres races, actualment, gran stock molt cantadors, per a comprar-los garantits de confiança a l'Ocelleria gableria. Fernando, 30

MEDICAMENTS

químicament purs, específics farmacèutics i aigües minerals es reben directament dels punts d'origen. Farmàcia de Bottà Baltà. Rambla de Catalunya núm. 1, cantonada Ronda de la Universitat.

Caixa cabals

d'acer. Gran seguretat. Baratíssimes. Mallorca, 125, interior

Renta 10 per 100

Casa nova tot de primera, venc per 25 mil duros E. Tiroleses, núm. 9196

Clínica de Bebès

Operacions ràpides i sense perill. Joguines Sempre novetats exclusives especialitat de la casa. Bebès automàtics
Barcelona
3 - BISBE - 3

Propietaris i Constructors

Per a construir torres cases barates trobaren portes, balcons, finestres, reixes i altres objectes als grans magatzems LA FAVORITA, Urgell, 45, 47 49. Estalviareu temps i diners.

SEGELLS DE GOMA

Gravats de totes classes en metalls fustes Rapidesa en els encàrrecs. Corts, 643. (Entre Bruch Llúria). Telèf 715 SP.

SOLARS

venc a 5 i 10 anys, a terminis mensuals, des de 0'95 ptes. pam. F. Cusidó. Pere IV, 77.

VERASCOP, RICHARD

Objectius Zeiss - Tanar - Yena. Estoig i dos magatzems de recamvi venc per 500 pessetes. Passatge Madoz, 6, de 3 a 5 porteria.

Caixa cabals

totes d'acer, desde 210 pessetes Mallorca, 125, interior.

Rams i Toies

Gran assortit d'articles de metall per a balls, presents i propaganda. Preus econòmics novetats. La «Galvano-Espanyola». Carretes, 43, interior.

Cardedeu

cases i torres per a vendre. Raó: Rambla de les Flors 17, primer, segona.

MUSICA

venda i lloguer, reparació de pianos i autopianes. Preus reduïts. Garantia absoluta. Reynard, S. A. Tallers, 35.

Joies d'ocasió

venc a preus molt limitats, compro OR, PLATI DENTADURES. Pago tot llur valor. Pl. 13, prop Portaferrissa.

Casa
a Sant Pol de Mar

de planta baixa i 2 pisos escriure a LA VEU núm. 2815.

DIVERSOS

NEVERES

econòmiques, patentades. Petites:

De 25 a 50 ptes.

Són d'excepcionals qualitats per a gelar begudes i conservar els aliments, amb poca despesa (des de 10 cèntims). Demaneu-les al detall i també en partides als seus constructors:

Robador, 18, Llauneria o St. Rafel, 11, Fusteria

Vies urinàries

Avariosis-Matriu
cura radical econòmica

RAIGS X

s'apliquen per 15 pessetes amb aparell de gran precisió per a reconeixement perfecte de tota classe de malalts.
Dr. Mora G. de Arellano
consulta de 10 a 12 i de 4 a 8
festius de 10 a 12
Plaça Universitat, 1
cantonada carrer de Corts

Pulveritzador
"La Rational"

Per aire comprimit. Alta pressió contínua. Expulsió automàtica del líquid. Per arbres, vinyes i blanqueig.

M. HENING
Consell de Cent, 239 (entre Muntaner i Casanova)

Bellesa

Massatge-Depilació
Tintures-Postiços
Ondulació

Tractament de les arrugues i altres imperfeccions del cutis. Extirpació del pèl moixí. Correcció del nas. Obesitats, etc

Rambla Centre, 7
(davant del Liceu)

INSTITUT DE MASATJE

Ganga a Sant Andreu

Venc casa recent construïda, planta baixa un pis. Tres escalents habitacions, menjador, cuina, rebedor, terrat, aigua, viva, safareigs, mosaic, venc per 18,500 pessetes. Raó: Joan Valls. Carrer de Cisneros, 8, baixos. Sant Andreu, visible a totes hores.

PER A
ANUNCIAR

en els periòdics serviu-se de l'EMPRESA IDEAL d'INFORMACIO estalviareu temps molèsties i diner. - 16, Rambla de les Flors, 16 baixos. Telèfon 4863 A

LA REGLA

suspesa, reapareix de seguida amb píndoles DULAS DE PROTOCARB FERRO. Proveu-les! Anèmia, debilitat. Rambla de les Flors, 14—0 pessetes capsa.

Curs d'istiu

Taquigrafia (En 3 mesos taquígraf pràctic. Sistema ràpid.) Comerç, Bachillerat lliçons partic. Idiom. Mecanogr. Senyoretes clas. a part.
Salmerón, 87, Acadèmia

Voleu edificar?

o tancar la vostra torre? visiteu primer els Grans Magatzems «La Favorita». Urgell, 45, 47 i 49.

Catarro dels nois

L'Anti-catarral BORBONET és el veritable específic acreditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis tota mena de tós de les criatures.

Dipòsits: Farmàcia de l'autor, Carders 44; Doctor Andreu i J. Viladomat. Rambla de les Flors.

VICHY CATALA

Aigua mineral natural: Digestiva : Excel·lent per a taula : De venda a tot arreu